

எம்.ஏ. (தமிழ்) முதலாமாண்டு

DKT14 : தமிழில் பிற துறைகள்

உள்ளுறை

கூறு	பாடம்	
1.	நுண்கலையியல்	
2.	கல்வெட்டியல்	
3.	மருத்தறிவியல்	
4.	நாட்டுப்புறவியல்	
5.	மொழியியல்	
6.	சமூகவியல்	
7.	சுற்றுப்புறவியல்	
8.	சுற்றுலாவியல்	
9.	அறிவியல்	
10.	ஆய்வியல்	

கூறு - 1

நுண்கலையியல்

தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள்

தமிழர்களுக்கென தனித்தொரு கலை மரபுண்டு. இசை, ஓவியம், நாடகம், இலக்கியம், சிற்பம், கட்டடம், ஆடல், ஒப்பனையென்று பலவகையிலும் அவர்கள் மேம்பட்டே விளங்கியிருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமில்லாமல் அக்கலையை மக்களின் வாழ்க்கைப் பின்னணியில் வளர்த்தெடுத்திருப்பதுதான் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது. தொல் தமிழனின் வரலாற்றை அறிய இக்கலை வடிவங்கள் நமக்குச் சான்றாக விளங்குவதே அதற்கு ஆதாரம். தொன்மங்கள் கால வளர்ச்சியின் வரலாற்றைப் பகிரும்போது அவை போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவையாகின்றன.

அழகுக் கலைக்கு இன்கலை என்றும் கவின்கலை என்று நற்கலை என்றும் வேறுபெயர்கள் உண்டு.

அழகுக்கலைகள் எத்தனை? அழகுக் கலைகள் ஐந்து. அவை கட்டிடக்கலை, சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, இசைக்கலை, காவியக்கலை என்பன. பண்டைகாலத்தில் நமது நாட்டவர் கட்டிடக் கலையையும் (Architecture and Sculpture) சிற்பகலையையும் ஒரே பெயரால் சிற்பக்கலை என்று வழங்கினார்கள். ஆனால், கட்டிடக் கலை வேறு, சிற்பக்கலை வேறு.

காவியத்துடன் நாடகம் அடங்கும். அழகுக் கலைகளில் இசைக்கலை காவியக்கலை இரண்டையும் பண்டையத் தமிழர் இயல், இசை, நாடகம் என்று மூன்றாகப் பிரித்தனர். அவர்கள் இயற்றமிழ் என்று கூறியது காவியக்கலையை. செய்யுள் நடையிலும் வசன நடையிலும் காவியம் அமைப்பது இயற்றமிழ் எனப்பட்டது. செய்யுளை இசையோடு பாடுவது இசைத்தமிழ் எனப்பட்டது. இயலும் இசையும் கலந்து ஏதேனும் கருத்தையோ கதையையோ தழுவி வருவது நாடகத்தமிழ் எனப்பட்டது. நாடகத் தமிழில் நடனம் நாட்டியம் கூத்துக்கலை (நடனம்-நாட்டியம்), காவியக்கலை, நாடகக் கலை என ஏழாகக் கூறப்படும்.

அழகுக்கு கலைகளைக் கண்ணினால் கண்டும், காதினால் கேட்கும், உள்ளத்தினால் உணர்ந்து மகிழ்கிறோம். இனி இதனை விளக்குவோம். கண்ணால் கண்டு இன்புறத்தக்கது கட்டிடக்கலை. பருப்பொருளாக உள்ளபடியால் கட்டிடத்தை தூரத்தில் இருந்தும் கண்டுகளிக்கலாம்.

இரண்டாவதாகிய சிற்பக்கலை மனிதர் விலங்கு பறவை தாவரம் முதலான உலகத்திலுள்ள பொருள்களின் வடிவத்தையும், கற்பனையாகக் கற்பித்து அமைக்கப்பட்ட பொருள்களின் உருவத்தையும், அழகுபட அமைப்பது. இந்தச் சிற்பக்கலை, கட்டிடக் கலையைவிட நுட்பமானது. இதனையும் கண்ணால் கண்டு மகிழலாம்.

மூன்றாவதாகிய ஓவியக்கலை சிற்பக்கலையை விட நுட்பமானது. உலகத்தில் காணப்படுகிற எல்லாப் பொருள்களின் உருவத்தையும் உலகில் காணப்படாத கற்பனைப்

பொருள்களின் வடிவத்தையும் பலவித நிறங்களினாலே அழகுபட எழுதப்படுகிற படங்களே ஓவியக்கலையாம். இதனையும் அருகில் இருந்து கண்ணால் கண்டு மகிழலாம்.

நான்காவதாகிய இசைக் கலையைக் கண்ணால் காண முடியாது. அது காதினால் கேட்டு இன்புறத்தக்கது.

ஐந்தாவதாகிய காவியக்கலை மேற்கூறிய கலைகள் எல்லாவற்றிலும் மிக நுட்பமுடையது. ஏனென்றால் இக்காவியக் கலையைக் கண்ணால் கண்டு இன்புற முடியாது. காதினால் கேட்கக் கூடுமாயினும், கேட்பதனாலே மட்டும் மகிழ முடியாது. காவியக் கலையைத் துய்ப்பதற்கு மனவுணர்வு மிக முக்கியமானது. மனத்தினால் உணர்ந்து அறிவினால் இன்புறத்தக்கது. ஆகையினாலே, காவியக்கலை, கலைகளில் சிறந்த நுண்கலை என்று கூறப்படுகிறது.

இசைக்கலையோடு தொடர்புடைய நடனம் நாட்டியம் கூத்து என்பனவும், காவியக் கலையுடன் தொடர்புடைய நாடகமும் கண்ணால் கண்டும் காதால் கேட்டும் மகிழத்தக்கன.

நாகரிகம் பெற்ற மக்கள் உலகத்திலே எங்கெங்கெல்லாம் வாழ்கிறார்களோ அங்கங்கெல்லாம், அவர்கள் அழகுக் கலைகளை வளர்த்திருக்கிறார்கள். அழகுக் கலைகள் மனித நாகரிகத்தின் பண்பாடாக விளங்குகின்றன. நாகரிகம் பெற்ற எல்லா நாட்டிலும் அழகுக் கலைகள் வளர்ச்சி அடைந்திருந்தாலும், இந்த நுண் கலைகள் எல்லாம் எங்கும் ஒரேவிதமாக வளரவில்லை. அழகுக் கலைகளின் அடிப்படையான தன்மை எல்லா நாட்டிலும் ஒரேவிதமாக இருந்தபோதிலும், அதாவது கற்பனையையும் அழகையும் இன்பத்தையும் தருவதே அழகுக் கலைகளின் நோக்கமாக இருந்தபோதிலும் அவை வெவ்வேறு நாட்டில் வெவ்வேறு விதமாக உருவடைந்து வளர்ந்திருக்கின்றன.

கட்டிடக்கலை

அழகுக் கலைகளில் முதலாவதாகிய கட்டிடக் கலையை ஆராய்வோம். மிகப் பழைய காலத்திலே நமது நாட்டுக் கோயில் கட்டிடங்கள் மரத்தினால் அமைக்கப்பட்டன. அதன்பிறகு செங்கல்லினாலும் சுண்ணாம்பினாலும் கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அதற்குப் பின்னர் பாறைகளைக் குடைந்து குகைக்கோயில்கள் (Rockcut Cave Temples) அமைக்கப்பட்டன. கடைசியாகக் கருங்கற்களைக் கொண்டு கற்றளிகள் அமைக்கப்பட்டன. கருங்கற்களை ஒன்றில்மேல் ஒன்றாக அடுக்கிக் கட்டப்படுவது கற்றளி எனப்படும்.

மரக்கோயில்கள்

சிதம்பரக் கோயிலின் பழைய கட்டிடங்கள் எல்லாம் மரத்தினாலே அமைக்கப்பட்டிருந்தன என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. முற்காலத்தில் மரத்தினாலே கோயில் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டன என்பதற்குச் சான்று, பிற்காலத்தில் கல்லினால் அமைக்கப்பட்ட கோயில் கட்டிடங்களிலே, மரத்தைச் செதுக்கி அமைக்கப்பட்டது போன்ற அமைப்புகள் காணப்படுவதுதான்.

செங்கல் கட்டிடங்கள்

மரக்கட்டிடம் விரைவில் பழுதடைவதோடு எளிதில் தீப்பிடித்துக் கொள்ளும். ஆகவே, பிற்காலத்தில், செங்கல்லினாலும் சுண்ணாம்பினாலும் கோயில்களைக் கட்டத் தொடங்கினார்கள். செங்கற் கட்டிடங்கள், ஏறக்குறைய 200 அல்லது 300 ஆண்டுகளுக்குமேல் நிலைபெறுவதில்லை. கி.பி 600க்கு முற்பட்ட காலத்திலே இருந்த நமது நாட்டுக் கோயில் கட்டிடங்கள் எல்லாம் செங்கல் கட்டிடங்களே. கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் என்னும் சங்கப் புலவர், இடிந்து சிதைந்து போன செங்கற்கட்டிடக் கோயில் ஒன்றைக் கூறுகிறார்.

குகைக் கோயில்கள்

கி.பி 7-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தொண்டை நாட்டையும் சோழ நாட்டையும் மகேந்திரவர்மன் என்னும் பல்லன் அரசன் அரசாண்டான். இவன் ஏறக்குறைய கி.பி.600 முதல் 630 வரையில் ஆட்சி செய்தான். இவன் காலத்தில் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் இருந்தார். இவ்வரசன் கோயில் கட்டிட அமைப்பில் புதிய முறையை ஏற்படுத்தினான். பெரிய கற்பாறைகளைக் குடைந்து அழகான “குகைக் கோயில்” களை (பாறைக் கோயில்கள்) அமைத்தான். பாறையைச் செதுக்கித் தூண்களையும் முன்மண்டபத்தையும் அதற்குள் கருவறையையும் (கருப்பக் கிருகத்தையும்) அமைக்கும் புத்தம்புதிய முறையை இவன் உண்டாக்கினான்.

மகேந்திரவர்மன் கற்பாறைகளைக் குடைந்து அமைத்த குகைக்கோயில்களில் ஒன்று மண்டகப்பட்டு என்னும் ஊரில் இருக்கிறது.

“செங்கல், சுண்ணாம்பு, மரம், உலோகம் முதலியவை இல்லாமலே பிரம ஈசுவர விஷ்ணுக்களுக்கு விசித்திரச்சித்தன் என்னும் அரசனால் இக்கோயில் அமைக்கப்பட்டது.” விசித்திரச்சித்தன் என்பது மகேந்திரவர்மனுடைய சிறப்புப் பெயராகும். குகைக் கோயிலை அமைக்கும் புதிய முறையை ஏற்படுத்திக் கட்டிடக் கலையில் ஒரு புரட்சியை உண்டாக்கிய மகேந்திரவர்மன், பல குகைக் கோயில்களை அமைத்திருக்கிறான்.

கற்றளிகள்

கி.பி 7-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அரசாண்ட இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் ஆன இராஜசிம்மன் காலத்தில் கற்றளி அமைக்கும் முறை ஏற்பட்டது. கற்றளி என்றால் கற்கோயில் என்பது பொருள். கருங்கற்களை ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக கட்டப்படும் கோயில் கட்டிடங்களுக்குக் கற்றளி என்பது பெயர். சுண்ணம் சேர்க்காமலே இக்கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. சோழர்கள் புதிதாகப் பல கோயில்களைக் கற்றளியாகக் கட்டினார்கள்.

மூன்றுவகைப் பிரிவுகள்

பாரத(இந்திய) நாட்டுக் கட்டிடங்களை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அவை நாகரம், வேசரம், திராவிடம் என்பன. இவற்றில் நாகரம் என்பது வடஇந்தியக் கட்டிடக்கலை. இவை நருமதை ஆற்றுக்கு வடக்கே அமைக்கப்பட்டவை. அடி முதல் முடிவரையில் நான்கு பட்டையாக (சதுரமாக) அமைக்கப்படுவது இது. இது தமிழ்நாட்டில் இடம்பெறவில்லை. ஆகவே இது நமது ஆராய்ச்சிக்கு உட்படவில்லை.

இரண்டாவதான வேசரம் என்னும் பெயருள்ள கட்டிடவகை, பண்டைக்காலத்தில் பெரிதும் பௌத்த மதத்தாரால் வளர்ச்சி அடைந்ததாகத் தோன்றுகிறது. இந்த வேசரக் கட்டிடங்கள், தரை அமைப்பிலும்(Plan) உடல் (கட்டிட) அமைப்பிலும், விமான (கூரை) அமைப்பிலும் வட்டவடிவமாக அல்லது நீண்ட அரைவட்ட வடிவமாக இருக்கும். இந்தக் கட்டிட அமைப்பு முறை, தமிழ்நாட்டுக் கோயில் கட்டிட அமைப்பு சிலவற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன. இதைப்பற்றிய பின்னர் அதற்குரிய இடத்தில் கூறுவோம்.

மூன்றாவது பிரிவான திராவிடம் என்னும் பிரிவு தென் இந்திய கோயில் கட்டிடங்களாகும். இவை வடக்கே கிருஷ்ணா நதி முதல் தெற்கே கன்னியாகுமரி வரையில் காணப்படுகின்றன. திராவிடக் கோயில் கட்டிட வகையில் தமிழர், சாளுக்கியர், ஹொய்சாளர் முதலிய பிரிவுகள் உள்ளன. இந்த உட்பிரிவுகளை விடுத்து தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களை மட்டும் ஆராய்வோம். தமிழ் நாட்டுக் கோயில்களிலும் பல்லவர் காலத்துக் கோயில்கள், (பிற்காலச்)சோழர் காலத்துக் கோயில்கள், பாண்டியர் காலத்துக் கோயில்கள், விஜயநகர அரசர் காலத்துக் கோயில்கள் என்று உட்பிரிவுகள் உள்ளன. அப்பிரிவுகளைத் தூண்கள் கூடுகள் முதலிய அமைப்புகளிலிருந்து கண்டு கொள்ளலாம். நாம் இங்கு ஆராயப்படுவது எல்லாம் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களைப் பற்றிய பொதுவான அமைப்புப் பற்றிய மேல்போக்கான செய்திகளேயாகும்.

மாடக் கோயில்கள்

மாடக் கோயில்கள் என்றால், மாடிபோல் அமைந்த கோயில்கள் என்பது பொருள். ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக நிலைகளையுடைய மாடக்கோயில்களைச் சிற்ப நூல்கள் கூறுகின்றன. இக்காலத்தில் இரண்டு நிலை, மூன்று நிலையுள்ள மாடக் கோயில்கள்தான் இருக்கின்றன. மாடக்கோயில்கள், பல்லவர் காலத்துக்கு முன்பே, அதாவது கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே இருந்தன. ஆனால், அக்காலத்து மாடக் கோயில்கள் செங்கல்லினால் அமைக்கப்பட்டவை. ஆகவே அவை இக்காலத்தில் நிலைபெற்றிருக்கவில்லை. அக்காலத்திலேயே அழிந்து விட்டன.

கோயில் அமைப்பும் உறுப்புகளும்

கோயில் கட்டிடத்தில் ஆறு உறுப்புகள் உண்டு. அவையாவன:

1. அடி, 2. உடல் 3. தோள், 4. கழுத்து 5. தலை, 6. முடி

இந்தப் பெயர்களுக்குச் சிற்பநூலில் வேறுபெயர்கள் கூறப்படுகின்றன. அப்பெயர்களாவன. 1. அதிஷ்டானம், 2. பாதம், 3. மஞ்சம், 4. கண்டம், 5. பண்டிகை, 6. ஸ்தூபி இவற்றை விளக்குவோம்.

1. அடி அல்லது கருவறை. இதற்குக் கால், பாதம், ஸ்தம்பம், கம்பம் முதலிய பெயர்கள் உண்டு.
2. உடல் அல்லது கருவறை. இதற்குக் கால், பாதம், ஸ்தம்பம், கம்பம் முதலிய பெயர்கள் சிற்பநூலில் கூறப்படுகின்றன. இப்பெயர்கள் கருவறையின்

சுவர்களைக் குறிக்கின்றன. (கருவறைக்குத் திருவுண்ணாழிகை என்பது பழைய பெயர்.)

3. தோள் அல்லது தளவரிசை. இதற்குப் பிரஸ்தரம், மஞ்சம், கபோதம் முதலிய பெயர்கள் உள்ளன.
4. கழுத்து, இதற்குக் கண்டம், களம், கர்ணம் முதலிய பெயர்கள் உண்டு.
5. தலை அல்லது கூரை. இதற்குப் பண்டிகை, சிகரம், மஸ்தகம், சிரம் முதலிய பெயர்கள் உள்ளன.
6. முடி அல்லது கலசம். இதற்கு ஸ்தூபி, சிகை, சூளம் முதலிய பெயர்கள் உண்டு.

காலப்பகுப்பு

திராவிடக் கட்டிடக்கலையைப் பழைய காலம், பல்லவர் காலம், சோழர் காலம், பாண்டியர் காலம், விஜயநகர அரசர் காலம் என்று ஐந்து காலப்பகுதியாகப் பிரித்துக் கூறுவர்.

பழைய காலம் என்பது கி.பி. 600-க்கு முற்பட்ட காலம். இந்தக் காலத்தில், கோயில் கட்டிட அமைப்புகள் முழுவதும் அமையப்பெற்று, மரத்தினாலும் செங்கற்களினாலும் அமைக்கப்பட்டன.

பல்லவர் காலக் கட்டிடம் என்பது கி.பி. 600 முதல் 900 வரையில் உள்ள காலம். இந்தக் காலத்தில் கற்றளிகள் (செங்கற்களுக்குப் பதிலாகக் கருங்கற்களை ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக அடுக்கிக் கட்டப்பட்ட கோயில் கட்டிடங்கள்) ஏற்பட்டன.

சோழர் காலம் என்பது, பிற்காலச் சோழர்க் காலம். இது கி.பி. 900 முதல் 1300 வரையில் உள்ள காலம். இந்தக் காலத்தில் சோழ அரசர்கள் புதிதாகக் கற்றளிகளை அமைத்ததோடு பழைய செங்கற் கோயில்களை இடித்து அக்கோயில்களைக் கற்றளியாகப் புதுப்பித்தார்கள். அன்றியும் ஆழ்வார்களுக்கும் நாயன்மார்களுக்கும் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்ட காலமும் இதுவே. மேலும், சிவன் கோயில்களிலே அம்மன் சந்நிதிகள் தனியாகக் கட்டப்பட்ட காலமும் இதுவே. சோழர் காலத்துக்கு முன்பு, சிவன் கோயில்களில் அம்மனுக்கென்று தனியாகக் கோயில் இல்லை. இச்செய்தியைச் சோழர் காலத்துச் சாசனங்களில் இருந்து அறிகிறோம்.

சுவர் உறுப்புகள்

கோஷ்ட பஞ்சரம் என்பது சிற்பவேலைகள் அமைந்த மாடங்கள் ஆகும். கோஷ்டபஞ்சரம் என்னும் இம்மாடங்களில் கணபதி, தட்சணாமூர்த்தி, இலிங்ககோத்பவமூர்த்தி, பிரமன், நாராயணி (கொற்றவை) உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். கோஷ்ட பஞ்சரங்களுக்கு இடையிடையே கும்ப பஞ்சரம் என்னும் சிற்ப உறுப்பு அமைக்கப்பட்டிருக்கும். கும்பபஞ்சாரம் என்பது அடியில் குடம் போன்றும் மேலே கொடிச் சிற்ப வேலைமைந்தும் ஆன சிற்ப வேலையாகும்.

பரிவார ஆலயங்கள்

கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு, பிற்காலச் சோழர் ஆட்சியில், சிவன் கோயில்களில் அம்மனுக்கென்று தனி ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டன. கி.பி 10-ஆம்

நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர், சோழ அரசரால் அம்மன் ஆலயங்கள், சிவன் கோயில்களில் அமைக்கப்பட்டன. அம்மன் ஆலயங்கள் புதிதாக அமைக்கப்பட்டதைக் கல்வெட்டுச் சாசனங்களினாலும் அறியலாம்.

சிற்பாசாரியர்

மகாபலிபுரம் என்னும் மாமல்லபுரத்துக் கோயில்களையும் பாறைக் கோயில்களையும் அமைத்த சிற்பாரியர்களின் பெயர்கள் சில. 1. பெருந்தச்சன். 2. குணமல்லன். 3. பய்யமிழிப்பான் 4. சாதமுக்கியன். 5. கலியாணி. 6. திருவொற்றியூர் அபர்ஜர். 7. கொல்லன் லேமகன்.

சிற்பக்கலை

கட்டிடக் கலைக்கு அடுத்தபடியாக உள்ளது சிற்பக்கலை. கட்டிடக்கலையைவிட சிற்பக் கலை நுட்பமானது. மனிதன் விலங்கு பறவை, மரம், செடி, மலை, கடல் முதலிய இயற்கை உருவங்களையும் கடவுள், தெய்வம், அரக்கர் முதலிய கற்பனை உருவங்களையும், அழகுபட அமைப்பதே சிற்பக் கலையாகும்.

சிற்பம் அமைக்கும் பொருள்கள்

மெழுகு, அரக்கு, சுதை, மரம், தந்தம், கல், பஞ்சலோகம் முதலியவைகளினால் சிற்ப உருவங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.

இரண்டு வகை சிற்பம்

சிற்ப உருவங்களை முழு உருவங்கள் என்றும் புடைப்புச்சிற்பம் என்றும் இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கலாம். முழு உருவச் சிற்பம் என்பது, பொருள்களின் முன்புறம் பின்புறம் முதலிய முழு உருவமும் தெரிய அமைக்கப்படுவது. புடைப்புச் சிற்பம் (Bas relief) என்பது, பொருள்களின் ஒரு புறம் மட்டும் தெரியும்படி சுவர்களிலும் பலகைகளிலும் அமைக்கப்படுவது. இவ்விரண்டுவித சிற்ப உருவங்களும் கோயில்களிலே அமைக்கப்படுகின்றன.

சிற்பத்தில் மறைபொருள்

நமது தெய்வத் திரு உருவங்கள் குறிப்புப் பொருளைப் புலப்படுத்துகின்றன. கடவுள் எங்கும் பரந்து இருக்கிறார் என்பது எல்லாச் சமயத்தவரின் கொள்கை. இதனைச் சைவரும் வைணவரும் தமது கடவுள் திருவுருவத்தில் அமைத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடவுள் உருவங்களுக்கு நான்கு கைகள் அல்லது எட்டுக் கைகளை அமைத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதாவது, திசைகளை நான்காகவும் எட்டாகவும் கூறுவது மரபு. ஆகையினாலே, எல்லாத் திசைகளிலும் பரந்து இருக்கிறவர் கடவுள் என்பதைக் காட்ட, நான்கு கைகளை அல்லது எட்டுக் கைகளைக் கற்பித்திருக்கிறார்கள்.

நால்வகைப் பிரிவு

உலோகத்தினாலும் கல்லினாலும் அமைக்கப்பட்ட சிற்ப உருவங்களைத் தெய்வ உருவங்கள் என்றும், இயற்கை உருவங்கள் என்றும், கற்பனை உருவங்கள் என்றும், பிரதிமை உருவங்கள் என்றும் நான்கு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

ஓவியக்கலை

ஓவியத்துக்குச் சித்திரம் என்றும் பெயர் உண்டு. நேர்கோடு, வளைந்தகோடு, கோணக்கோடு முதலிய கோடுகளினாலும் சிவப்பு கறுப்பு மஞ்சள் நீலம் முதலிய நிறங்களிலும் ஓவியங்கள் எழுதப்படுகின்றன.

ஓவியக் கலையின் பழமை

சங்க காலத்திலே, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, ஓவியக்கலை நமது நாட்டில் வளர்ச்சியடைந்திருந்தது என்பதற்குச் சங்க நூல்களிலே சான்றுகள் உள்ளன. படம் என்று இப்போது வழங்குகிற தமிழ்ச்சொல், ஆதிகாலத்தில் துணியில் சித்திரம் எழுதப்பட்டதைத் தெரிவிக்கின்றது. படம் அல்லது படாம் என்பது, சித்திரம் எழுதப்பட்டதைத் துணிச்சீலை என்னும் பொருள் உடையது.

சுவர்ஓவியம்

பண்டைக்காலத்திலே அரசருடைய அரண்மனை, பிரபுக்களின் மாளிகை, கோயில், மண்டபம் முதலிய கட்டிடங்களின் சுவர்களில் ஓவியங்களை எழுதி அழகுப்படுத்தினார்கள்.

பல்லவர், சோழர்கால ஓவியங்கள்

காஞ்சீபுரத்துக் கயிலாசநாதர் கோயிலிலும், தஞ்சாவூர் பெருவுடையார் கோயிலிலும், முறையே பல்லவர் காலத்துச் சித்திரமும், சோழர் காலத்துச் சித்திரமும் சுவர்களில் காணப்படுகின்றன. புதுக்கோட்டையைச் சார்ந்த சித்தன்னவாசல் குகைக் கோயிலிலும் திருநெல்வேலித் திருமலைபுரத்துக் குகைக்கோயிலிலும் பல்லவர் காலத்து ஓவியமும் பாண்டியர் காலத்து ஓவியமும் காணப்படுகின்றன.

சித்தரகாரப்புலி

கி.பி. 600 முதல் 630 வரையில் அரசாண்டவனும் திருநாவுக்கரசர் காலத்திலிருந்தவனுமான மகேந்திரவர்மன் என்னும் பல்லவ அரசன், தனது சிறப்புப் பெயர்களில் ஒன்றாகச் சித்திரகாரப்புலி என்னும் பெயரைக் கொண்டிருந்தான். இதனால், இவன் சித்திரக் கலையில் வல்லவன் என்று தெரிகிறது. இவன் ஓவிய நூல் ஒன்றுக்கு ஒரு உரை எழுதினான் என்பதை இவ்வரசன், காஞ்சீபுரத்துக்கடுத்த மாமண்டூரில் அமைத்த குகைக்கோயில் சாசனம் கூறுகிறது.

ஓவியம் பற்றிய பெயர்கள்

ஓவியத்தை வட்டிகைச் செய்தி என்பர். என்னை? “வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவையின்” என்பது மணிமேகலை.

வண்ணம் தீட்டாமல் வரைந்த ஓவியத்துக்குப் புனையா ஓவியம் என்று பெயர் கூறப்படுகிறது. இதனை ஆங்கிலத்தில் (Outline Drawing)என்பர்.

ஓவியத் தொழிலுக்கு வட்டிகைச் செய்தி என்னும் பெயரும் உண்டு. வட்டிகை என்பது துகிலிகை.

சில ஓவியச் செய்திகள்

கம்பர், தமது இராமாயணத்தில் தமிழ்நாட்டுப் பண்புகளை அமைத்துக் கூறுவது போலவே, இவர்களும் தமது காவியங்களில் தமிழ்நாட்டுக் கலைகள் பலவற்றை இடையிடையே அமைத்துக் கூறுகின்றனர்.

தென்னிந்திய ஓவியம்

தென் இந்திய சித்திரங்கள் பண்டைக்காலத்தில் சிறப்புற்றிருந்தன. ஹைதராபாத்து இராச்சியின் வடகோயில் பரத்பூருக்கு அருகில் உள்ள அஜந்தா மலைக்குகை ஓவியங்களும், புதுக்கோட்டை இராச்சியத்தின் சித்தன்னவாசல் குகைக் கோயில் ஓவியங்களும், திருமலைபுரம் மலையடிப்பட்டி ஓவியங்களும், இலங்கை சிகிரியாமலை மதில் ஓவியங்களும் தென்னிந்திய ஓவிய மரபைச் சேர்ந்தவை.

தஞ்சைக் கோயில் ஓவியம்

கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே இராஜராஜ சோழனால் அமைக்கப்பட்டது தஞ்சாவூர் பெரிய கோயில் என வழங்குகிற இராஜராஜேச்சுரம். இக்கோயிலில் இராஜராஜன் காலத்திலேயே எழுதப்பட்ட சோழர் காலத்து ஓவியங்கள் உள்ளன. இந்த ஓவியங்களும் நெடுங்காலமாக மறைந்திருந்தன. இல்லை மறைக்கப்பட்டிருந்தன.

நாயக்கர் காலத்து ஓவியம்

தஞ்சை, மதுரை ஆகிய இடங்களில் அரசாண்ட நாயக்க மன்னர்களும், சுவர் ஓவியங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். மதுரை நாயக்கர் ஓவியங்கள், மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில் முதலிய இடங்களில் இருக்கின்றன.

இசைக்கலை

அழகுக் கலைகளில் நான்காவது இசைக்கலை. இதனை இசைத்தமிழ் என்றும் கூறுவர். இது காதினால் கேட்டு இன்புறத்தக்க இன்கலை. தமிழர் வளர்த்த இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழ்களில் இது ஒன்று. ஆகவே இது தமிழர் வளர்த்த கலைகளில் மிகப் பழையமானது.

பரிபாடல்

சங்க காலத்திலே பரிபாடல் என்னும் இசைப்பாடல்கள் பல பாடப்பட்டிருந்தன. பரிபாடல்கள் இசைப்பாடல்கள் என்பதைப் பரிமேலழர் உரையினால் அறிகிறோம். “பரிபாடல் என்பது இசைப்பாவாதலான், இஃது இசைப் பகுப்புப் படைத்த புலவரும் பண்ணுமிட்டெ...” என்று எழுதியிருப்பதனால் அறியலாம்.

இசைப்பாணர்

பண்டைக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டிலே இசைக்கலையில் வல்லவராயிருந்தவர் பாணர் என்னும் இனத்தவர். சங்ககாலத்திலே பாணர்கள், அரசர், சிற்றரசர், செல்வர் முதலியவர் இல்லங்களுக்குச் சென்று இசைப்பாடல் பாடி வந்தனர். ஆகவே, அவர்களால் போற்றப்பட்டார்கள். பாணருக்குப் புரவலர்கள் பொன்னையும் பொருளையும் வழங்கினார்கள்.

சமணரும் இசைக்கலையும்

இசைக் கலையை அழித்தவர் ஜைனராகிய சமணர் என்று ஒரு அபவாதம் கூறப்படுகிறது. சமண சமயத்தவர் மீது, அதன் பகைச் சமயத்தவர் கற்பித்த பல அபவாதங்களில் இதுவும் ஒன்று. இது வீண்பழியாகும், உண்மையை ஆராயும்போது, சமணர் இசைக் கலையை நன்கு போற்றி வளர்த்தனர் என்பது விளங்குகிறது. இதற்குச் சமண சமயத்தவர் நூல்களே சான்றாகும்.

இசை

இசை ஏழு. அவை குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளி, தாரம் என்பன. இவை தமிழ்ப் பெயர்கள். மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம், ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம் என்பன வடமொழிப் பெயர்கள்.

இசை பிறக்கும் இடங்களாவன:- மிடற்றினால் குரலும், நாவினால் துத்தமும், அண்ணத்தால் கைக்கிளையும், சிரத்தால் உழையும், நெற்றியால் இளியும், நெஞ்சினால் விளியும், மூக்கால் தாரமும் பிறக்கும்.

இவை ஏழ்சுரம் எனவும், வீணையில் ஏழ் நரம்பு எனவும் படும். இசை அல்லது இராகத்தின் தகுதி நான்கு வகைப்படும். அவை 1. இடம், 2. செய்யுள், 3. குணம் 4.காலம் என்பன.

இசைக் கருவிகள்

இசைக்கு உரிய ஓசைகள் ஐந்து பொருள்களில் உண்டாகின்றன. அப்பொருள்கள் தோல் கருவி, துளைக் கருவி, நரம்புக் கருவி, கஞ்சக் கருவி, மிடறு (கழுத்து) என்பன. இவற்றில் உண்டாகும் ஓசைகளை ஒழுங்குபடுத்தி இசையை அமைத்தார்கள்.

பதினோரு ஆடல்

இசைக் கலையுடன் தொடர்புடையது ஆடல் கலை. ஆடல் கலை, இசைக் கலையைப் போலவே பழைமை வாய்ந்தது. வாயினால் பாடப்பட்ட இசைப் பாட்டுக்குச் செந்துறைப்பாட்டு என்றும், ஆடல் கலைக்குரிய பாட்டுக்கு வெண்டுறைப்பாட்டு என்றும் பெயர் உண்டு.

பண்டைக் காலத்தில் ஆடப்பட்டு இப்போது மறைந்துபோன ஆடல்களைப் பற்றிக் கூறுவோம்.

பண்டைக்காலத்திலே பதினோரு வகையான ஆடல்களை ஆடி வந்தார்கள். இவ் ஆடல்களைக் கூத்து என்றும் கூறுவதுவண்டு. இவ்வாடல்கள், தெய்வங்களின் பெயரால் ஆடப்பட்டபடியால், தெய்வவிருத்தி என்று கூறப்படும். தெய்வங்கள் தமது பகைவரான அவுணர்களுடன் போர் செய்து வென்று, அவ்வொற்றியின் மகிழ்ச்சி காரணமாக ஆடிய ஆடல்கள் இவை.

இப் பதினோராடல்களின் பெயர்களாவன:

1. அல்லியம்
2. கொடுகொட்டி
3. குடை
- 4.குடம்
- 5.பாண்டரங்கம்
6. மல்
7. துடி
- 8.கடையம்
9. பேடு
- 10.மரக்கால்
11. பாவை.

பரத நாட்டியம்

பாரத தேசத்திலே பல நாட்டியக் கலைகள் உள்ளன. அவைகளில் பரத நாட்டியம், கதக், கதகளி, மணிபுரி நாட்டியங்கள் பேர் போனவை. இவைகளிலும் தலைசிறந்த உயர்ந்த கலையாக விளங்குவது பரதநாட்டியம். இதைத் தமிழரின் தற்புகழ்ச்சி என்றோ உபசார வார்த்தை என்றோ யாரும் கருதக்கூடாது.

தமிழ்நாடு, ஆந்திரநாடு, கர்நாடக நாடு முதலிய தென் இந்தியாவில் பரத நாட்டியம் இக்காலத்தில் பயிலப்பட்டாலும், இக்கலையை உண்டாக்கி வளர்த்துப் பாதுகாத்து வருபவர் தமிழரே. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே பரத நாட்டியக் கலை தமிழ் நாட்டிலே வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது. இக்காலத்திலும், நட்டுவர் என்று பெயர் கூறப்படுகிற தலைக்கோல் ஆசான்கள் தஞ்சாவூரிலே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இவர்களே இக்கலையைக் கற்றுக் கற்பித்தும் வருகிறார்கள்.

தலைக்கோல்

இந்திரன் மகன் சயந்தன் என்பவனை, ஆடல் பாடல்களுக்குத் தெய்வமாகத் தமிழர் பண்டைக்காலத்தில் கொண்டிருந்தனர் என்பது தெரிகிறது. ஆடல் பாடல்களின் தெய்வமாகிய சயந்தகுமாரனுக்கு அறிகுறியாகத் தலைக்கோல் என்னும் கோலைப் போற்றினார்கள். தலைக்கோல் என்பது ஏழுசாண் நீளமுள்ள மூங்கிலினால் அமைந்த கோல். இம் மூங்கில் கழியின் கணுக்கள்தோறும் நவரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்டு இடையிடையே பொற்கட்டு இடப்பட்டிருக்கும். இத்தலைக்கோலுக்கு அரண்மனையிலும் ஆடல் அரங்கத்தில் தனியிடம் உண்டு.

தலைக்கோல் சிறப்பு

காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே சோழனுடைய அரண்மனையிலே தலைக்கோலுக்குரிய இடம் இருந்தது. அந்தக் காலத்திலே, இந்திரவிழா நடைபெற்ற இருபத்தெட்டு நாளிலும் இசையரங்கத்திலே ஆடல் பாடல்கள் நிகழ்ந்தன. அவ்விழாவின் தொடக்கத்தில், மேதாளத்துடன் தலைக்கோலுக்குப் பூசனை முதலிய சிறப்புச் செய்து அரசன், அமைச்சன், புரோகிதன், சேனாபதி முதலியோர் சூழ இருந்து தலைக்கோலை எடுத்துப் பட்டத்து யானையின் கையில் கொடுத்து வலமாக வந்து தேரின்மேலே நின்று ஆடல் ஆசிரியன் கையில் கொடுப்பார்கள். ஆடலாசிரியன் தலைக்கோலை வாங்கித் தேரில் வைத்து நகரத்தில் வலமாக வருவான். வலம் வந்தபிறகு அரங்கத்திலே தலைக்கோல் வைக்கப்படும். பிறகு, ஆடல்பாடல்கள் நிகழும்.

இலக்கியக் கலை

நுண்கலைகளாகிய அழகுக் கலைகளில் தலைசிறந்தது இலக்கியகலை. ஏனென்றால், இலக்கியக்கலை ஏனைய கலைகளைப் போலக் கண்ணால் கண்டும் காதால் கேட்டும் இன்புறத் தக்கதன்று. அறிவினால் உணர்ந்து இன்புறத்தக்கது. இலக்கியக் கலை உரைநடையாகவும் இருக்கலாம். செய்யுளாகவும் இருக்கலாம். பொதுவாகச் செய்யுள் நடையிலேதான் இலக்கிய அழகு மிகுதியும் அமைகிறது என்று கூறுவர்.

இலக்கிய அழகுக் கலையின் இலக்கணம் என்னவென்றால், அதை எத்தனைமுறை படித்தாலும் தெவிட்டாமல் இன்பந் தருவதாக இருக்க வேண்டும். சில இலக்கியங்களை ஒருமுறைப் படித்தபிறகு மறுமுறைப் படிப்பதற்கு விருப்பம் இருப்பதில்லை. சில இலக்கியங்களை எத்தனை முறை திருப்பித் திருப்பிப் படித்தாலும் அவை இன்பமும் உணர்ச்சியும் அழகும் உள்ளனவாக இருக்கும். இவைதாம் சிறந்த இலக்கிய நுண்கலை எனப்படும்.

நாடகக்கலை

இலக்கியக் கலை (காவியக்கலை)யுடன் தொடர்புடையது. காவியப் புலவன், காவியத்தில் வருகிற உறுப்பினர்களின் இயல்புக்குத் தக்கவாறு அவர்களின் நடையுடை பாவனைகளைக் கூறுவது போலவே, நாடக ஆசிரியன், நாடகப் பாத்திரங்களின் இயல்புக்குத் தகுந்தபடி பேச்சுகளையும் அச்சம், வீரம், பெருமிதம், வியப்பு முதலிய சுவைகளையும் அமைக்கிறான். ஆகவே காவியத்தின் தொடர்புடையதே நாடகம் ஆகும்.

நாடக இலக்கண நூல்கள்

மதிவாணனார் என்பவர் எழுதிய நாடகத் தமிழ் என்னும் நூலும் செயிற்றினார் என்பவர் இயற்றிய செயிற்றியம் என்னும் நூலும் நாடக இலக்கணங்களைக் கூறுகிற நூல்கள்.

யோனியும் விருத்தியும்

நாடகக் கதையை நான்கு விதமாக அமைக்கலாம். அவை 1. உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருள் மேல் நாடகக் கதை எழுதுவது. 2. இல்லோன் தலைவனாக (கற்பனா பாத்திரமாக) இல்லதோர் பொருள் மேல் நாடகக் கதை எழுதுவது 3. உள்ளோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருள் மேல் நாடகம் எழுதுவது. 4. இல்லோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருள் மேல் எழுதுவது. இவ்வாறு பிரிப்பதற்கு யோனி என்று பெயர்.

சூறு - 2

கல்வெட்டியல்

கல்வெட்டுக்கள் வரலாற்று உண்மைகளை அறியவும், பண்டைய நாகரிகம், பண்பாடு, சமுதாயம் முதலியவற்றை அறியவும் பெரிதும் பயன்படுவன. கிரேக்கர்களும் உரோமானியர்களும் வரலாற்றின் பயனை முற்றிலும் உணர்ந்தவர்கள். அதனால் வரலாற்றை உடனுக்குடன் எழுதிவைத்தனர். சீனர்கள் தத்துவத்திற்கு அடுத்தபடியாக வரலாற்றை மதித்தனர். ஆனால் தமிழர்கள் வரலாற்றைப் போற்றவில்லை. எனவே தமிழகத்தில் வரலாற்றுப் பேராசிரியர்கள் என்று பண்டைய நாளில் குறிக்கத்தக்கவர்கள் எவரும் இல்லை. இந்தியர்களுக்கு வரலாற்று மனப்போக்கு இல்லை என்பதனை வரலாற்று அறிஞரான அல்புனி என்பார் எள்ளலோடு குறிப்பிடுகின்றார். மேல்நாட்டவரின் ஆதிக்கத்திற்குப் பின்னரே தமிழகம் முறைப்படுத்தப் பெற்ற வரலாற்று ஆய்வு நடத்த முற்பட்டது. முன்னேறிய ஒரு சமூக வரலாற்றைப் பல நூற்றாண்டுகள் கழித்து ஆராய்வது என்பது எளிதன்று. அத்தகைய அரிய பணிக்குத் துணை செய்தவனவற்றை வரலாற்றுச் சான்றுகள் என்கிறோம். அத்தகைய வரலாற்றுச் சான்றுகள் பலவாகும், பழம்பொருட் சின்னங்கள், நாணயங்கள் சாசனங்கள் எனப்படும் கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள், கலைகள், கோயில் ஒழுக்கள், இலக்கியங்கள், அயலார் குறிப்புக்கள், அரசர்களின் ஆவணங்கள், கம்பெனியார் ஆவணங்கள், பாதிரிமார் கடிதங்கள் முதலியன வரலாற்றுக்குத் துணைசெய்யும் சான்றுகள். இவற்றுள் முதன்மை வாய்ந்த சான்றுகளாகக் கல்வெட்டுக்களையும் சாசனங்களையும் கொள்ளலாம்.

சாசனங்கள்

இது இருகூறாகும்; அவை (1) கல்வெட்டு (2) செப்பேடுகள். தமிழகத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டுக்களில் காலத்தால் முற்பட்டவை பிராமி (வட்டெழுத்து) எழுத்துக்களாலானவை. கிறித்துவுக்கு முன் புத்த சமண சமயங்களின் வருகையுடன் இணைந்த இக்கல்வெட்டுக்கள் மொழி ஆராய்ச்சியாளர்களிடத்தில் சில வரலாற்றுக் குழப்பங்களைத் தோற்றுவித்தன.

கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த அசோகனின் கிர்னார் கல்வெட்டு அன்றைய தமிழக அரசுகளைச் சுட்டுகின்றது. அன்று தமிழகத்தில் இருந்த அரசுகளாக அக்கல்வெட்டு, சோழ புத்திரா, கேரள புத்திரா, பாண்டிய புத்திரா, சத்திய புத்திரா என நான்கு அரசுகள் இருந்தமையைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இவர்களுள் சத்திய புத்திரா என்று குறித்தது யாரை என்பது பற்றிக் குழப்பம் இருக்கிறது. சமீபத்தில் தொல்பொருள் ஆய்வாளர்கள் ஒரு கல்வெட்டுத் தொடரைக் கண்டெடுத்தனர். அது, 'சத்தியபுதோ அதியமான் நெடுமானஞ்சி ஈத்தபாளி' என்று காணப்படுகின்றது. அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி கொடுத்த குகை என்ற பொருளில் வருகின்ற இத்தொடரில் சத்தியபுதோ என்றிருப்பது அசோகன் கல்வெட்டில் காணப்படும் சத்தியபுத்திரன் என்பதைக் குறிப்பதாக இருக்கலாமோ என எண்ணுகின்றனர். இது ஆராய்வதற்குரியது. தமிழகத்துக்கு வடக்கில் சித்தபுரம், பிரமகிரி, மஸ்கி, எற்குடி முதலிய இடங்களிலும் இயற்கையாக அமைந்த துறவிகளின் பாறைப்படுகைகளிலும் காணப்படும்

கல்வெட்டுக்கள் கிறித்து ஊழிக்கு முன்னரே தென்திசை நோக்கிச் சமணமும் பௌத்தமும் பரவியதை உணர்த்துகின்றன.

தமிழில் கல்வெட்டுக்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

பண்டைத்தமிழ் மக்கள் வீர மரணம் எய்தியவர்களுக்கு நடுகல் ஒன்றமைத்து விழா எடுத்தனர். இவ்வண்மையை “காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை நடுகல், சீர்த்தகு சிறப்பிற் பெரும்படை வாழ்த்தலென்று, இருமுன்று வகையிற் கல்லொடு புணர்” என்னும் தொல்காப்பிய வெட்சித்திணை (நூ.600) நூற்பாவால் உணரலாம். இறந்த வீரர்களின் பெயரும் பெருமையும் பொறிக்கப்படும் வழக்கம் கடைச்சங்க காலத்தில் இருந்தது. அதனை ‘நல்லமர்’ கடந்த நாணுடை மறவர், பெயரும் பீடும் எழுதி அதர்தெறும், பீலி சூட்டிய பிறங்கு நிலை நடுகல், என அகநானூறும் (67) ‘அணி மயிற்பீலி சூட்டியப் பெயர் பொறித்து: இனி நட்ளனரோ கல்லும்’ எனப் புறநானூறும்’ (264) கூறுவதால் அறியலாம். இவ்வாறு எழுதிய முறையே பின்னர்ப் படிப்படியாக வளர்ந்து சாசனங்கள் தோன்றக் காரணம் ஆனது. பெயரும் பீடும் எழுதிய முறை கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சேரமான் பெருமாள் நாயனாரால் திருவாரூர் மும்மணிக் கோவையிலும் குறிக்கப்பெறுகின்றது.

சமண முனிவர்கள் நோன்பியற்றி உயிர்துறந்த இடங்களில் அவர்களின் மாணாக்கர்கள் அவர்களைப் பற்றிய செய்திகளைக் கற்களில் பொறித்தனர். செஞ்சிக்கடுத்த திருநாதர் குன்றிலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்துக் கழுகு மலையிலும், மதுரைக்கு அண்மையிலுள்ள ஆணைமலையிலும், திருச்சிராப்பள்ளிக் குன்றிலும் இத்தகைய சமாதிச் சானங்களை இன்றும் காணலாம்.

கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு முதல் பல்லவர்கள் கோயில் கல்வெட்டுக்களைத் தோற்றுவித்தனர் பின்னர் பிற்காலச் சோழர்களும் கற்கோயில்களில் சாசனங்களைத் தோற்றுவித்தனர். அவ்வாறே பாண்டியர்களும் செய்தனர். வேந்தர்கள் தாம் எடுப்பித்த கோயில்களில் நாள்வழிபாடும், திங்கள் விழாக்களும், ஆண்டுவிழாக்களும் நடைபெறப் பொன்னும் நிலமும் வழங்கினர். அவ்வாறு வழங்குவதை நிவந்தங்கள் எனக் குறிப்பட்டனர். தனிப்பட்டவர்களும் நிவந்தங்களை வழங்கினர். இவற்றைக் கல்லிலும் செம்பிலும் பொறித்து வைத்தனர். இவ்வாறு வெட்டப்பட்டவற்றை மேனாட்டறிஞர்கள் தேடித் தொகுத்தனர். அவர்களுள் ராபர்ட்சிவெல், டாக்டர் கீல்ஹான், டாக்டர். பர்னல், டாக்டர். பூலர், டாக்டர். ஹூல்ட்ஷ் ஆகியோர் குறிக்கத் தக்கவர்கள்.

முதலாம் பரமேசுவரவர்மனின் கூரம் செப்பேடுகள்

கூரம் செப்பேடு

முதலாம் நரசிம்மவர்னின் பெயரனும் இரண்டாம் மகேந்திரவர்மனின் மகனும் ஆன முதல் பரமேசுவரவர்மனால் அளிக்கப்பட்ட ஆணையை இச்செப்பேடு கூறுகிறது.

செப்பேட்டின் காலம் 7- ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதி. சற்றேறக்குறைய கி.பி 675 ஆகும்.

இச்செப்பேடு காஞ்சிப்புரத்துக்கருகில் கூரம் என்ற ஊரில் கோயில் தர்மகர்த்தாவிடம் இருந்து வாங்கப்பட்டது. இப்பொழுது சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் இருக்கிறது. இச்செப்பேடு சமஸ்கிருதத்திலும், தமிழிலுமாக இருபகுதியாக உள்ளது. சமஸ்கிருதப் பகுதியில் பல்லவர்களுடைய வரலாறு விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

கூரம் செப்பேட்டால் அறியலாகும் செய்திகள்

‘விச்சாவிநீதன்’ என்பது கல்வெட்டுத்தொடர். விச்சை என்பது வித்தை என்பதன் மாற்று வடிவம். வித்தைகளில் வல்லவனாகவும், கலைகளைப் புகுத்துவதில் கலைஞனாகவும் பல்லவ அரசன் விளங்கியமையை இதனால் அறிய முடிகின்றது. பரமேச்சுரவர்மனின் சிறப்புப் பெயர்களுள் இது ஒன்றாகும். பரமேச்சுரவர்மனுக்கு அடங்கிய சிற்றரசனாக ‘வித்யா விநீதன்’ இருந்தான். இவன் பல்லவர் குலத்தைச் சார்ந்தவன். இச்செய்தியைச் செப்பேட்டின் வடமொழிப் பகுதியால் அறியலாம். இச்சிற்றரசன் பணம் கொடுத்து நிலம் வாங்கியமையை ‘விலைக்காணம் கையில் கொடுத்து’ என்ற தொடரால் அறியலாம். கூரம் என்ற ஊரில் இவன் ஒரு சிவாலயம் எடுப்பித்தான். அக்கோயிலுக்கு ‘விச்சாவினீத பல்லவ பரமேச்சுரம்’ என்று பெயர். எனவே இச்சிற்றரசனால் ஊற்றுக் காட்டுக் கோட்டத்தின் நீர்வேளூர் நாட்டுப் பகுதியான கூரமும், சூம்மணம்பாக்கமும் வாங்கப்பட்டமையை அறியமுடிகின்றது. 1200 குழி கொண்டது ஒரு பட்டி என இக்கல்வெட்டுக் குறிக்கிறது. இதனை “ஆயிரத் திருநூற்றுக் குழிப்பாடியால் விற்றுக் கொண்ட நிலம்” எனும் கல்வெட்டுத் தொடரால் அறியலாம்.

சூளைமேட்டுப்பட்டி எனும் பகுதியில் அமைந்த நிலம் ‘ஓடு சுடக்கொண்ட நிலம்’ எனச் சொல்லப்படுகின்றது. சூளை என்பது செங்கற் சூளையேயாகும். தளி (கோயில்) எடுப்பதற்காக இம்மேட்டுப் பகுதியில் ஓடு சுடப்பட்டிருக்கின்றது.

இவன் இவ்வூரில் ஒரு மண்டலம் (மண்டபம்) கட்டுவித்தான். அம்மண்டபத்தில் பாரதம் வாசிக்கப்பட்டது. ஊரும் கோவிலும் அமைந்த பகுதி ஐந்தேகால் பட்டி அளவாகக் குறிக்கப்படுகின்றது. (1200 குழி = 1 பட்டி) கோயிலுக்கு அருகில் ஒரு ஏரி தோண்டப்பட்டது. இவ்வேரிக்குப் “பரமேச்சுர தடாகம்” என்று பெயர். இதற்கு நீர் கொண்டு வரப் பாலாற்றிலிருந்து ஒரு கால்வாய் தோண்டப்பட்டது. அதற்குப் “பெரும் பிடுகு கால்” என்று பெயர்.

கோயில் வழிபாடு செய்வதற்கு மணையும், மனைப்பட்பும், வகுக்கப்பட்டது. எனவே கோயிலிலே வழிபாடு செய்வதற்கும், அவ்வப்போது திருப்பணிகள் செய்வதற்கும், வழிபாடுசெய்வார் வாழ்விற்கும் வேதம் ஒதுவதற்கும் நிலம் கொடுக்கப்பட்டதை இச்செப்பேடு கூறுகிறது. பூசை செய்வார் பொருட்டுப் “பரமேஸ்வர மங்கலம்” என்ற ஊர் தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

வைகுந்தப் பெருமாள் கோயில் கல்வெட்டு

கல்வெட்டில் கண்ட செய்தி

இரண்டாம் பரமேச்சுரன் இறந்தானாகக் கடிகையாரும் மூலப்பிரகிருதியாரும், அமைச்சர்களும் இரண்யவர்மமகா ராசனைக் கண்டு தமக்கு ஓர் அரசன் வேண்டுமென்று

கேட்கச் சென்றனர். இரண்யவர்ம மகாராசன் ‘நீங்கள் எங்கு வந்தீர்கள்? என்று கேட்டான். வந்தவர்கள் பல்லவ அரசன் இறந்து பட்டமையால் இராச்சியத்தைக் காப்பாற்ற ஒருவரும் இல்லாமையின் இரண்டு குலங்களையும் காப்பாற்ற நீ வருக என்றழைத்தனர்.

இரண்யவர்மன் தன்குலத்தில் உள்ளாரை நோக்கி அரச பதவியை ஏற்றுக் கொள்ளச் சொன்னான். யாவரும் மறுக்கவே தன் மக்களாகிய ஸ்ரீமல்லன். இரண்மல்லன், சங்கிராமமல்லன் பல்லவ மல்லன் என்பார்களை வினவினார். முதல் மூவரும் மறுத்தனர். பல்லவமல்லனான பரமேசுவரன் ‘நான் அரசனாவேன்’ என்று தொழுது கூறினான்.

பேரரசர் இறந்துவிட்ட துன்பம் ஒருபுறம் இருக்கத் தன் மகன் அரசனாகப் போகிறான் என்ற மகிழ்ச்சி இருந்தாலும், தன் மகனைப் பிரிய வேண்டுமே என்ற எண்ணத்தாலும் தன், மகன் பன்னிரண்டு வயது உடையவனாயிற்றே என்ற சிந்தையாலும் இரண்யவர்மன் தன் மகனை அரசனாக்குவதற்கு மறுத்தான் அப்போது தரணிக்கொண்ட போசர் ‘இவன் அரசனாவதற்காகவே பிறந்தவன். அதிலும் தலைமகன்; இவன் சக்கரவர்த்தியாவான்’ என்று கூறி இரண்யவர்மனை அதற்கு உடன்படுமாறு செய்தார்.

பல்லவமன்னனுக்கென மகுடங்கள் கொணரப்பட்டன. மகுடம் களிற்றின் தலை போன்றிருந்தது. தரணி கொண்ட போசர் இது யானையின் தலையன்று அரச மகனுக்குச் சூட்டுவதற்குரிய மகுடம் என்று கூறினார்.

இரண்யவர்மனும் தரணி கொண்ட போசரும் படைகளைப் பல்லவனிடம் கொடுக்கப் பல்லவமன்னன் சிவிகையினின்று இறங்கி வந்து வணங்கி அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டான். இரண்யவர்மனும், பல்லவமல்லனும், பல மலை, ஆறு, காடு, நாடு கடந்து வருவதைக் கேள்விப்பட்ட பல்லவதிரையன் என்ற தலைவன் பெரும் சேனையொடு வந்து பல்லவமல்லனை எதிர் கொண்டழைத்து யானையின் மேல் ஏற்றிக்கொண்டு காஞ்சிக்குத் திரும்பினான். பல்லவமன்னன் யானைமேல் வருகின்றமை கேட்டு மாசாமந்தரும் (படைத்தலைவர்) நகரத்தாரும், மூலப்பிரகிருதியாகும், காடக முத்தரையரும் அவனை வரவேற்று அரண்மனைக்குள் அழைத்துச் சென்றனர். மந்திரிகளும், சேனைத்தலைவர்களும், பல்லவசிற்றரசர்களும் பல்லவ மல்லனுக்கு ‘நந்திவர்மன்’ என்னும் பட்டம் சூட்டி அபிஷேகம் செய்தனர். சமுத்திரகோஷம் என்னும் முரசும், கட்வாங்கக் கொடியும். இடமுத்திரையும் அளித்து ‘விடேல் விடுகு’ என்னும் திருஆணையையும் உரிமையாக்கினர். பல்லவமல்லன் அரசனாகி இராச்சியத்தை ஏற்றுக் கொண்டான்.

செந்தலைக் கல்வெட்டுக்கள்

கல்வெட்டின் மையக் கருத்து

முத்தரையரும் தமிழும் (கி.பி.700-800)

தஞ்சையை ஆண்ட முத்தரையர்க்குத் தமிழ்ப்பற்று மிக்கிருந்தது அருள் கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்தவன் பெரும்பிடுகு முத்தரையன் சுவரன்மாறன் என்பவன். இவன் புலவர் பலரை ஆதரித்தவன்; இவனைப் புகழ்ந்து 1) பாச்சில்வேள் நம்பன். 2)ஆசாரியர் அநிருத்தர், 3) கோட்டாற்று இளம்பெருமானார், 4) குவாலங் கஞ்சன் என்போர் வெண்பாக்கள்

பாடியுள்ளனர். அவை செந்தலையில் உள்ள சிவன்கோவில் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகின்றன. அவற்றால் இம்மன்னன் அழுந்தியூர், மணலூர், கொடும்பாளூர், காரை, கண்ணலூர், அண்ணல்வாயில் என்ற இடங்களில் நடந்த போர்களில் வெற்றி பெற்றவன் என்பது தெரிகிறது.

பார்த்திவேந்திராதி வர்மன் கல்வெட்டு

பார்த்தி வேந்திராதி வர்மன் சாசனம்

பார்த்தி வேந்திராதி பன்மர் என்னும் அரசன், சுந்தரசோழன் என்னும் இரண்டாவது பராந்தக சோழன் படைத் தலைவர்களில் ஒருவன், தொண்டை நாட்டை ஆண்டு வந்த சிற்றரசன். இவனது ஆட்சியின் மூன்றாவது ஆண்டு முப்பத்தொன்பதாம் நாளில் இக்கல்வெட்டு ஏற்பட்டது. இது திருப்பாற்கடல் திருக்கரபுரத்தீசுவரன் கோயில் நடுவிடத்துக் கருப்பக் கிருகத்தின் வடக்குச் சுவரில் காணப்படுகிறது. தமிழ் மொழியில் எழுதப்பெற்றுள்ளது. பதினேழு வரிகளை உடையது. இறுதி மூன்று வரிகள் பெரிதும் சிதைந்து காணப்படுகின்றன.

திருப்பாற்கடல் கல்வெட்டின்கண் கண்ட செய்தி

திருப்பாற்கடலில் பெரியதளி (கோயில்) அபிஷேக மண்டபத்தில் காவேரி பாக்கமான அவனி நாராயண சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையாரும், அந்த ஆண்டுக்குரிய சம்பத்ரவாரியம், தோட்டவாரியம், ஏரிவாரியம், கழனிவாரியம், பஞ்சவாரியம், கணக்குவாரியம், தடிவழிவாரியம் என்பவற்றின் பெருமக்களும், பட்டர், விசிட்டர், ஸ்ரீவடவீரநாரண பெருமக்களும், ஊராள்கின்ற பிரமாதரயனும், கண்காணி அரும்பாகிழானும் கூடினர். தானமுடைய சிவபிராமணன் மாகண்ட நன்பெருமான் திருக்கரபுரத்துப் பெருமான் அடிகளுக்கு அருச்சுனா போகமான தோட்டமும் நிலமும் ஆறு உடைந்து மணலிட்டுக் கிடந்த தென்று பையாரிடம் விண்ணப்பித்தான். சபையார் ஊர்மஞ்சிக்கத்தினின்று கழனிக் கோலால் அளந்து 1400 குழி சிலாலேகை செய்து தருகவென்று கழனிவாரியத்தாருக்கு உத்தரவிட்டனர். இந்நிலம் முன்பிருந்த பூமியோடு திரக்கரபுரத்துப் பெருமான் அடிகளுக்குத் தரப்பட்டது. இதன் வருவாய் கொண்டு நாள்தோறும் இருநாழி அரிசியால் ஒரு பொழுது திருவமுது செய்யவும். மூன்று சந்தியும் விளக்கு எரிக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பெற்றது.

முதலாம் இராசேந்திர சோழனின் கண்டியூர்க் கல்வெட்டு

கல்வெட்டின் மையக் கருத்து

சேரநாட்டுப் போர்

முதலாம் இராசேந்திரன் சேரநாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சேர அரசர்கள் முறைமையில் குடுகின்ற முடியையும், மாலையையும் கைப்பற்றினான். பிறகு பழந்தீவுகளை வென்றான், சாந்திமத் தீவினின்று செம்பொன் மூடிகளைக் கைப்பற்றினான்.

மேலைச் சாளுக்கிய போர்

முதலாம் இராசேந்திரன் முசங்கி என்ற இடத்தில் ஜெயசிம்மனோடு போர்புரிந்தான். அவன் தோற்றுப்புற முதுகிட்டோடினான். இவன் இரட்டபாடி ஏழரையிலக்கத்தைக்

கைப்பற்றினான். அவனுக்குரிய முசங்கி என்பது முயங்கி என்று கூறப்படும். இவ்வூர் பல்லாரி ஜில்லாவிலுள்ள உச்சங்கி தூர்க்கம் ஆகலாம் என்பர்.

கடாரப் படையெடுப்பு

“அயலகடல் நடுவண் பலகலம் செலுத்த

... ..

தொடுகடல் காவட் கடுமுரட் கடாரமும்”

எனும் கல்வெட்டுப் பகுதி கடாரப் படையெடுப்பினைத் தெளிவாக்கும்.

காலம்

கடாரப் படையெழுச்சி முதலாம் இராசேந்திரனின் 13-ஆம் ஆட்சியாண்டில் வரையப் பெற்ற கல்வெட்டுக்களில் காணப்பெறுதலால் இந்நிகழ்ச்சி கி.பி. 1023-க்கு முன் நிகழ்ந்ததால் வேண்டும்.

படையெடுத்த காரணம்

முதலில் சோழ அரசு கடாரத்தொடு நட்புக் கொண்டிந்தது. எனினும், நட்பு நாடு பகைநாடானதற்குரிய காரணம் புரியவில்லை. ஒருவேளை வாணிகத்தின் பொருட்டுக் கடாரத்தில் தங்கியிருந்த தமிழ் வாணிகப் பெருமக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு இப்படையெழுச்சி நிகழ்ந்திருக்கக்கூடும்.

வென்ற பகுதிகள்

கடாரம் என்பது மலையா தீபகற்பத்தின் மேற்குக் கரைக் கண் உள்ள நகரம், அந்நாளில் அது ‘கெடா’ என வழங்கப்பெற்றது. இக்கடாரத்திற்கு அந்நாளில் அரசனாகத் திகழ்ந்தவன் சங்கிராம விசயோத்துங்கவர்மன் எனப்பட்டான். அலைகடல் நடுவில் பலகலம் செலுத்திச் சென்று கடாரத்தாசனை இராசேந்திரன் வென்றான். அவனது பட்டத்து யானையையும் பெருப்பொருட் குவியலையும் கைப்பற்றினான். அதன் பின்னர் ஸ்ரீ விசயம், பன்னை, மலையூர் மயிருடிங்கம், இலங்கா சோகம், மாப்பப்பாளம், மேவிலிம்பங்கம், வளைப் பந்தூரு தலைத்தக் கேக்லம், மாதமாலிங்கம், இலாமுரிதேசம், மாநக்க வாரம் முதலிய ஊர்களைப் பிடித்தான். இறுதியில் கடாரம் முழுவதும் அவன் வசமாற்று.

கல்வெட்டில் கண்ட செய்தி

பழையாறை நகரில் அரண்மனை இருந்த பகுதி ‘ஆயிரத்தனி’ எனப்பட்டது. ஆயிரத்தனியில் பராந்தக தேவீச்சரம் என்ற கோவில் இருந்தது. அந்தக் கோவிலில் நடவக்காணி, மெய்யம்மட்டுக்காணி, மோர்வியக்காணி ஆகிய உரிமைகளை உடையவனாய் இருந்தவன் நித்தவிடங்கள் மல்லையன் எனப்பட்டான். அவன் இறந்த பின்பு அவனுடைய மைத்துனனாகிய அரையன் ராஜராஜனான முடிகொண்ட சோழ வரச்சியமாராயனுக்கும், அவன் வம்சத்தாருக்கும் இவை உரிமையாகக் கொடுக்கப்பட்டன. இது இராசேந்திர சோழனின் 30-வது ஆட்சியாண்டாகிய கி.பி. 1042-ல் அளிக்கப்பட்டது.

முதலாம் இராசாதிராசன் கல்வெட்டு

கல்வெட்டின் மையக் கருத்து

முதலாம் இராசாதிராசன் 1018 முதல் 1044 வரையில் இளவரசனாக இருந்தவன். முதலாம் இராசேந்திரனுடைய ஆட்சியின் பிற்பகுதியில் இளவரசனாக இருந்தபோது சில போர்களை நிகழ்த்தினான்.

பாண்டிய நாட்டுப் போர்

பாண்டிய நாட்டில் பாண்டியர் மூவர் இவனை எதிர்த்தனர். அவர்களில் மானாபரணன் என்பவனது தலையை வெட்டினான். வீர கேரளன் என்பவைத் தன் களிற்றினால் உதைப்பித்தான். போர்க்களத்தில் சுந்தரபாண்டியன் கொற்ற வெண்குடையும், கற்றை வெண்கவரியும், சிங்காதனமும் ஓடுமாறு செய்தான். முடியிழந்து, தலைவிரித்து, அடிதளர்ந்தொடும் அவனை முல்லையூர் வரை துரத்தினான்.

சேரநாட்டுப் போர்

சேர நாட்டில் வேணாட்டரசன் கொல்லப்பட்டான். இராமகுட மூவர் என்பானைத் தோல்வியுறச் செய்தான். வில்லவனாகிய சேர அரசன் குடலைப் பிடித்துக் கொண்டு தன் நாடு விட்டோடினான் பின் காந்தளூர்ச் சாலையில் கலமறுத்தருளினான்.

இரண்டாம் இராசேந்திரனின் மணிமங்கலம் கல்வெட்டு

இராசேந்திர சோழன்

இவன் முதலாம் இராசேந்திர சோழ தேவனுக்கு மகன் முதலாம் இராசாதிராச தேவனுக்குத் தம்பி. முதலாம் இராசாதிராசன் ஆட்சிக் காலத்தில் இவன் இளவரசனாக இருந்தான் அவன் கொப்பத்துப் போரில் இறந்ததும், இவன் சோழ நாட்டிற்கு அரசனானான்; இவனை இரண்டாம் இராசேந்திர சோழன் என்றும், விஜயராசேந்திரன் என்றும் கூறுவர். இவன் மேலைச் சாளுக்கியரோடு கொப்பத்தில் நடத்திய போரும், இலங்கையில் நடத்திய போரும் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இவன் கி.பி. 1051 ஆம் ஆண்டு முதல் 1074 ஆம் ஆண்டு வரை சோழ நாட்டை ஆண்டான்.

கல்வெட்டுச் செய்திகள்

‘திருமாதா புவியெனும்’ மெய்க்கீர்த்தித் தொடக்கம் இரண்டாம் இராசேந்திர சோழனுடையதாகும். திருமகளும் (இலக்குமி) நிலமகளும் (பூதேவி) தனக்குத் தேவியர்களாக இருக்க அரசாண்ட இவ்வரசன், வெண்கொற்றக் குடையின் கீழிருந்து மக்கட்கு ஏற்படும் கொடிய துன்பத்தை நீக்கி இன்பம் செய்து வந்தான்.

பகைவர்களை எறிதலில் வல்லவனவாகிய கங்கை கொண்ட சோழன் இவ்வரசனின் சிறிய தந்தையாவான். கங்கை கொண்ட சோழன் இவ் இரண்டாம் இராசேந்திரனுக்கு ‘இருமுடிச் சோழன்’ எனும் பட்டம் சூட்டினான்.

இரண்டாம் இராசேந்திரனின் தம்பியார் மும்முடிச் சோழன், வீர சோழன், மதுராந்தகன், பராந்தக தேவன் என்பவர்கள். இவர்களுக்கு அவன் முறையே சோம பாண்டியன் கரிகால்

சோழன், சோழகங்கள் சோழவயோத்தியராசன் என்று பெயரிட்டு அங்கங்கே தனக்குப் பிரதிநிதிகளாக அவர்களை நியமித்தான்.

மனத்தில் விரும்பித் துணைசெய்யும் மக்களாகிய இராசேந்திரசோழன் முடிகொண்ட சோழன் சோழகேரளன். கடாரங் கொண்ட சோழன், பல்புகழ் முடிகொண்ட சோழன், இரட்டபாடி கொண்ட சோழன் என்பவர்களுக்கு உத்தம சோழன் விசயாலயன், சோழ கேரளன், சோழ சனகராசன் சுந்தர சோழன், சோழ கன்ன குச்சியராசன் என்றும் பெயரிட்டுப் பணியிலமர்த்தினன்.

இங்ஙனம் ஒழுகும் நாளினில் போரை விரும்பிய நிலையில் இரண்டாம் இராசேந்திரசோழன் இரட்ட மண்டலத்தில் மீது படையெடுத்துச் சென்று நதிகளும், நாடும், பதிகளும் மிக அழித்தனன். இதனைச் செவிமடுத்த கொடிய அரசனான சாளுக்கிய மன்னன் ஆகவமல்லன் தனக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தைப் போக்கிக் கொள்ள மிகவும் சினந்து கொப்பம் என்னுமிடத்தில் போர்குறித்து இராசேந்திரனை எதிர்க்கத் துணிந்தனன்.

எதிர்நின்ற நாளினில் வளவன வீசிய அம்புகள், அம்புத் தொகுதிகள் தன் திருத்துடையிலும், மலை யொத்த பருத்த புயங்களிலும் தைக்கவும் தளரானாய்ப் போருடற்றினான் ஆகவமல்லன். தன்னுடன் களிவேற்றிவந்து தனக்காகப் போருடற்றிய வீரர்கள் மடிதலையும் உடன் கண்டான்.

போரில் வல்ல பலிகேசியையும், வெற்றிமாலையுடைய தசபன்கன், மண்டலியசோகையன், ஆரையன், மொட்டையன், நன்னிருளம்பன் முதலியோரையும் கொப்பத்துப் போரின் கண் இராசேந்திரன் கொன்று குவித்தனன்.

நிலத்தின் கிழக்கெல்லை மண்ணிக் காலுக்கு மேற்கும், தெற்கெல்லை மண்ணிக்காலும் வடக்கும், மேற்பக்க எல்லை அரச குளத்துக்கும் நங்காசி என்னும் நிலத்திற்குக் கிழக்கும், வடபக்க எல்லை பழுவூர் நக்கனால் வெட்டப்பட்ட புதிய குளத்திற்குத் தெற்கும் ஆகப் பிரிக்கப்பட்ட புதிய குளத்திற்குத் தெற்கும் ஆகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளமையை அறிய முடிகின்றது.

விவசாயத் தொழிலுக்குரிய கருவிகளை விற்கும் தொழில் செய்து வந்தனன் 'காராம்பி செட்டு நாராயணக் கிராமவித்தன்' எனப்பட்டான். அவனும், மகாசபையில் உள்ள இராயுக் சந்திரதேவ அத்தாழிக் கிராமவித்தன், ஸஹணை மாதவக் கிராமவித்தன் ஆகிய இவர்கள் மூவரும் இட்ட கட்டளையைக் கேட்டு ஊர்ச்சபை நிகழ்ச்சிகளை எழுதும் எழுத்துகளானாகிய அலங்கரன் சீராமன் என்பான் அமண்பாக்கம் சாசனத்தை எழுதுவித்தான் என்பது செய்தி.

முதற்குலோத்துங்க சோழன் கல்வெட்டு

முதலாம் குலோத்துங்கன்

முதலாம் குலோத்துங்க சோழன் கீழைச் சாளுக்கிய மன்னனான இராசராச நரேந்தினுக்கு அவன் மனைவியும், முதலாம் இராசேந்திர சோழன் மகளுமான அம்மங்கை தேவியின்பாற் பிறந்தவன். இராசேந்திரன் என்பது இவனது இயற்பெயர்.

‘விஷ்ணுவர்த்தனன்’ என்ற சிறப்புப் பெயர் இவனுக்குண்டு. இளமையில் தந்தை இறக்கவே, இவன் சிறிய தந்தையான விசயாதித்தன் கீழைச் சாளுக்கிய நாட்டை ஆண்டான்.

கல்வெட்டுச் செய்திகள்

‘புகழ் சூழ்ந்த புணரி’ என்பது முதலாம் குலோத்துங்கனுடைய மெய்க்கீர்த்தித் தொடக்கம். இவன் இளவரசனாய் இருந்தபோது வடபுலம் நோக்கிச் சென்று அவனிடம் திறை பெற்றான். சக்கரக் கோட்டம் என்பது மத்திய மாகாணத்தில் உள்ள இந்திராவதி நதிக்கரையில் உள்ள சித்திர கூடம் ஆகும். இதைத் தலைநகராகக் கொண்டது சக்கரகோட்டக மண்டலமாகும். வயிராகம் என்னுமிடத்தைக் கைப்பற்றி அங்கிருந்த எண்ணிறந்த யானைகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். பின்னர் குலோத்துங்கன் மேலைச்சாளுக்கிய ரோடு போர் புரிந்து வெற்றி பெற்றான். இவ்வெற்றிகள் அனைத்தும் வடதிசையில் கொண்ட வெற்றிகளாகும்.

நீடுர் கல்வெட்டு

கல்வெட்டுச் செய்திகள்

நீடுர் என்பது சோழநாட்டு ஊர்களுள் ஒன்று. இங்குள்ள சிவாலயத்தில் இப்பாடல் அடங்கிய கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. இப்பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் வரி ஒன்றுக்குப் பதிநான்கு சீர்கள் கொண்டனவாக உள்ளன.

ஆரிய உலகம் அனைத்தையும் தன் ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையின் கீழ்க் கொண்டு வந்த பெருமைக்குரியவன் குலோத்துங்க சோழன். இவனுடைய நாற்பத்தாறாவது ஆட்சியாண்டில் நிகழ்ந்த செயலே இவண் குறிப்பிடப்படுகிறது.

கண்டவன் மாதவன் ஓர் சிற்றரசன். ‘காரிகைக் குளத்தார் மன்னவன்’ எனவும் ‘தொண்டை காவலன்’ எனவும் புகழ்ப்படுகிறான். இவன் தில்லையம்பலத்தின் வடகிழக்குப் பகுதியில் ‘சொன்னவாற்றிவார்’ என்னும் கோயிலை அமைத்தான். புராணநூல் விரிக்கும் மாளிகையையும் விருப்புடன் அமைத்தான். இவை முதற் குலோத்துங்கனுடைய 46-வது ஆட்சியாண்டில் நிகழ்ந்தனவாம்.

குலோத்துங்கனின் 38-வது ஆட்சியாண்டில் நீடுழி வாழும் சிவபெருமானுக்குக் கற்றல் ஒன்றை அமைத்தான். இக்கற்கோயில் வெண்மலையெனத் திகழ்ந்தது. அதே ஆண்டில் கயிலை மலைபோல விமானத்தையும் கட்டினான்.

“தண்டமிழ் அமிதசாகர முனியைச் சயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துத் தன் சிறுகுன்ற நாட்டகத்து இருத்தி சந்த நூற்காரிகை யவனாற் கண்டவன் மருமான்” என வரும் கல்வெட்டுத் தொடர்கள் விளக்கும் செய்திகள் இலக்கண வரலாற்றுத் துணை செய்வனவாயுள்ளன.

அமித சாகரர் யாப்பெருங்கலக் காரிகை செய்தவர். ‘அமுதசாகரன்’ என்றும், ‘அமிர்தசாகரன்’ என்றும் இவர் குறிக்கப் பெறுவர். அமிர்த சாகரரை வேண்டிச் செயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துச் சிறுகுன்ற நாட்டகத்திருத்திக் காரிகை செய்வித்தார் என்றமையால் அமித சாகரர் தொண்டை நாட்டவரல்லர் என்று அறியலாம்.

முதலாம் இராசராசன் காலம் முதல் தொண்டை மண்டலம் செயங்கொண்ட சோழமண்டலம் எனப்பட்டது. குளத்தூரைச் சார்ந்த பகுதி சிறகுன்ற நாடு என்று முற்காலத்தில் வழங்கப்பட்டது. அமிதசாகரர் இருந்து காரிகை பாடிய இடமாதலின் அத்தலம் காரிகைக் குளத்தூர் எனப்பட்டது.

அமித சாகர முனிவர் இருந்து காரிகை யாத்த பகுதியைத் தொண்டை மண்டலம் என்னாது செயங்கொண்ட சோழமண்டலம் என்று குறிப்பதால் முதலாம் இராசராசன் காலத்திலோ அன்றி அதற்குப் பின்னரோ காரிகை இயற்றப்பட்டது எனலாம்.

விக்கிரமசோழனின் தில்லைத் திருப்பணிகள் கல்வெட்டு

விக்கிரம சோழன்

விக்கிரம சோழன் முதற் குலோத்துங்கனுடையது நான்காவது மகன் தாய் மதுராந்தகி, இராசராச சோழங்கன், இராசராச மும்முடிச்சோழன், வீரசோழன் மூவரும் இவன் தமையன்மார். இவர்களில் ஒருவர் பின் ஒருவர் இறக்க கி.பி. 1118-இல் இளவரசனாகி, முதலாங்குலோத்துங்கனுக்குப் பின் 1120- ஆம் ஆண்டு முதல் சோழமன்னனானான் பரகேசரி என்பது இவனுக்கு வழங்கிய சிறப்புப் பெயர்.

கல்வெட்டுச் செய்திகள்

விக்கிரம சோழனின் கல்வெட்டு 'பூமாலை மிடைந்து' எனத் தொடங்குவதாகும். இவன் பூமாலை, பொன்மாலைகளுடன் பாமாலைகளும் சூடப்பெற்றவன். நாடு, வெற்றி, செல்வம், கல்வி ஆகியவற்றை ஒருங்கே பெற்றவன். நான்கு திசைகளிலும் தன் ஆணையும் ஆட்சியும் நடைபெற, உலக முழுவதையும் நிழல் செய்யும் ஒரு புதிய திங்களைப் போலத் தன் வெண்கொற்றக் குடையால் தண்ணளி செய்தவன்; நாட்டில் வறுமை முதலியவற்றை நீக்கியவன் என்பவன்.

காலிங்கராயனின் சிதம்பரத்து வெண்பாக் கல்வெட்டு

கல்வெட்டுச் செய்திகள்

காலிங்கராயனின் சிதம்பரத்து வெண்பாக் கல்வெட்டுகளில் இடம் பெறுகின்ற பாடல்கள் 37. இம்முப்பத்தேழு பாடல்களும் தில்லைக் கூத்தனின் பெருமைக்கு நல்ல சான்றாய் அமைந்துள்ளன. கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகில் வாழ்ந்த வேந்தர் பலரை வென்று அடிமைப்படுத்தி இவரிடமிருந்து பெருஞ்செல்வத்தினை எல்லாம் கொண்டு தில்லையம்பலத்திற்குப் பொன்வேய்ந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. தொண்டையர் தலைவனாகிய இவன் வடவேந்தர் செல்வமெலாம் கவர்ந்து, தில்லைப் பொன்னம்பலத்தைச் செம்பொன் அம்பலமாக்கிய செயல் இப்பாடலில் கருத்தாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

நீதி தழைக்கப் பாடுபடும் இக்காலிங்கராயன் தில்லையம்பலத்தே சென்று, நின்ன சீர் நெடுமாறனின் கூனிமிர்ந்த செந்தமிழர் சம்பந்தரின் கோயிலுக்கும் பொன்வேய்ந்து தனக்குப் புகழ் விளைவித்துக் கொண்ட செய்தி இதில் காணப்படுகின்றது.

தென்னர் மலைமன்னர், ஏனைய வடதிசை மன்னர், வேறு பிற அரசரின் செல்வமெலாம் மிகுதியும் கவர்ந்து பொன்னம்பலக் கூத்தர் ஆடும் அரங்கினைப் பொன்வேய்ந்த காலிங்கராயனின் சிறப்பும் இதனால் வெளிப்படுகிறது.

தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின் பேரம்பலவந்தன்னை வில்லவர் கோன் செம்பினால் அழகு படுத்திய செய்தியும் இதில் சுட்டப்படுகின்றது.

மடத்துக்கோயில் கல்வெட்டு

கல்வெட்டுச் செய்தி

வாளை வயிறு நிறையும் வண்ணம் கமுகின் பாளை பசுந்தேன் சிந்தும் இயற்கை வளம் வாய்ந்த ஊர் பையூர். இரப்பார்க்கு நாளை யென்னாது உடன் வழங்கும் வாய்மைக்குரியவன் வேதம் போன்றவன். நீதி நூலனையவன் வாழும் கோமான் தன்னூர் பையூராகும் இக்கருத்து வளம் வாய்ந்த ஒரு பாடல் முதற்கண் காணப்படுகிறது.

‘இராசகேசரி’ எனும் பட்டமுடைய திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தின் குலோத்துங்க சோழ தேவரின் 13- ஆவது ஆட்சியாண்டில் காணப்படும் கல்வெட்டு இதுவாகும்.

இரட்டபாடி கொண்ட சோழவளநாட்டில் வடகோ நாட்டு உறத்தூர்க் கூற்றத்து உடையார் திருப்பெருமானாண்டார்க்கு ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துக் களத்தூர்க் கோட்டத்து மருதத்தூர் மருதத்தூருடையான் திருச்சிற்றம் பல முடையானாகிய வேதவனமுடையான் நீர் வார்த்துக் கொடுத்த நிலம் குடிக்காடு, நீர்வார்த்துக் கொடுத்த நாள் புரட்டாசித் திங்கள் ஏழாம் நாள் திங்கட்கிழமையும் பெற்ற உத்திரட்டாதி நாளாகும்.

இறும்பூதிக்கு வடபாற்கெல்லை, நெடுங்கீரைக்குடி எல்லைக்குத் தெற்கு, மேற்பாற் கெல்லை மேற்படியூர் எல்லைக்குக் கிழக்கு தென்பாற்கெல்லை பையூர் எருக்காட்டுக்கு என இந்நிலத்தின் நான்கெல்லைகள் இதில் கட்டப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் இராயசாதிராசனது திருவெற்றியூர்க் கல்வெட்டு

கல்வெட்டின் சுருக்கம்

இரண்டாம் இராசாதிராசன் தன் 9-ஆம் ஆட்சியாண்டில் திருவொற்றியூர்க்குச் சென்றிருந்தான்; அப்பொழுது திருவொற்றியூர் இறைவர்க்குப் பங்குனி உத்தரப் பெருவிழா நடந்து கொண்டிருந்தது. அத்திருவிழாவின் ஆறாம் திருநாளில் படம்பக்க நாயகதேவர் மகிழ்மரத்தின் கீழ் எழுந்தருள்விக்கப் பெற்றார். அரசன் அக்காட்சியைக் காணச் சென்றான். அரசனோடு மடமுடைய சதுரான பண்டிதன், மகேசுவரக்கண்காணி திருவீதி வேயிடங்கொண்டான், ஸ்ரீகாரியம் அரியபிரான்பட்டன், சோமசித்தாந்தம் வக்காணிக்கும் வாகீசுவர பண்டிதன், செயங்கொண்ட சோழ மண்டலப்பிடரான், திருவொற்றியூருடையான் பிச்சன், கோயில் நாயகம் படம் பக்க நாயகப்பட்டன் கோயில் கணக்கு திருவொற்றியூருடையான் உருவாக்கினான் ஆகியோர் வந்திருந்தனர், இறைவன் திருமுன் ஆளுடைய நம்பி ஸ்ரீபுராணம் படிக்கப்பெற்றது. அப்பொழுது ஓராணை பிறப்பிக்கப்பெற்றது.

திருவொற்றியூர்க்குரிய தேவதானங்களில் வடுகப்பெரும்பாக்கம் என்பது, ஒன்று. காணியாளர் இன்றி நெடு நாட்கள் அவ்வூர் நிலங்கள் பயிரிடப் பெறாதிருந்தன.

இக்கோயிலுக்குரிய ஊர்களில் இரணையூர் என்பது ஒன்று. அவ்வூரில் அமுதங்கிழவன் பெரியான் சோமன் என்றொருவனிந்தான். அவனுக்கு இவ்வடுகப் பெரும்பாக்கத்துக் காணியுரிமையைக் கொடுக்குமாறு அரசன் பணித்தனன். சோமனும் அன்றாடு நற்காச நூற்றிருபது ஸ்ரீ பண்டாரத்தில் சேர்ப்பித்தான். இனி ஸ்ரீ பண்டாரம் இறையிறுக்க வேண்டும். அமுதங்கிழவன் சோமனும் அவன் வமிசத்தாரும் விற்றொற்றி பிரதிக்கிரயத்துக்கு உரியதாக இந்நிலம் விற்றுக்கொடுக்கப் பெற்றது.

மூன்றாம் இராசராசனின் திருநெல்லிக் காவல் கல்வெட்டு

கல்வெட்டின் சுருக்கம்

திட்டைச்சேரி என்ற ஊரில் திட்டைச் சேரியுடைவன் தில்லை பெருமான் என்றொருவரும், அவர் தம்பி கண்டராதித்த தேவன் என்பாரும், இவர் தம்பி உய்ய வந்த பிள்ளை என்பாரும் வாழ்ந்து வந்தனர். இம்மூவரும் திருநெல்லிக்கா திருக்கோயில் தானத்தார்க்கு 68 குழிநிலத்தைத் திருநாமத்துக் காணியாகக் கொடுத்தனர். அந்நிலத்தைத் திருஞானசம்பந்தன் திருக்குகையில் இருந்த மறைஞான சம்பந்தன் என்பாரும் ஆழித்தேர் வித்தகர் என்பாரும் 1100 காசு கோயிலார்க்குக் கொடுத்துத் தமக்கு உரியதாக ஆக்கிக் கொண்டனர். பின்னர் அந்நிலத்தைக் கோயிலுக்கே திருநந்தவனத்துக்காகக் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

கோப்பெருஞ்சிங்கன் கல்வெட்டு

கோப்பெருஞ்சிங்கன் பற்றிய குறிப்பு

முதல் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் கி.பி. 1216- இல் பாண்டிய அரசன் ஆனான். இவன் கி.பி. 1219- இல் சோழநாட்டின் மேல் படையெடுத்தான்; சோழ அரசனான மூன்றாம் இராசராசசோழனை வென்று சோணாட்டைக் கைப்பற்றினான். பின்னர்ச் சில திங்களுக்குள் சோழநாட்டை மூன்றாம் இராசராசனுக்கே திருப்பியளித்து விட்டான்.

கி.பி 1219க்கும் 1232க்கும் இடையில் மிகுந்த வலிமையுடன் இருந்தவன் கோப்பெருஞ்சிங்கன்.

கல்வெட்டுச் சுருக்கம்

கோப்பெருஞ்சிங்கனின் ஆறாவது ஆட்சியாண்டில் அவனது சம காலத்தவனும் அவன் நண்பனும் ஆகிய சோழகோன் ஓலை பின் வருவது.

1. ஜயதுங்க பல்லவரையன்,
2. தில்லையம்பலப் பல்லவரையன்,
3. திருச்சிறும்பலம் உடையார் கோயில் ஸ்ரீ மாகேசுவரக்கண்காணி
4. ஸ்ரீ காரியம் செய்வார்கள்,
5. சமுதாயம் செய்வார்கள்,
6. கோயில் நாயகம் செய்வார்கள்,
7. திருமாளிகைக் கூறு செய்வார்கள்,
8. கணக்கர்

அவர்கள் பார்த்து ஒப்புதல் கூறினர்.

கோயிலுக்கும், அம்மனுக்கும் சிறப்பாகச் சாத்துப்படி செய்ய பூ வேண்டும். பூக்கள் அளிப்பதற்காகத் “திருநிலை அழகியான் நந்தவனம்” என்று ஒரு நந்தவனம் ஏற்படுத்தப் பெற்றது. இந்த நந்தவனத்தை ஏற்படுத்துவதற்குக் குண்டதரப்பாடியான திருச்சிறும்பல மங்கலத்தும் இராமதேவமங்கலத்தும் முறையே இவனுக்குச் சொந்தமான கொல்லை 320 குழியும் ஒன்றேகால் குழியும் அளித்தான். அந்த ஆண்டு ஆனி முதற்கொண்டு நாள் ஒன்றுக்கு.

1. கோயிலுக்கு குறுணிபூக்களும்
2. திருக்காமக் கோட்டத்துப் பெரியநாச்சியார்க்குக் குறுணி பூக்களும் அளிக்க வேண்டும்.

1. நந்தவனத்தைப் பராமரிக்கும் ஆட்களுக்கு உணவுக்காகவும்.
2. திருப்பாவாடைப் புறத்துக்காகவும், திருநாமத்துக்காணியாக, பொன்னாண்டி என்னும் பிராம்மணி நிலம் முக்காலே ஒருமா அரை விலைக்கு வாங்கினான். அதில் திருநந்தவனத்தைப் பராமரிக்கும் குடிகளுக்கு உணவுக்காக அரைவேலியை ஒதுக்கினான். எஞ்சிய ஆறுமா அரையும் திருப்பாவாடைப்புறமாக அமைத்தான். இந்நிலத்தில் ஒரு பகுதிக்குக் கடமை குடிமை ஆகியவை கழிக்கப்பட்டன.

நந்தவனத்துக்காக அமைந்த கொல்லைக்கும், திருநாமத்துக் காணியாகத் தந்த நிலத்துக்கும் உரிய ஆணைகள் கையெழுத்து இட்டுப் பொருள் நிலையத்தில் வைக்கப்பட்டன.

இந்த விதமாகக் கல்வெட்டும் கொடுக்கப்பட்டது. சோழகோன் எடுத்து என்று வந்த ஒலையின்படி கல்லில் வெட்டப்பெற்றது.

வேள்விக்குடிச் செப்பேடுகள்

இந்தச் செப்பேடு பத்து ஏடுகளைக் கொண்டது. இலண்டன் பிரிட்டிஷ் பொருட்காட்சிச் சாலையில் உள்ளது. இந்தச் செப்பேடுகளை 1923- ஆம் ஆண்டில் எபிகிராபியா இந்திகா 17 ஆம் தொகுதியில் (Epigraphia India Vol.XVII) திரு எச் கிருஷ்ண சாஸ்திரி வெளியிட்டார். இச்செப்பேடுகள் பாண்டியர் செப்பேடுகள் எல்லாவற்றிலும் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தவை.

வீரபாண்டியனின் சிவகாசிச் செப்பேடுகள்

சிவகாசிக் செப்பேடுகள் 11-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வீரபாண்டியன் என்னும் அரசனால் வெளியிடப் பெற்றவை. இச்செப்பேடுகள் சிவகாசி ஓரகண்டே கனகைய நாயுடு குடும்பத்தாரிடம் இருந்தன. திரு இரா. நாகசாமி அவர்களால் கண்டுபிடிக்கப் பெற்ற சென்னைப் பொருட்காட்சி சாலையில் சேர்ப்பிக்கப் பெற்றன.

இது ஐந்து இதழ்களையுடையது மூன்றாம் ஏடு இரண்டு துண்டுகளாகக் கிடைத்துள்ளது. ஐந்தாம் ஏடு ஐந்து துண்டுகளாக உடைந்துள்ளது. ஒரு துண்டு கிடைக்கவில்லை. ஏடுகள் வளையத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை. முத்திரையும் காணப்பெறவில்லை.

செப்பேடு வடமொழிப் பகுதியும் தமிழ்ப் பகுதியும் உடையது. சமஸ்கிருதப் பகுதி கிரந்த எடுத்துக்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. தமிழ்ப்பகுதி வட்டெழுத்தால் எழுதப்பட்டுள்ளது. செய்யுளும் உரைநடையுமாக உள்ளது.

வீரபாண்டியனின் மூன்றாம் ஆட்சியாண்டில் சாசனசலோகம் செய்வதில் வல்ல வாசுதேவ பீதாம்பரபட்டன என்பவனுக்குச் சாஸனமங்கலம் என்னும் பெயரால் ஏகபோக பிரமதேயச் சிற்றூர் தரப்பெற்றது.

சுந்தரபாண்டியன் (கண்ணனூர்க்) கல்வெட்டு

இடம்:

புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் திருமய்யம் தாலுகாவில் உள்ள கண்ணனூர் என்ற ஊரில் பாலசுப்ரமணியசுவாமி கோயில் வடபுறச் சுவரில் உள்ளது.

காலம்:

இக்கல்வெட்டு முதல் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் 3- வது ஆட்சியாண்டுக்குரியது அதாவது கி.பி.1219 ஆகும்.

சுருக்கம்

திருமகளும் புவிமகளும் புயத்திருக்க, கலைமகளும் வெற்றி மகளும் சிறந்திருக்க, புலிச்சின்னமும் வில்சின்னமும் ஒளிந்திருக்க, பொன்மலையில் கயல்கள் விளையாட, உலகில் அறம் பெருக, வறுமை நீங்கி செங்கோல் நடக்க, ஒருகுடை நிழலில் இவ்வுலகம் குளிர,முத்தமிழும் நால்வேதமும் சிறக்க, ஐவேள்வியும் நடைபெற, அறுவகைச் சமயங்களும் திகழ, ஏழிசையும், பரவ, எட்டுத்திசையும் ஆணை செல்ல, கொங்கர் முதலிய அரசர்கள் எங்கட்கு உறைவிடம் அருள்க என்று கூறி முறையே திறை கொணர்ந்து கொடுத்து வணங்க, இந்திரன் பூட்டிய ஆரம் மார்பில் விளங்க, மனுநெறி தழைப்ப, மணிமடி சூடி, வீரசிங்காதனத்து வீற்றிருப்ப, கவரி இருமருங்கும் அசைப்ப, வடபுல வேந்தர் தம் மாதேவியர் தொழுதேத்த, உலக முழுதடையாளோடும் அரசு செலுத்தியவர், மாறவர்மன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் சோணாடு கொண்டருளிய ஸ்ரீசுந்தரபாண்டியதேவர் இவருடைய மூன்றாவது ஆட்சியாண்டில்.

வீரபாண்டியனின் சுசீந்திரம் கல்வெட்டு

இடம்

இது சுசீந்திரம் தாணுமாலய சுவாமி திருக்கோயிலில் முதல் திருச்சுற்றில் உள்ள பாறையில் உள்ளது.

அரசன்

அரசன் சடையவர்மன் வீரபாண்டியன் ஆவன். இவன் தந்தை சடையவர்மன் பராக்கிரம பாண்டியவன் ஆவன். அரசபதவிக்கு இவன் காலத்தில் இவனோடு போட்டியிட்டவன் குலசேகர பாண்டியன் என்ற பெயருடையவன்.

சடையவர்மன் வீரபாண்டியன் சிங்களப் படைத்தலைவர்களின் உதவியால் பாண்டிய நாட்டைப் பெற்றுச் சில ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தான், சோழர் படையெடுப்பினால் கி.பி. 1168இல் அரசபதவி இழந்தான். அப்பொழுது சோழர் படைத்தலைவன் திருச்சிற்றம்பல

முடையான் பெருமானம்பிப் பல்லவராயனுடைய உதவியால் குலசேகர பாண்டியன் அரசன் ஆனான்.

குலசேகர பாண்டியன் நன்றியுணர்வுடன் நடந்து கொள்ளவில்லை, இராசாதிராசசோழனுக்குப் பகைவன் ஆனான். ஆகவே சோழர் படைத் தலைவனாகிய வேதவன முடையான் அம்மையப்பன் அண்ணன் பல்லவராயன் என்பான், சோழ அரசனின் ஆணைப்படி, குலசேகர்பாண்டியனை நீக்கி வீரபாண்டியனுக்கு அரசரிமை வழங்கினான். எனவே கி.பி. 1175-ஆம் ஆண்டில் இவ்வீரபாண்டியன் பாண்டி நாட்டைப் பெற்று 1180 வரையில் ஆட்சி செய்து வந்தான்.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் மீனாட்சிபுரக் கல்வெட்டு

காலம்

இக்கல்வெட்டுக்கள் பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழியன் காலத்தன ஆகும். தமிழி எனவும் தென்னாட்டுப்பிராமி எனவும் கூறப்படும் எழுத்துக்களில் இச்சாசனம் எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வெழுத்துக்கள் கி.மு. 3 அல்லது 2-ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியன. ஆகவே இச்சாசனமும் அக்காலத்தாதல் கூடும்.

கல்வெட்டுச்செய்தி

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் என்பவன் கணிய நந்தஸிரியிகுவன் என்னும் சமணத்துறவிக்குப் பள்ளி செய்வித்தான். இந்நெடுஞ்செழியனின் சகளனும் இளஞ்செழியன் என்பவனுடைய தந்தையும் ஆகிய செழியன் என்பவனும் கணிய நந்த ஸிரியிகுவனுக்கும் படுக்கைகள் செய்தான் இத்துறவிக்கு வெள்ளறை நிகமம் என்னும் வணிகக் குழுவினரும் இக்குழுவினைச் சேர்ந்த கழிதிக அந்தை என்பவனின் மகன் பிணவு என்பவனும், சந்திரிதன் என்பவனும் படுக்கைகள் செய்வித்தனர்.

சங்க காலச் சேரர் கல்வெட்டு

இடம்

திருச்சிக்கருகில் உள் கருவூர்க்கு அருகில் புகளூர் என்னும் ஊர் உள்ளது. இதற்கு அருகில் உள்ள ஆர்நாட்டார் மலையில் உள்ள குகைகளில் இக்கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன.

காலம்

எழுத்து அமைதியைக் கொண்டு இக்கல்வெட்டுக்கள் கி.பி. 3, 4-ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியவை. “தமிழி” எழுத்துக்களின் பிற்காலத்தவை; என திரு ஐ. மகாதேவன் அவர்கள் கூறுவர். “வடபுறக் குகைக் கல்வெட்டு மட்டும் தொன்மையானது” என்று திரு இரா. நாகசாமி அவர்கள் கூறுவர்.

கல்வெட்டுச் செய்தி

வடபுறக்குகை நாகன் மகன் இளங்கீரனால் செய்யப்பெற்றது என்று வடபுறமுள்ள கல்வெட்டால் அறியலாம். தென்புறக்குகை கல்வெட்டிலிருந்து “பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை மகன் பெருங்கடுங்கோ; இவன் மகன் இளங்கடுங்கோ, இவ் இளங்கடுங்கோ, இளங்கோப்பருவத்தில் ஆற்றார்ச் செங்காயபனுக்கு இக்குகையில் கல் அறுப்பித்தான். மேலும்

கொற்றந்தை படுக்கைகள் அமைந்த மூன்று (முற்றம்) செய்வித்தான்” என்ற செய்திகள் தெரியவருகின்றன.

நடுகற்கள்

சுருக்கம்

முதலாம் மகேந்திரவர்மனின் 18-வது ஆட்சியாண்டில், மேல் வேணாட்டில் ஆந்தைப்பாடியை, ஈசைப் பெரும்பாணரசர் என்னும் வாணரக் குல அரசனின் மருமகனாகிய பொற்சேந்தியார், என்பவர் ஆண்டு வந்தார். இப்பேரரசனின் சேவர்கள் (தண்டம்பட்டில் இருந்த) ஆதிநிரைகளைக் கவர்ந்தனர் கவர்ந்த நிரையை மீட்பதற்கு நடந்த போரில் வேணாட்டினைச் சேர்ந்த ‘நந்தியார்’ என்பவன் வீரமரணம் அடைந்தான். இந்நந்தியாருக்காக இந்நடுகல் நடப்பட்டது.

(நடுகள் அமைப்பு: வலது கையில் குறுவாளும் இடது கையில் வில்லும் கொண்ட ஒரு வீரனின் உருவம் நடுகல்லில் உள்ளது. இவ்வுருவத்தின் இடது பக்கத்தில் இக்கல்வெட்டு உள்ளது. இது வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு)

முதலாம் முகேந்திரவர்மனின் எடுத்தனூர் நடுகல்

கோவிசைய மயிந்திர பருமற்கு முப்பத்து நான்காவது வாணகோ அரசரு மருமக்கள் பொற்றொக்கை ஆர் இளமகன் கருந்தேவக்கத்தி தன்னெருமைப்புறத்தே வாடி பட்டான் கல்கோவிவன் என்னும் நாய் இருகள்ளனைக் கடித்துக் காத்திருந்தவாறு.

இடம்

இக்கல்வெட்டமைந்த நடுகல் எடுத்தனூரின் மேற்கே உள்ள ஊமை வேடியப்பன் கோவிலில் உள்ளது. இந்நாளில் தெய்வமாக வழிபடப் பெறுகிறது.

சிற்ப அமைதி

நடுக்கல்லில் இடதுபுறம் பார்க்கும் நிலையில் ஒரு வீரன் உருவம் உள்ளது. வில்லும் குறுவாளும் ஏந்தி நிற்கும் இவ்வடிவத்தின் வலப்பக்கத்தில் ஒரு நாயின் உருவம் உள்ளது. இக்கல்வெட்டு வட்டெழுத்தால் ஆனது.

சுருக்கம்

முதலாம் மகேந்திரவர்மனின் 34-ஆம் ஆட்சியாண்டில் வாண கோவையரின் மருமக்களுள் ஒருவன் “பொற்றொக்கையார்” என்பவன் ஆவான். இவனுடைய படைவீரர்களுள் ஒருவன் “கருந்தேவக்கத்தி” என்பவன் ஆவன். இவனுக்கு எடுத்தனூரில் ஒரு எருமைத் தொழுவம் இருந்தது. அதனைக் கவர்தற்கு வந்தவரிடத்துப் போர் செய்து வீரமரணம் அடைந்தான், இவன் நினைவாக இந்நடுகல் நடப்பட்டது. இவ் எருமைத் தொழுவில் களவுபுரியக் கள்வர் முயன்றனர். “கோவிவன்” என்னும் நாய் இருவரைக் கடித்து இறந்தது. அந்நாய் உருவமும் இந்நடுக்கல்லில் உள்ளது.

இரண்டாம் நரசிம்மனின் தா.வேளூர் நடுகல்

கோவிசைய நரசிங்க பருமற்கு இரண்டாவது வாணகோலு அதிரைசர் சேவகர் மீ கொன்றை நாட்டு மேல் ஆளும் பணையமாரியார் ஆழ்வூர்த் தொறுக் கொண்ட ஞான்று பட்டார்.

இடம்: இக்கல்வெட்டு அமைந்த நடுகல் தா. வேளூர் என்னும் ஊரின் வடக்கே 1/2 கல் தொலைவிலுள்ள வேடியப்பன் கோயிலில் உள்ளது தெய்வமாக இந்நாளில் வழிபடப்பெறுகிறது.

காலம்

இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் இரண்டாம் ஆட்சி ஆண்டு, கல்வெட்டுச் செய்தி: இரண்டாம் நரசிம்மனின் இரண்டாம் ஆட்சி ஆண்டில் “பணையமாரியார்” என்பவன் தா. வேளூர்த் தொழுவில் உள்ள ஆநிரையைக் கவர்தற் பொருட்டு வந்தான். இப்பணைய மாரியார் என்பவன், வாண கோவரையனுக்கு அடங்கியவன்; மேல் கொன்றை நாட்டில் இருந்த மேல் வேளூர் என்ற ஊரில் இருந்து ஆட்சிபுரிந்தவன்; ஆநிரை கவரும் போரில் இறந்தான் (வேற்றூரில் இருந்து வந்து போரிட்ட இவனுக்கு) இறந்தவூராகிய தா. வேளூரில் இந்நடுகல் நாட்டப் பெற்றது.

நடுகற்கள்

கம்பவர்மனின் சின்னையன் பேட்டை நடுகல்

ஸ்வஸ்தியீ கோவியை கம்பதருமற்கு யாண்டு மூன்றாவது வயிரமேக வாணகோவரையர் சேவகன் மேல் நாட்டு மலையனூருடைய செம்பத் தொண்டன் மகன் காரிப்பெருமாள் பாசாற்று எருமைத்தொன்று எயினாட்டார் கொள்ளப் பாசாற்றூர் பூசலிடப் பூசல் சென்று கோவூர் நாட்டுச் சிற்றிடையாற்று முகக் கொன்றை மூக்கின் மீமலை அயங்கயக்கரையிலற் சென்று முட்டி மலையனூருடைய செம்பர் மகன்னான காரிப்பெருமான்ணன் உரையிலம் புமாள எவ்விப் பத்திரம் உருவி எதிரே சென்று பட்டான்.

இடம்

வடஆற்காடு மாவட்டத்து ஊர்களில் ஒன்று சின்னையன் பேட்டை இவ்வூர் வடக்கே ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ள சாவுமேட்டு வேடியப்பன் கோயிலில் மூன்று நடுகற்கள் உள்ளன. அவற்றுள் இ.தொன்று இது கம்பவர்மனின் மூன்றாம் ஆண்டுக்கு உரியது.

நடுகல் அமைப்பு

நேரே நோக்குபவனாக, வில்லும் வாளும் ஏந்தியவனாக வீரன் உருவம் உள்ளது. நடுகல்லின் புறத்தில் அமைந்த இரண்டு கற்களில் தமிழ் எழுத்துக்களில் கல்வெட்டு உள்ளது. ஒரு கல்லில் ஏழு வரிகளும் மற்றொரு கல்லில் ஆறு வரிகளும் உள்ளன.

கல்வெட்டுச் செய்தி

கம்பவர்மனின் மூன்றாம் ஆட்சியாண்டில் எயில் நாட்டைச் சேர்ந்த வீரர்கள் பாசாற்றூர் எருமைத் தொறுவைப் போரிட்டுக் கைப்பற்றினார் நிரைகவர்ந்தனர், நிரையை ஓட்டிச் செல்வராயினர்.

பாசாற்றாரார் தம் எருமைத் தொறுவினைக்கவர்ந்த எயில் நாட்டவருடன் போரிட்டனர். கோவூர் நாட்டில், சிற்றிடையாற்றின் கரையில். முது கொன்றை மூக்கில் (திருப்பத்தில்) அயங்கயக்கரை என்னுமிடத்தில் பெரும் போர் நடந்தது.

மீகொன்றை நாட்டைச் சேர்ந்த மலையனூருடைய செம்பத் தொண்டன் என்பவனுடைய மகன் காரிப் பெருமான், இப்போரில் கலந்து கொண்டான். இவன் வயிரமேக வாண கோவரையர் சேவகன் ஆவன் போர் செய்யும் பொழுது இவனுடைய அம்பறாத் தூணியில் அம்புகள் தீர்ந்து போயின. இது கண்டு தன்வாளினை உருவி எதிர்த்துச் சென்று போரிட்டு இறந்தான். இவன் நினைவாக இந்நடுகல் நாட்டப்பெற்றது.

சூறு - 3

மருத்தறிவியல்

சித்த மருத்துவம்

எதற்கெடுத்தாலும் ஊசி, கத்தி, கருவிகளைப் பயன்படுத்தும் நவீன மருத்துவம் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நோயாளிகள் பெருகிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். மனிதனின் சராசரி வாழ்நாள் குறைந்துகொண்டே போகிறது. இந்தியாவில் சத்துணவு சாப்பிட முடியாமல் நோய் எதிர்ப்புச் சக்தியில்லாமல்தான் ஏராளம் பேர் இறக்கிறார்கள் என்று புள்ளி விவரம் கூறுகிறது.

அந்தக் காலத்தில் மனிதன் இயற்கை உணவுகளை உண்டு. எதிர்ப்புச் சக்திகளை வளர்த்துக் கொண்டான். இலைகளிலும் மூலிகைகளிலும் நோய் நீக்கும் மருந்துகளைக் கண்டறிந்தான். வேர்களைக் கொண்டு மனிதர்களைப் பிழைக்க வைத்தான். பக்க விளைவுகள் இல்லாமல் உடலைப் பக்குவமாகப் பேணினான். போர்க்களத்தில் காயம்பட்டு உயிருக்குப் போராடிய வீரனை உயிர் பிழைக்கச் செய்த மருத்துவர், அவன் மீண்டும் போர் செய்து மாண்டுபோன செய்தி கேட்டு மருத்துவத் தொழிலை வெறுக்கும் நிலையில் செய்யும் தொழிலில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். அன்று பணத்திற்காக மருத்துவம் செய்யப்படவில்லை. இன்று சட்டத்தை மீறி கருவிலிருக்கும் குழந்தை ஆணா, பெண்ணா என்பதைச் சொல்லி, பணத்திற்காகக் கருவிலேயே பெண் குழந்தைகளுக்குக் கல்லறை கட்டிவிடுகிறார்கள். தகுதியற்றவர்களும் பணத்திற்காக மருத்துவத்தில் சாதனை படைக்க முன் வருகிறார்கள். மருத்துவராக இருக்கும் தந்தை சிறுவனான தனது மகனை அறுவை சிகிச்சை செய்யத் தூண்டி வேடிக்கை பார்க்கும் நிலை நிகழ்ந்துள்ளது. உடல் உறுப்புகள் பணத்திற்காக சர்வ சாதாரணமாக அகற்றப்படுகின்றன, விற்கப்படுகின்றன. உயிர் பெரிதாக மதிக்கப்படவில்லை. பெயரும் பணமும் தான் பெரிதாக மதிக்கப்படுகின்றன.

இருப்பினும் இன்னும் மருத்துவத் துறை முழுமையான வியாபாரத்துறை ஆகிவிடவில்லை என்று நினைப்பதில் ஓரளவு மனநிறைவு ஏற்படுகிறது. சித்த மருத்துவ முறைகள் நடைமுறையில் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. நவீன சிகிச்சை முறைகளில் தீராத பல கொடிய நோய்கள் சித்த வைத்திய முறையில் குணமாக்கப்படுகின்றன.

காடுகளில் வாழ்ந்த சித்தர்கள் உடலிலுள்ள உறுப்புகளின் இயக்கங்கள், பாதிப்புகள், தேவையான மருந்துகள் ஆகியவற்றை விஞ்ஞானகளைவிடவும் நுட்பமாகத் தெரிந்தவர்களாகவே இருந்தார்கள். இன்று வான மண்டல ஆராய்ச்சிக்கு லட்சக்கணக்கான கிலோமீட்டர் தூரத்திலிருப்பதைக் கண்டறிய தொலைநோக்குக் கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உடல் மண்டல உள்ளுறுப்புகளின் செயல்பாடுகளைக் கண்டறிய ஸ்கேன் போன்ற கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் எந்தக் கருவியும் கண்டுபிடிக்கப்படாத அந்தக் காலத்தில் நாடித்துடிப்பைக் கண்டறிந்து, என்ன நோய் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு நோய் தீர்க்கும் சிகிச்சை முறையைக் கையாண்டார்கள்.

சித்த மருத்துவத்தில் உயிர்களை அழிக்கும் செயல்முறை கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை. உயிர்களைக் காப்பதற்கான சிகிச்சை முறைகளையே கடைப்பிடித்தனர்.

வேம்பும் அதன் மருத்துவப் பயன்களும்

மூலிகை வர்க்கங்களிலேயே சகல பிணிகளையும் தீர்க்கக் கூடிய சக்தி வாய்ந்த ஒரு மூலிகை வேப்பமரமாகும். சித்த மருத்துவத்தில் வேப்ப மரத்தின் இலை, பூ, காய், பட்டை, கட்டை, வேப்பம்பச்சை முழுவதும் மருத்துவத்திற்குப் பயன்படுகிறது. வேப்பமரம் இருக்கும் இடத்தில் தொற்று நோய்கள் பரவாது. பச்சைப் பசேல் என்று இருக்கும் வேப்பமரத்தைத் தினசரி எழுந்தவுடன் அதன் அருகே நின்று கண் குளிரப் பார்த்து அதன் காற்றைச் சுவாசித்து வந்தால் கண் சம்பந்தமான எந்த நோயும் வராது.

வேப்ப இலைக்கு விஷக்கிருமிகளைக் கொல்லும் சக்தி உண்டு. அம்மை அதாவது மாரியாத்தாள் பார்த்து இருக்கிறது என்று சொல்லுவோம். அம்மை நோய் ஆரம்பமானது முதல் அது சுகமாகும் வரைக்கும் நோயாளியின் படுக்கையில் இருப்பது வேப்பிலை ஒன்றுதான். அம்மை நோயைத் தடுப்பதும், குணப்படுத்துவதும் வேப்பிலைதான். அம்மை நோய் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அம்மைப்புண் ஏற்படுவதும் உண்டு.

இதற்கு வேப்பிலையையும், மஞ்சளையும் சேர்த்து அரைத்து புண்ணின் மேல் தடவிவிட்டால் புண் சீக்கிரம் ஆறிவிடும். இது தவிர வேறு மருந்து போடவே கூடாது.

பித்தமயக்கம் உள்ளவர்கள் மட்டும் தினசரி காலையில் வேப்பங்கொழுந்து பாக்களவு அரைமண்டலம் சாப்பிட்டுவந்தால் சகல பித்தம் நீங்கி மேனி அழகுபெறும்.

வேப்பிலையை நன்றாக வேக வைத்து, வீக்கம் உள்ள இடத்தில் கனமாக வைத்துக்கட்டினால் வீக்கமானது இறங்கிவிடும். வீக்கம் குறையும் வரை கட்ட வேண்டும்.

வேப்பம்பூ ஜீரண சக்தியை அதிகரிக்கச் செய்யும். உடம்பில் உஷ்ணத்தை உண்டுபண்ணும். தேகத்திற்கு பலத்தைக் கொடுக்கும். பித்தத்தைத் தணித்து, பித்தமயக்கம், கிறு கிறுப்பு, பித்தவாந்தி, குமட்டல் இவைகளைப் போக்கும். வாத சம்பந்தமான நோய்கள் உடனே தணியும்.

வேப்பம்பூவைச் சுத்தம் செய்து தேனில் போட்டு ஊறவைத்து குல்கந்து போல் தயார் செய்து, தினசரி படுக்குமுன் பாக்களவு சாப்பிட்டுவந்தால் உடம்பில் தேவையற்ற விஷ நீர் நீங்கி, கிருமிகள் இறந்து வெளியே வந்துவிடும்.

வேப்பங் கொட்டையின் தோலை எடுத்து அதைப் பாசிப்பயிற்றுடன் சேர்த்து அரைத்து ஸ்நானம் செய்யும்போது இதையும் உடம்பில் தேய்த்துக் குளித்து வந்தால் பலவகையான தேமல், கருமங்கு, படை, கரப்பான் நோய்களும் பலவிதமான தோல் வியாதிகளும் பரிபூரண சுகமாகும்.

வேப்பமரத்தின் மூலம் இன்னும் நமது சரீரத்துக்கு ஏராளமான மருத்துவத்திற்குப் பயன்படுகிறது.

கருவேப்பிலையும் உடல் நலம் பேணலும்

இரண்டு கிராம் கருவேப்பிலையை குளிர்ந்த நீரில் கழுவிவிட்டு சிறிதளவு பசும்பால் விட்டரைத்து பின்னர் சூடான அளவான பசுவின் பால் கலந்து உட்கொண்டு வந்தால்

மேனியை அழகுபடுத்தும் என்று சித்த வைத்தியர் டாக்டர் கே.ஏ.சிதம்பர காங்கேயன் கூறியுள்ளார்.

மக்கள் நலமாக வாழ சித்தர்கள் கண்ட மூலிகையில் பதார்த்த குண மூலிகையாக கருவேப்பிலை விளங்குகிறது. பல நூறு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த சித்தர்கள் கருவேப்பிலையை முக்கிய கருப்பொருளாகவே பயன்படுத்தி வந்ததால் இதற்கு கருவேப்பிலை என்றும் கூறப்படுகிறது.

கருவேப்பிலை, கொத்த மல்லி இலை, வெள்ளை உளுத்தம்பருப்பு தேவையான அளவு நல்லெண்ணெயில் வதக்கி துவையல் செய்து உணவுடன் உட்கொண்டால் மயக்கம், சோர்வு தலைவலி உடனே தீரும்.

விஷ பூச்சிகள் அணுகாது. கருவேப்பிலை இருக்கும் இடத்தில் விஷப்பூச்சிகள் வராது. தொற்றுநோய் கிருமிகள் பரவாது, கமகமவென்று வீசும் மணம் இதயத்திற்கு நல்லது. கருவேப்பிலையில் வெள்ளிச்சத்து அதிகம் உள்ளது. உணவு உட்கொள்ளும் போது கருவேப்பிலையை ஒதுக்கிவிடாமல் நன்றாக மென்று சாப்பிட வேண்டும்.

கருவேப்பிலை, மா, இலை இரண்டையும் சம அளவு அரைத்து கலந்து காலையில் உணவிற்குப்பின் ஒரு தேக்கரண்டி அளவு சாப்பிட்டால் உதடு, நாக்கின் வெடிப்பு மறையும்.

ஏலக்காய், கருவேப்பிலை பூக்கள், இம்மூன்றையும் சமஅளவு எடுத்து சூரணம் செய்து இரண்டு குண்டுமணி எடை வீதம் சாப்பிட்டால் விக்கல் நிற்கும்.

தாது புஷ்டிக்கு

கருவேப்பிலை வித்து முருங்கைவித்து இந்த இரண்டையும் சமஅளவு பாலில் போட்டுக் காய்ச்சி இரவு படுக்கும் முன் சாப்பிட்டு வந்தால் தாதுபுஷ்டி சரீர பலம் உண்டாகும்.

நாம் நலமாக நீண்ட ஆயுளுடன் வாழ சித்தர்கள் கண்ட வரிசையில் பதார்த்த குண மூலிகையாக விளங்குவது கருவேப்பிலை.

கருவேப்பிலை பூக்களை எடுத்து உலர வைத்து பொடி செய்து காலையில் உணவுக்குப் பின் இரண்டு துவரம் பருப்பு எடை சாப்பிட்டு வந்தால் மார்புசளி, சுவாசக் கோளாறு, நுரையீரல் சம்பந்தப்பட்ட நோய்கள் நீங்கும்.

மூலச்சூடு, வெட்டை நோய்க்கு

கருவேப்பிலை செரிமான சக்தியைத் தரும். கண்ணொளி தெளிவு பெறும் கண்களின் பக்கவாட்டில் வரும் உஷ்ணக் கட்டிகளைச் சுகமாக்கும்.

கீரை வகைகளும் அதனால் தீரும் நோய்களும்

எல்லா விதமான தாது உப்புக்களும் புரதச் சத்துக்களும் நாம் உயிர்வாழ்வதற்கு வழங்குவதுதான் கீரைகள். கீரைகளை அவரவர் வீட்டுத் தோட்டங்களிலும், விவசாயம் செய்யும் நிலங்களிலும் மழைக்காலங்களிலும் பயிர் செய்யலாம். கீரைகள் பல வகைப்படும். நமது சித்தர்கள் தாவரங்களிலுள்ள மருந்துத் தன்மைகளையும், ஊட்டச் சத்தையும் கண்டறிந்து எல்லா மக்களுக்கும் அருமருந்தாக வழங்கியுள்ளார்கள். கீரைகளுள் மிகவும் முக்கியமான அகத்திக்கீரை, தண்டுக்கீரை, தும்பைக் கீரை, தூதுவளைக்கீரை, பசலைக்கீரை, பருப்புக்கீரை, முருங்கைக்கீரை இது போன்ற பலவகைக் கீரைகளையும் நாம் அறிந்துள்ளோம்.

Manonmaniam Sundaranar University, Directorate of Distance & Continuing Education, Tirunelveli.

கீரைகளின் வேர்களும், இலை, பூ, சாறுகளும், தைலங்களுக்கும், கசாயங்களுக்கும், சூர்ணங்களுக்கும் ஏராளமாகப் பயன்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கீரைக்கும் ஒரு மருத்துவ குணம் உண்டு. அது மட்டுமல்ல எல்லா நோய்களையும் தீர்க்கும். வராமலும் பாதுகாக்கும்.

அகத்திக்கீரை நமக்கு எளிதில் கிடைக்கக்கூடியது. அகத்திக்கீரையில் பல வகைகள் உண்டு. அவற்றுள் செவ்வகத்திதான் நல்லது.

அகத்திப்பூவை, பாசிப்பருப்புடன் வேகவைத்து சாப்பிட்டால் இருதயப் படபடப்பு நீங்கிவிடும். இருதயம் வலுவடையும்.

ஆரைக்கீரை

ஆரைக்கீரையை இளம்வயது முதல் கிடைக்கும்போதெல்லாம் பருப்புடன் சேர்த்தோ அல்லது அவித்தோ சாப்பிட்டுவந்தால், சர்க்கரை வியாதி, அதாவது பரம்பரையாக வரம் சர்க்கரை வியாதியும், குறிப்பிட்ட வயதுக்கு மேல் வராது.

மஞ்சள் கரிசலாங்கண்ணிக் கீரையை சுத்தம் செய்து நீர்விட்டு வெள்ளாட்டு ஈரலோடு சேர்த்து சூப் வைத்துச் சாப்பிடலாம். துவரம்பருப்போடு செய்தும் உண்ணலாம். மஞ்சள் காமாலை வராது. தடுத்து நிறுத்தும்.

கோவைக்கீரை, சொறி சிரங்கு, உடம்பில் அண்டவிடாமல் பாதுகாக்கும். கீரைகளில் சிறு கீரையும் ஒன்று. சிறுகீரைச் சாறும், அதன் வேரும் பல வித தைலங்களுக்கும், கசாயம், சூரணம் செய்வதற்கும் பயன்படுகிறது. உணவே உட்கொண்டுவந்தால் காசயம், சோகை, பித்தம், மூலம், உடல்எரிச்சல், கண்ணோய் தீரும் பலவிதமான வாயுக்கள் உடம்பைவிட்டு நீங்கும். கண்பார்வை சுத்தமாகத் தெரியும்.

தண்டுக்கீரைகள் வெண்கீரைத்தண்டு என்றும், செங்கீரைத்தண்டு என்றும் இரண்டு வகை உண்டு. உணவுடன் கலந்து சாப்பிட்டு வந்தால் சிறுநீர் சிக்கல் உள்ளவர்களுக்கு நல்ல மருந்து. சிக்கல் இல்லாமல் சிறுநீர் பிரியும். இடுப்பு வலி, முதுகுப்பக்கம் வலி வராது. சிறுநீர்த்தாரையில் கற்கள் சேராது. கரைந்து ஓடிவிடும். பித்தம் நீங்கி, வாய்வு, மூலம், மலக்கட்டு நீங்கும்.

வெந்தயக் கீரையை நெய்விட்டு, வதக்கி உண்ணலாம். பருப்போடு கடைந்தும் சாப்பிடலாம். செரிமானக் குறைபாடுகளை சுலபமாக அகற்றி பசியைத் தரும்.

மணத்தக்காளிக் கீரையைப் பாசிப்பருப்புடன் சேர்த்துக் கூட்டு வைத்து உண்ணலாம்.

சொறி, வெள்ளை நோய், பாண்டு ரோகம், வாய்நாற்றம், வாய்ப்புண், வயிற்றுப்புண் இவைகள் சுகமாகும்.

தும்பைக்கீரை பாம்பு விஷம் முதல் பல் வியாதிகளுக்கும் சிறந்த மருந்து ஆகும்.

பூண்டு – வெள்ளைப் பூண்டின் மருத்துவப் பயன்கள்

நாம் உணவு முறையில் கடைச்சரக்குகளில் பல்வேறு பொருட்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். அவற்றுள் ஒன்று பூண்டு, பூண்டுக்கு நமது வழக்கத்தில் வெள்ளை வெங்காயம், இந்த மானிட சரீரம் நோயின்றி வாழ்க்கை நடத்த முக்கியமாகத் துணைபுரிகிறது.

வெள்ளைப் பூண்டு, வசம்பு, குப்பைமேனி இந்த மூன்றையும் சம அளவு அரைத்து வெதுப்பிக் குழந்தையின் தலை முதல் பாதம் வரையில் பூசினால் குழந்தைகட்கு ஏற்படும் இழுப்பு நோய் சுகமாகும். வசம்பு, வெள்ளைப்பூண்டு, மிளகு, கருக்கிய ஆமை ஓடு இவைகள் வகைக்கு இரண்டு கிராம் வீதம் எடுத்து நன்றாக வறுத்து, அவற்றில் ஒரு லிட்டர் தண்ணீர் விட்டு, எட்டில் ஒரு பங்காகக் காய்ச்சி இறக்கி வைக்கவும். குழந்தைகட்கு ஏற்படும் வாந்தியோடு கூடிய வயிற்றுப்போக்குக்கு காலையும், இரவும் இரண்டு தேக்கரண்டியளவு கொடுக்கவும்.

பூண்டு, கையாந்த கரை, நொச்சியிலை, மிளகு, சமஅளவு எடுத்து அரைத்துக் கலந்து வைக்கவும். இவற்றில் 1 தேக்கரண்டி வீதம் சாப்பிட்டு வந்தால், சிலருக்கு இருமல் வரும்போது, இரத்தமும் வருவது நிற்கும்.

சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, பூண்டு, இவைகள் சம அளவாக இடித்துத் தண்ணீரில் கலந்து கசாயம் இறக்க வேண்டும். இவற்றில் காலையும் இரவும் இரண்டு தேக்கரண்டி வீதம் சாப்பிட்டு வந்தால் சகல விதமான குன்ம நோய்களும் சுகமாகும்.

நீரிழிவு நோய்க்குச் சித்த மருத்துவம்

வியாதிகளில் மிகவும் நீடித்த கொடிய வியாதியானது சர்க்கரை வியாதியாகும். தினந்தோறும் ஒரு அவன்ஸ் பாகற்காய் சாரும் பார்லி அரிசி கஞ்சியும் கொடுத்து வரவேண்டும். இத்துடன் சேர்த்து நாவல் கொட்டை மாத்திரை தினம் இருவேளை இரண்டு மாத்திரை வீதம் சாப்பிட்டு வந்தால் சிறுநீரிலுள்ள இனிப்பை பத்து அல்லது பதினைந்து நாட்களில் குணமாக்குவதுடன் சிறுநீரும் நன்றாக முறையாக இறங்கும். உணவுக் கட்டப்பாடு மிகவும் முக்கியமானது.

நீரழிவின் வியாதியைக் குணப்படுத்தும் மூலிகை தமிழில் சிறு குறிஞ்சான் என்றும், வடமொழியில் மேஷ சிரிங்க என்றும் தெலுங்கில் போத பத்ரி என்றும் மராத்தியில் காவாளி என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சிறு குறிஞ்சான் இலைக்கு நீரழிவைக் குணப்படுத்தும் சக்தியுண்டு. அதனுடன் இல்லாமல் நோயாளியின் பலவீனத்தையும் போக்கும் புத்துணர்ச்சியையும் தரும். சிறு குறிஞ்சான் இலையை மென்றுவிட்டு வாயில் எந்தவிதமான இனிப்பை மென்றாலும் இனிப்பே தெரியாது. சிறு குறிஞ்சான் இலையை உலர்த்தி சூரணம் செய்து காலை இரவு இரண்டு வேளை ஒரு கிராம் அளவு சாப்பிட்டு வந்தால் சர்க்கரை குறையும்.

மூலிகைகளுள் மிகவும் உன்னதமாக ஈசுவர மூலிகையின் விதையை தேவையான அளவு எடுத்து நன்றாக இடித்து அத்துடன் ஒரு கிராம் சூரணத்துடன் ஒரு அவன்ஸ் சிறுகீரைச் சாற்றைக் கலந்து அரைத்து தினமும் இருவேளை உணவுக்குப் பிறகு சாப்பிட்டு வந்தால் பஹீமூத்திரம் என்னும் நீரிழிவு வியாதி தீரும்.

ஏலக்காய், கிராம்பு, ஆவாரம்பட்டை, இலை, காய், இலவங்கப்பத்திரி, தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு இவைகளைச் சமமாக எடுத்து சுத்தம் செய்து ஒன்றாகக் கலந்து பசுவின் மோர்விட்டரைத்து சிறிதளவு நெய்யுடன் கலந்து அரை அவுன்ஸ் வீதம் தினம் ஒரு வேளை ஒரு மண்டலம் சாப்பிட்டு வந்தால் மேக நீரிழிவு நோய் சுகமாகும்.

சின்னம்மை நோய் தடுக்கும் வழிகள்

நமது உடல் நலத்திற்கு இடையூறாகப் பல்வேறு நோய்கள், உலகில் பிறந்த எல்லா உயிர் ஜீவன்களுக்கும் வருகிறது. அவ்வப்போது அதற்கான மருத்துவ முறைகளையும் இறைவன் படைப்பில் சித்தர்கள் மூலமாகவும் மருத்துவ முறைகள் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் மிகவும் கொடிய நோய்தான் அம்மை நோயாகும். அவற்றைத் தடுக்கும் வழிகள் பற்றிப் பார்ப்போம்.

அம்மை நோய்கள் சித்தர்கள் மருத்துவத்தில் கூறியுள்ளபடி, பதினாறு வகைப்படும். அவற்றுள் உப்புத் தரியம்மை, வெந்தயம்மை, உமியம்மை, கடுகம்மை, வரகு தரியம்மை, கரும்பணச்சையம் பாலம்மை, பாசிப்பயிற்றம்மை போன்றவைகள் சின்னம்மை நோய் வகையைச் சார்ந்தவைகளாகும்.

அம்மை நோய் ஏற்படும் காரணங்கள்

என்னவென்றால் ஒரு வகையான நுண்ணிய விஷக் கிருமிகள் ஒருவரிடமிருந்து மற்றவருக்கத் தொற்றக் கூடிய தன்மை உள்ளதாகவும் இருக்கிறது. இந்த அம்மை நோய்க் கிருமிகள் மற்றவர்களுடைய தேகத்தில் தொற்றி அவைகள் ரத்தத்துடன் கலந்து செல்லும்போது அந்தத் தேகத்தில் ஓடிக்கொண்டு இருக்கும். இரத்தத்திலுள்ள விஷக் கிருமிகளைக் கொல்லும் நுண்ணிய அணுக்கள் பலமற்று அம்மைக் கிருமிகளை அழிக்க முடியாமல் போனால் அந்த உடம்பினுள் கிருமிகள் விருத்தியாகி அம்மை நோய்களைத் தோற்றுவிக்கும்.

அம்மை நோயை வைசுரி குறு நோய், கோடகம்.மகமாரி, மகமாயி, என்றும் அழைக்கிறோம். காரணம் என்னவென்றால், அங்க மாரியாத்தாள் விளையாடக்கொண்டிருக்கிறாள். ஆகவே அங்கு நாம் செல்லக்கூடாது என்று நினைத்து முறை பந்துக்களும், அன்னியர்களும் அங்கு வரமாட்டார்கள். அம்மை நோய் பார்த்து இருப்பவர்கள் படுக்குமிடம் நன்றாக ஈரத்துணியால் துடைத்து எடுக்கவேண்டும். அம்மை நோய்தான் என்று தெரிந்தவுடனேயே ஒரு கொத்து வேப்பிலையைக் கொண்டு வந்து வீட்டு வாசல் முன் இடத்திலும் வைக்க வேண்டும். வேப்பிலையைத் துணியின் மேல் பரப்பி, அதன் மீது படுக்க வைக்க வேண்டும். இதன் மூலம் வேப்பிலைக்குக் கிருமிகளைக் கொல்லும் சக்தி உண்டு. எனவே வீட்டின் வாசற்படியில் சொருகிவைத்தால் வீட்டிலுள்ள நோயாளியிடமிருந்து கிளம்பும் விஷக்கிருமிகள் வெளியே செல்லும் பொழுது இந்த வேப்பிலை அந்தக் கிருமிகளை அழித்துவிடும். அந்த நோய் மற்றவர்களைத் தொற்றாது. இந்த நோய் ஊரிலும் பரவாது.

கடுமையான அம்மை நோயினால் கண்ணில் பூ விழும். அதற்குப் பனங்குருத்தைத் தட்டி லேசான வெண்மையான துணியில் கட்டி பிழிந்து தினம் இரண்டு துளிகள் முதல்

நான்கு சொட்டுக்கள் வரை காலையும் இரவும் விட்டு வந்தால் கண்ணில் உண்டான பூ மறையும்.

அம்மை நோயாளிக்குத் தாகம் ஏற்பட்டால் கலங்கொம்பை ஊறவைத்து நன்றாய்க் கழுவிப் போட்டு ராவின தூள் இரண்டு கிராம் சுடு தண்ணீரில் போட்டு ஊற வைத்துக்கொண்டு அந்தத் தண்ணீரைத் தாகத்துக்குக் கொடுத்துவந்தால் மல சலங்கட்டு நீங்கி உப்பிசமும் தீரும்.

அம்மை நோயின் போது கபம் நெஞ்சில் கட்டி தொண்டை மங்கினால் கற்பூரவல்லியிலைச் சாறு படி அரைக்காலில் கோரோசனை நான்கு வராகனெடை எடுத்து இவற்றில் உரைத்துப் பத்து முதல் பதினைந்து சொட்டுக்கள் வீதம் உள்ளே கொடுத்தால் கபம் உடனே இளகி சுவாசம் நன்றாக வெளிப்பட்டு கபம் வெளியே வந்துவிடும்.

இளநீரின் மேற்பட்டையைச் சீவிக்க கண் திறந்து சீரகம் நான்கு கிராம் அரைத்து அதில் போட்டுக் கலக்கிக் கொடுத்தால் சூடு உடனே (இறங்கி) தணிந்து அம்மக் கொப்புளம் பூரிக்கும்.

அம்மை நோயாளிக்கு சுரம் கண்டால் எலுமிச்சம் வேர்ப்பட்டை, ஏலம், திப்பிலி, விலாமிச்சு, பற்பாடகம், சந்தனம், கோரைக் கிழங்கு வகைக்க நான்கு கிராம் நறுக்கிப் போட்டு கால் லிட்டரில் நான்கில் ஒரு பங்காகக் கசாயம் செய்து தினம் காலையும் இரவும் ஒரு தேக்கரண்டியளவு வீதம் உள்ளே சாப்பிடக் கொடுத்தால் சுரம் உடனே நிற்கும்.

அம்மை நோய் பார்த்து இருக்குபோது அவரது இல்லத்திலும் மிக அருகாமையிலும் எதிரிலுள்ள சுற்றுப்புறத்து வீடுகளில் உள்ளவர்கள் கண்டிப்பாகத் தாளிதம் செய்யக்கூடாது. மாங்காய், தேங்காய், இலுப்பை எண்ணெய், நல்லெண்ணெய், கொட்டைமுத்தாவி, தாளித்த வாடை, வாசனையோ எண்ணெயோ பட்டாலும் கடுப்பு, கை கால் முடக்கம் முதலிய நோய்கள் சம்பவிக்கும்.

அத்திப்பிஞ்சு, நீர், மோர், எலுமிச்சம்பழம், நெல்லிக்காய், பனங்கற்கண்டு, பாசிப்பயறு கஞ்சியும் கொடுக்கலாம். மேலும் அம்மை நோய் நீங்கிய பின் பருத்திப் பிஞ்சு, அத்திப் பிஞ்சு, சாதிக்காய், நற்சீரகம், இவைகள் ஓர் நிறையாய் மோரில் அரைத்து தினம் மூன்று வேளை சிறிதளவு கொடுக்கலாம்.

வேப்பிலையும் மஞ்சளும் அருகும் ஓர் நிறையாய் அரைத்து உச்சி முதல் பாதம் வரை தேய்த்துச் சிறிது நேரத்துக்குப் பிறகு குளிர்ந்த நீரில் ஒரு நாள் விட்டு மறு நாளாக மூன்று முறை இவ்வாறு ஸ்நானம் செய்விக் வேண்டும். அம்மைப் புண் அதிகமாக உண்டாகியிருந்தால் வேப்பிலையும் மஞ்சளும் அரைத்து புண்ணில் பூசிய பின்பு தயிர் தேய்த்துக் குளிர்ந்த ஜலத்தில் முன் போலவே மூன்று முறை ஸ்நானம் செய்துவிட வேண்டும். மோர் நீரும் அன்னமும் சிறிய வெங்காயமும் உண்பிக்க கொடுத்தால் தேகம் குளிர்ந்து உடம்பில் பலம் உண்டாகும். அம்மை நோய் ஏற்பட்டால் உடம்பில் பலம் கெடும். ஆறு திங்கள் வரை ஓளதஷங்கள் கொடுக்கக்கூடாது. தவறிக் கொடுத்தால் தேகத்தில் பிற பல நோய்கள் சம்பவிக்கும்.

அம்மை நோயானது சுகமாகும் தருணத்தில் அம்மைக் கொப்புளம் அல்லது தடிப்பு மறையும்பொழுது நோயாளியின் தேகத்தில் ஒரு விதமான அரிப்பு ஏற்படும். இந்தச் சமயத்தில் சற்று கவனமாகவே இருந்து நோயாளியைச் சொறியவிடக்கூடாது. இந்த அரிப்பைப் போக்குவதற்கும் வேப்பிலைக் கொழுந்தும் மஞ்சளும் கலந்து காரம் படாத உரலில் வைத்து அரைத்து மேலே தடவிவிட வேண்டும். அம்மை நோயானது முழுவதும் நீங்கிய பிறகும் சிரசுக்குத் தண்ணீர் விடும்பொழுது வேப்பிலையைத் தண்ணீரில் போட்டு குறிப்பிட்ட அளவு மிதமான சூடு வரும்வரை வெயிலில் வைத்த பிறகு அந்த நீரைத் தலைக்கு விட்டு ஸ்நானம் செய்துவிடவேண்டும். நோயாளியின் உடல் நிலையைப் பொறுத்துத்தான் அம்மை அதிகமாகத் தோன்றுவதும் உண்டு. சில சமயம் சிலருக்கு முத்திரையைப் பதித்து விட்டுப் போய்விடுகிறது. ஒரு சிலருடைய தேகத்தில் ஒன்றிரண்டு அம்மை தோன்றி குறிப்பிட்ட நாட்களில் மறைந்தும் விடுகிறது. அம்மை நோய் கண்ட நோயாளிக்கு உதவியாக நோயாளியின் பக்கத்தில் இருந்து உதவி செய்துவரும் வேறு ஒருவருக்குத் தொற்றுவதில்லை. காரணம் என்னவென்றால் அவரது உடம்பில் தேவையான அளவு எதிர்ப்புச் சக்தி இருப்பது தான் அவரது தேக நிலைக்குக் காரணமாகும்.

அதி மதூரம் இரண்டு கிராம் எடுத்து வெந்நீரில் விட்டு அரைத்து எடுத்து இவ்வாறு அந்தி, சந்தி இரண்டு நாட்கள் கொடுத்தால் அம்மை நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவருடைய தேகம் அளவுக்கு மீறிய உக்கிரமாக இருந்தாலும் தணிந்துவிடும்.

அம்மை அளவுக்கு மீறிய அதிகமாகப் பரவியிருந்தால் ஓமம், சுக்கு, சித்திர மூல வேர்ப்பட்டை இவைகள் சரி எடையாக எடுத்துப் பொடிக்க வேண்டும். அதற்குச் சரி எடை கடுக்காய்ப் பொடி கூட்டி வஸ்திரகாயம் செய்து, ஒரு துவரம்பருப்புப் பிரமாணம் எடுத்து ஒரு அவுன்சு மோரில் கலந்து காலையும் இரவும் தினமும் இரண்டு வேளை கொடுத்துவந்தால் உஷ்ணம் உடனடியாகத் தணிந்து அம்மைக் கொப்புளங்கள் மூன்று நான்கு தினங்களில் அமுங்கிவிடும்.

அன்றாடம் மரத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட இளநீர் நோயாளிக்குத் தினமும் கொடுக்க வேண்டும். பனை மரத்திலிருந்து கிடைக்கும் நுங்கும் தினமும் கொடுக்கலாம்.

அருகம் கட்டை கணு நீக்கி ஒரு பிடி எடுத்து அரை லிட்டர் ஜலத்திலிட்டு இரண்டு மிளகு சேர்த்து இடித்து அரை ஆழாக்காகக் சுண்டும்படி கியாமும் செய்து அம்மை நோய் வந்தவர்கட்கு அரைத் தேக்கரண்டி வீதம் காலையும் இரவும் பத்து நாட்கள் சாப்பிடக் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு கொடுத்தால் மேலும் உடம்பில் அதிகம் பரவாமல் தடுக்கும்.

சிறுகுழந்தை நோய்களுக்குச் சித்த மருத்துவம்

‘நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்’ என்பது பழமொழி, குழந்தை ஆரோக்கியமாக வளர்ந்தால்தான் தாய் தந்தையர் மகிழ்ச்சியோடு வாழ முடியும். குழந்தைகளுக்கு வரும் நோய்களுக்கு மனத்திடமுடன் இருந்து மருந்து கொடுத்து அவ்வப்போது நீக்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

குழந்தைக்கு உடம்பு விறுத்து குளிர் தோஷம் ஏற்பட்டால் வேலிப்பருத்தியிலை, குப்பை மேனியிலை இந்த இரண்டையும் சம அளவு தண்ணீர் விட்டு, நன்றாக அரைத்துப் பிசைய வேண்டும். குழந்தையின் உச்சியிலும், தாயாரின் தலையிலும் சிறிதளவு தேய்த்தால் குளிர் தோஷம் உடனே நிவர்த்தி ஆகும். கண் திறந்து பால் குடிக்கும்.

சம அளவு இலுப்பையிலை, வெள்ளைப்பூண்டும், வசம்பும் கூடச் சேர்த்து இடித்துச் சாறு பிழிந்து உள்ளுக்குக் கால் தேக்கரண்டி வீதம் கொடுத்து, தலையிலும் ஒரு தேக்கரண்டிளவு பிழிந்து தடவிவிட்டால் குழந்தைகளுக்குக் கீரிப்பூச்சியினால் உண்டான நோய்கள் தீரும்.

சீரகம் ஒருவராகனெடை, வெள்ளைப்பூண்டு இவை இரண்டையும் கொதிகஞ்சியில் அரைத்து காலை ஒரு வேளை கொடுத்தால் கீரிப்பூக்கள் எல்லாம் குடலிலேயே செத்து மலத்துடன் வெளிப்படும். எவ்விதமான அம்மை நோயும் வராது.

அதிமதுரம் ஆறுகிராம் கோரோசனை நான்கு கிராம், இவ்விரு சரக்குகளையும் நன்றாகத் தூள் செய்து நல்லெண்ணெயில் கொதிக்க வைத்து வடிகட்ட வேண்டும். இவற்றை குழந்தைகளின் உடம்பிலும், தலையிலும் தடவிவந்தால் இளைத்த பிள்ளைகள் நன்றாக வளருவார்கள்.

குழந்தைகட்குப் புகை காட்டுவதால், வலிப்பு நோய் வராது. கோரோசனத்துடன் சேர்த்துக் கொடுத்தால் கரம், இருமல், வாயு தீரும். தூதுவளை இலைச் சாற்றில் ஒரு மாத்திரை வீதம் கொடுத்துவந்தால் பிரைமரி காமளக்ஸ் எனப்படும் மாப்பு நோய்கள், சுவாச காச நோய்கள் தீரும்.

உடல் நலத்திற்கு உரிய உணவுமுறைகள்

நோயில்லாத வாழ்வும் குறைவற்ற செல்வமும் பெற்று நாம் வாழவேண்டும். உலகிலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் உணவு வேண்டும். நமது வயிற்றுப் பசியைப் போக்கினால்தான் அறிவைப் பெற முடியும். மேலும் உணவினாலும் நோய்கள் வராமல் தடுத்து வாழவேண்டும்.

நமது பல்வேறு வேலைகள் நடப்பதற்கு தேவையான சக்தியை அளிப்பதற்கும் நோய்கள் வராமல் தடுப்பதற்கும் நல்ல உணவு முறையே சிறந்தது. உணவுகளில் சக்தியைத் தருபவை தானிய வகைகளாகும். அரிசி, கேழ்வரகு, கம்பு, சோளம், தினை, போன்றவைகளும், ரொட்டி, ஜவ்வரிசி, மரவள்ளிகிழங்கு, உருளைக்கிழங்கு, கருணைக்கிழங்கு போன்ற கிழங்கு வகைகளும் சக்தியைத் தருகின்றன. புரோட்டீன் சத்துக்கள் நிறைந்த பருப்பு முதலியவைகளும் சக்தியைத் தருகின்றன. நமது குழந்தைகட்கும், உடல் நலத்துக்கும், வளர்ச்சிக்கும், கர்ப்பிணிகளுக்கும் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் புரதமானது அதிக அளவில் தேவைப்படுகிறது.

புரதம் நிறைந்த பொருட்கள் எது என்று பார்ப்போம். பால் மற்றும் பாலினால் செய்த பொருட்கள், துவரம்பருப்பு, பாசிப்பயிறு போன்று பயிறு வகைகள், மொச்சைக் கொட்டை, வேர்க்கடலை, மாமிசம், முட்டை முதலியனவாகும்.

கீரைகளிலும் புரதம், உலோகச் சத்துக்கள் உயிர்ச்சத்துக்களும் அடங்கியுள்ளன. அரைக்கீரை, செங்கீரை, முளைக்கீரை, சிறுகீரை போன்ற கீரைகளிலும் உடம்பை பாதுகாக்கும் பொருட்களான உயிர்ச் சத்துக்களும், உலோகச் சத்துக்களும் ஏராளமாக உண்டு.

தக்காளிப் பழத்தில் வைட்டமின் C-யும், அவரைக்காய், கொத்தவரை பீன்ஸ், முட்டைக்கோஸ், பட்டாணி இவைகளில் வைட்டமின் B-இனமும் C- பால், முட்டை இவைகளில் A வைட்டமின் B வைட்டமின் D வைட்டமினும் இருக்கிறது. பால் ஒரு சிறந்த கலப்பு உணவு ஆகும்.

பால், பால்சார்ந்த உணவுகள், பருப்பு, மொச்சைக் கொட்டை, இறைச்சி, மீன், முட்டை, பழங்கள், காய்கறிகள், தானியங்கள், மாவுச் சத்து நிறைந்த கிழங்கு வகைகள் தாவர எண்ணெய்கள், சர்க்கரை, வெல்லம் முதலியன.

பால், தயிர் வெண்ணை, பால் பவுடர், பருப்புகள், அவரைகள், வேர்க்கடலை பருப்பு, பாலும் பால் சார்ந்த பொருட்கள், புரதச் சத்தும், சில உயிர்ச்சத்துக்களும், தாதுஉப்புக்களும் இந்த உணவுப்பொருளில் அடங்கியுள்ளன.

பழங்கள், காய்கறிகள், உயிர்ச்சத்துகள் பலவற்றையும், தாது உப்புகளையும் தருகின்றன. உடம்பு வளர்ச்சிக்கும், நோய்களின் எதிர்ப்புச் சக்திக்கும் இந்த உணவுப் பொருட்கள் மிகவும் முக்கியமானது.

ஆப்பிள், ஆரஞ்சு போன்ற பழங்கள், கொய்யா, பப்பாளி, இலந்தைப்பழம், மணத்தக்காளி போன்ற பழங்கள் அதிகமான உணவுத் சத்துக்களைப் பெற்றிருக்கின்றன.

பச்சை இலைகளைத் தவிர மற்ற காய்கறிகள், கத்திரிக்காய். அவரைக்காய், பாகற்காய் இது போன்ற பற்றிப்படரும் காய்கள், அவரைகள், பூசணி, வெண்டைக்காய் முதலியனவாகும்.

இந்தக் காய்கறிகள் தாது உப்புகளையும், உயிர்ச்சத்துகளையும் அதிகமாகக் கிடைக்கச் செய்கின்றன.

அரிசி, கோதுமை, உருளைக்கிழங்கு, சேனைக் கிழங்கு, சேப்பங்கிழங்கு உணவுப்பொருளில் கிடைக்கின்றன. தேவையான அளவு கார்போஹைட்ரேட், கொழுப்பு, புரதச்சத்து, உயிர்ச்சத்துக்கள் B முதலியன இவைகளிலிருந்து கிடைக்கின்றன.

அன்னாசிப் பழத்தைச் சாறு பிழிந்து காலையும், இரவும் இரண்டு அவுன்ஸ் வீதம் சாப்பிட்டால் வாந்தி, வயிற்றுக்கடுப்பு, காமாலை போன்ற பித்த சம்பந்தமான நோய்களும் மருந்து இல்லாமலேயே சுகமாகும்.

வாழையின் மருத்துவப் பயன்கள்

மனிதனுக்குத் தெரிந்த பழங்களுள் வாழைப்பழம் மிகவும் பழையமையானது. மருத்துவத்தில் வாழையின் பயனாக, குருத்து, இலை, பூ, பிஞ்சு, காய், பழம், தோல், தண்டு, பட்டை, அடிக்கிழங்கு, ஆகியவை மருத்துவப் பயனாகப் பயன்படுகிறது.

குருத்து

வாழை இலையின் மெல்லிய குருத்து இலையைப் பிரித்து எடுத்து தீப்பட்ட புண்கள், சுடு, தண்ணீர் பட்ட இடத்தில் வரும் தோல்காய்த்தல், எண்ணெய் சுட்ட புண்கள் மீது வைத்து லேசாக தடவிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் தக தக என எரியும் எரிச்சல் நீங்கும். உயிருக்கு ஆபத்து வராது. நரம்பும் இரத்தமும் அதிக உஷ்ணத்தால் பாதிக்காது. புண் ஆறும். கொப்புளம் வராது.

வாழையிலையில் உண்பதால் கமகமவென மணமும், பித்தம், கபம் தொடர்புள்ள நோய்கள் வராமல் தடுக்கப்படுகிறது.

பூ

வாழைப்பூவின் சாற்றை இரத்த பேதி நோய்க்கு காலையில் அரை அவுன்ஸ் வீதம் இரண்டு நாட்கள் கொடுத்தால் இரத்த பேதி நின்ற மூலவியாதி குணமடையும்.

வாழைப்பிஞ்சு சமைத்துச் சாப்பிடுவதால், அதிகமாகச் சிறு நீர் கழித்தல், ஆசனக் கடுப்பு, அடிவயிற்றில் ரணம் உள்ளவர்கள் வாழைப்பிஞ்சினை அவித்துச் சாப்பிடலாம்.

நேந்திரன் வாழைக்காயை துண்டகளாகச் செய்து குங்குமப்பூவுடன் சேர்ந்து குழந்தைகட்கு கொடுத்தால் நல்லது.

முக்கனியில் ஒன்றாகிய வாழைப்பழம் விருந்துகளில் இடம் பெற்றது. வாழைப்பழத்தில் பல்வேறு சத்துக்கள் இருப்பதால் வளர்ச்சி நிலையில் உள்ள குழந்தைகட்கு தினமும் வாழைப்பழம் தரவேண்டும். கர்ப்பம் உடைய பெண்டிர்க்கும் ஊட்டம் பெறக் கொடுக்க வேண்டும்.

தண்டு

வாழைத்தண்டு 'கிட்னி' எனப்படும் சிறுநீரக நோய்களைப் போக்கும். வாரம் ஒரு முறையாவது சாப்பிடுவதும் நல்லது.

உடம்பில் தேங்கும் நீர்கள் வெளியேறும், மூத்திரத் தாரைகளில் சேரும் சிறுகற்களை அகற்றி சிறு நீர் குலையைத் தூய்மைப்படுத்தும்.

வாழைத் தண்டின் இயல்பு வெப்பம். இது குடலில் சிக்கிக் கிடக்கும் மயிர், நஞ்சு, ஆகியவற்றைக் குணப்படுத்தும்.

கருவாழையினால் காய்ச்சல் குணமாகும். வாத நோய் நீங்கும்.

அடிகிழங்கு

செவ்வாழைப்பழம் சோம ரோகத்தையும், மலச்சிக்கலையும் நீக்கும்.

மொந்தன் வாழைப்பழம் பித்தத்தையும் காமாலையையும் நீக்கும். அக்னி, மந்தம், சீதளம் உண்டாக்கும். பச்சை வாழைப்பழம் மத நோய்க்கு நல்ல மருந்து.

மலைவாழைப்பழம்

சூட்டைத் தணிக்கும்.

சூறு - 4

நாட்டுப்புறவியல்

நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்ற சொல் ஒரு நூற்றாண்டுப் பழமை வாய்ந்தது எனினும் அதன் பொருள் குறித்து அறிஞரிடைச் சரியான கருத்தொருமைப்பாடு ஏற்படவில்லை. நாட்டார் வழக்காற்றியல் எல்லோராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு பொதுக்கருத்து, அது மரபு சார்ந்தது என்பதாகும். அதாவது ஒருவனிடமிருந்து மற்றொருவனுக்குக் கர்ண பரம்பரையாகச் சொல்லப்பட்டு எழுத்துச்சான்றாக நிலைபெற்றிருப்பதைவிட நினைவாற்றல், வழக்கம் முதலியவற்றால் பாதுகாக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். நடனங்கள், பாடல்கள், கதைகள், பழமரபுக்கதைகள், மரபுச்சடங்குகள், மூடநம்பிக்கைகள், உலகெங்கும் உள்ள மக்களின் பழமொழிகள் எல்லாம் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் அடங்கும். வழக்கங்கள் பற்றிய செய்திகள், வழிவழி வந்த விவசாயக் குடும்பப்பழக்கங்கள், கட்டிட வகைகள், புழங்கும் பொருள் வகைகள், சமுதாய அமைப்புகளின் மரபுவழி இயல்புகள் முதலியவையும் நாட்டார் வழக்காற்றியலுள் அடங்கும்.

நாட்டுப்புறவியல் கோட்பாடுகள்

நாட்டார் வழக்காற்றியல் கோட்பாடுகள் எல்லாம் நாட்டார் வழக்காறுகளின் இயல்புகள், செயல்பாடுகள், பொருண்மைகள், பணுவல், சூழல், நிகழ்த்துதல்கள், நிகழ்த்துனர்கள், கேட்போர், பார்வையாளர், பண்பாடுகள் போன்ற எல்லாவற்றையும் அறிய அடிப்படையாக அமைந்தன. ஆதலின் நாட்டார் வழக்காற்றுகளைக் கோட்பாட்டடிப்படையில் புரிந்துகொள்ளுதல் நலம் பயக்கும்.

வட்டார, மாநில, தேசிய, உலக அளவில் நாட்டார் வழக்காறுகளைப் புரிந்துகொள்ளக் கோட்பாடுகள் உறுதுணையாக அமையும். ஆதலின் உலக அறிஞர் பலர் உருவாக்கிக் கடந்த பல ஆண்டுகளாக வளர்த்துள்ள கோட்பாடுகளை அறியாது ஆய்வு செய்தல் நிரம்பிய நூலறிவின்றிக் கோட்டி கொள்வதாகும்.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் அனைத்துலகக் கல்விப் புலமாகும். ஆனால் இன்று நாம் படிக்கும் பல கோட்பாடுகள் மேலை நாட்டறிஞர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை. இன்றைய அனைத்துலக நாட்டார் வழக்காற்றியல் அனைத்துலக நாட்டார் வழக்காற்றியலன்று. மேலைநாட்டார் வழக்காற்றியல் மட்டுமேயாகும். ஆப்பிரிக்கா, இந்தியா, தென்கிழக்கு ஆசியா போன்ற மூன்றாம் உலகநாடுகளின் நாட்டார் வழக்காறுகள் அவ்வந்தநாட்டு அறிஞர்களால் அறிவியல் முறையில் படிக்கப்படும்போது அனைத்துலக நாட்டார் வழக்காற்றியல் உருவாகும்.

நாட்டார் வழக்காறுகளை விளக்குவதற்குக் கோட்பாடுகளே அடிப்படை. மேலைநாட்டு அறிஞர் பல கோட்பாடுகளைப் பல காலகட்டங்களில் உருவாக்கியுள்ளனர். அக்கோட்பாடுகளைப் பண்பாடுகளுக்கிடையே பயன்படுத்திச் சோதனை செய்யும்போதுதான் அவற்றின் பொருத்தமோ பொருத்தமின்மையோ தெளிவாகும். அது உலகளாவிய முறையில் பயன்படுத்துதற்குரியது என்பதும், ஒரு பண்பாட்டு வட்டாரத்திற்குப் பயன்படுத்துதற்குரியது என்பதும் பட்டறிவு ரீதியாகச் சோதனை செய்து பார்க்கும்போதே தெளிவடையும். ஒரு

கோட்பாட்டின் தோல்வி மற்றொரு கோட்பாட்டிற்கு அடிப்படையாகலாம். உண்மையான தரவுகளையும், நேர்மையான ஆய்வையும் ஆழ்ந்த நுட்பமான பார்வையையும் கொண்டு பண்பாடுகளுக்கிடையே பொருத்திப் பார்க்கும்போதுதான் ஒரு கோட்பாட்டின் வெற்றி புலப்படும். ஆய்வு அடிப்படையிலான நெடியதொரு விவாதமே ஒரு கோட்பாட்டைத் திருத்தி மாற்றி அமைப்பதற்கும், ஒதுக்கித் தள்ளுதற்கும், புதிய கோட்பாட்டை உருவாக்குதற்கும் உதவும்.

புராணவியல் கோட்பாடுகள் (Mythological Theories)

நாட்டார் வழக்காற்றியலைத் தனித்துறையாகக் கருதி அதனை வளர்க்க அடித்தளம் இட்டோர் வில்.கெல்ம் கிரிம் (Wilhelm Grimm) ஜேக்கப் கிரிம் (Jacob Grimm) என்ற ஜெர்மனியச் சகோதரர் ஆவர். இவ்விருவரும் நாட்டார் வழக்காற்றியலை முறையாகத் தொகுத்தும் வகுத்தும் பகுத்தும் விளக்கியும் ஆய்வு செய்ய இவர்கள் முனைந்தனர். இவர்கள் வாய்மொழிப் புராணவியல் ஆய்வாளர் ஆவர்.

வில்.கெல்ம் கிரிம்மும், ஜேக்கப் கிரிம்மும் ஜெர்மானிய மொழியை ஆய்வு செய்வதிலேயே முதன்மையான ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். நாட்டார் வழக்காறுகளின்மீது அவர்கள் மொழிக்கு அடுத்தபடியான ஆர்வமே கொண்டிருந்தனர். ஜெர்மானியப் புராணக்கதைகளை ஒழுங்குப்படுத்தவும் விளக்கவும் முயன்றார் ஜேக்கப் கிரிம். புராணக்கதைகளே அவர்தம் ஆய்வில் முக்கியத்துவம் பெற்றன. வாய்மொழிக் கவிதைகளின் இயல்பு, பழங்காலத்திலிருந்து அவற்றின் வளர்ச்சியும் முன்னேற்றமும் குறித்த கருத்துக்கள், German Mythology என்னும் அவரது நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. பழங்கால இலக்கியங்களில் வரலாற்றுச் செய்திகள் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் குறிப்பாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்பது அவரது கருத்து. பழமொழிகள், முதுரைகள், விடுகதைகள், பாடல்கள், பழமரபுக்கதைகள் போன்றவற்றில் ஜெர்மானியரின் பழங்கால நம்பிக்கைகள் பொதிந்து கிடக்கின்றன என்ற அவர் கருத்து, சமகால ஆய்வாளரிடையே நல்லதொரு பாதிப்பை ஏற்படுத்திற்று. அந்த நூலில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆய்வுமுறை பல்வேறு நாட்டு, நாட்டார் வழக்காற்றியலர்களால் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டது. இன்று அதனை மதிப்பிடும்போது அதன் குறைபாடுகள் வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றன. வழக்காறுகளின் பழமையை அளவுக்கு மீறி மிகப்பழங்காலத்திற்கு எடுத்துச்செல்லுதல், வெளி ஒப்புமைகளை மட்டும் பெரிதும் கவனத்தில் கொள்ளுதல், ஏறக்குறையச் சிறிது ஒப்புமை காணப்பட்டாலும் உடனே அவசரமாக முடிவுக்கு வருதல் போன்ற குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

பழங்காலத்தைச் சார்ந்த இந்தோ-ஐரோப்பியர்களின் புராணவியல் கருத்தாக்கங்களின் உள்ளடக்க ஆய்விலேயே குன்னும், ஸ்வார்ட்ஸும் தம் கவனத்தைச் செலுத்தினர். புராணக்கதைகளின் தோற்றம், புராணக்கதைகள் படைக்கப்படும் முறை போன்ற சிக்கல்கள் குறித்து அறிவுபூர்வமான ஆய்வில் மாக்ஸ்முல்லர் ஈடுபட்டார்.

மாக்ஸ்முல்லர் பிறப்பால் ஜெர்மனியர். இங்கிலாந்தில் ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்பித்தலில் தம் வாழ்வின் பெரும்பகுதியை அவர் செலவிட்டார். சமஸ்கிருத மொழியில் மிகச்சிறந்த அறிஞர் மொழிநூல், இலக்கியம் போன்ற துறைகளில்

வல்லுநர். கீழ்த்திசை மொழியறிஞரான மாக்ஸ்முல்லர் கிழக்கின் புனித நூல்களை மொழிபெயர்த்ததோடு மட்டுமன்றி, மொழி, புராணக்கதை, சமயம் ஆகியவற்றின் தோற்றம் பரிணாமமும் குறித்து ஒரு கோட்பாட்டை வளர்த்தெடுத்தார். இது படிமலர்ச்சிப் பண்புகொண்டது. தொல்பழங்கால மனிதன் இயற்கையில் காணப்படும். எல்லையற்ற சக்திகளைக் கண்டு வியந்து நின்றான். இந்த உணர்ச்சிகளிலிருந்துதான் பேச்சும், மொழியும், புராணக்கதையும், நாட்டியமும் சடங்கும் தோன்றின. ஆதலின் மிகப் பழங்காலத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட சமயப் பனுவலாகிய ரிக் வேதம் சூரியன், விடியல், இடி போன்ற தெய்வங்கள் பற்றிய பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. காலப்போக்கில் இந்த உணர்ச்சிமிகு வெளிப்பாட்டின் கருத்துக்கள் வளர்ந்து மனிதப் பண்பேற்றப்பட்ட கடவுள் கூட்டம் பற்றிய புராணவியலாகி, பல தெய்வச் சமயமாகி விட்டது. இன்னும் பிந்திய காலத்தில் ஒரு தெய்வ வழிபாடு உருவாயிற்று என்கிறார் அவர்.

இந்தியக் கோட்பாடு அல்லது இடம்பெயர்தல் கோட்பாடு

தியோடோர் பென்.:பி ஜெர்மானியர். இந்தியவியல் பள்ளியைச் சார்ந்தவர். நாட்டார் வழக்காறுகளின் பொருண்மை பற்றிய இடர்ப்பாட்டில் சிக்கிக்கொள்ளாது மிகத் திறமையாக பென்.:பி ஒதுங்கிக் கொண்டார். வழக்காறுகள் ஊடுருவிப் பரப்புதல், இடம்பெயர்தல் என்ற பிரச்சனைகளில் அவர் தம் கவனத்தைத் திருப்பினார். பிற்காலத்தில் பின்பற்றப்பட்ட ஒரு தீவிரமான ஆய்வுப்போக்கிற்கு பென்.:பி மூலகாரணமாக அமைந்தார். இந்தப்போக்குத் தற்காலத்துத் தோன்றிய தீவிர மொழியியல் போக்குக்குச் சமமாக அமைந்தது. தற்கால மொழியியல் போக்குக்குச் சமமான ஒரு போக்கு, தத்துவார்த்த ரீதியிலும், ஆய்வுமுறையிலும் நாட்டார் வழக்காற்றியலர்களால் பின்னர் மெதுவாகத் தழுவிக்கொள்ளப்பட்டது. மாக்ஸ்முல்லர், நாட்டார் வழக்காறுகளின் பொருண்மை பற்றிய தேடலில் ஈடுபட்டார். பென்.:பி அதனை ஒதுக்கிவிட்டுத் தோற்றம், மூலவடிவம் போன்றவற்றின் பரவல் என்பதில் கவனம் செலுத்தினார். இது பழங்கால மொழிநூலார் பின்பற்றிய போக்காகும். இவரை 'நாட்டார் கதைகளின் விளக்கம் பற்றிய வரலாற்று ஒப்பாய்வு அணுகுமுறையின் தந்தை' என்பர்.

பென்.:பி பஞ்சதந்திரக் கதைகளை ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். பின்னர் கடன்வாங்குதல் பற்றிய புதிய கோட்பாடு ஒன்றை உருவாக்கினார். பஞ்சதந்திர மொழிபெயர்ப்பு நூலின் முன்னுரையில் சமஸ்கிருதக் கதைகளுக்கும் ஐரோப்பியக் கதைகளுக்குமிடையே முக்கியமான ஒற்றுமைகள் காணப்படுவதைக் குறிப்பிட்டார். மக்களிடையே இனவுறவால் மட்டுந்தான் ஒப்புமைகள் காணப்படுகின்றன என்பது பொருந்தாது என்றார் பென்.:பி, மாக்ஸ்முல்லரும், அவரைப் பின்பற்றியோரும் இனஉறவால் மட்டுமே ஒப்புமைகள் காணப்படுவதாகக் கருதினர். இனத்தொடர்பால் மட்டுமல்லாது பண்பாட்டு வரலாற்றுத் தொடர்பால் அல்லது கடன் வாங்குதலால் ஒப்புமைகள் காணப்படுவதாக பென்.:பி கூறினார். மக்கள் இடம்பிட்டு இடம்பெயர்தல், போர்கள், அலைந்து திரிந்து பயணம் செய்தல் போன்ற காரணங்களால் ஒப்புமைகள் காணப்படுவதாக பென்.:பி கருதினார். இதனால் இக்கோட்பாடு 'இடம்பெயர்தல் கோட்பாடு' என்று சொல்லப்பட்டது.

ஐரோப்பியர் தம்முடைய கவிதைப் படைப்பிற்குரிய மூலப்பொருட்களை இந்தியா என்ற களஞ்சியத்திலிருந்து எடுத்துக்கொண்டனர் என்று பென்.பி கருதினார். இந்தியாவிலிருந்து மத்தியதரைக் கடலிற்கும், தொலைதூர மேற்கு நாடுகளுக்கும், ஸ்பெயினுக்கும், கிரேக்கத் தீவுகளுக்கும் இறுதியாக ஐரோப்பாவிற்கும் கதைகள் பயணம் செய்த வரலாற்றையும் வழிகளையும் அவர் ஆய்வுசெய்தார். ஊடுருவிப் பரவுதலை அடிப்படையாகக் கொண்ட பென்.பியின் இடம் பெயர்தல் கோட்பாடு, 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறைக்கு பென்.பியின் பங்களிப்பு மறுக்கமுடியாத ஒன்றாகும். இது மாக்ஸ்முல்லரின் வரலாற்று மீட்டுருவாக்க ஆய்வுமுறை என்ற ஊடுருவிப்பரவல் கோட்பாட்டிற்கு இடமளித்தது. மேலும் ஸ்காண்டிநேவிய நாட்டு ஆய்வாளர்களாகிய .பின்னிஷ் ஆய்வாளர்களை வரலாற்று நிலவியல் கோட்பாட்டு ஆய்வில் ஈடுபட வைத்ததற்கும் காரணம் பென்.பியின் கருத்தாக்கமே ஆகும்.

வரலாற்று நிலவியல் கோட்பாடு

வரலாற்று நிலவியல் கோட்பாட்டை உருவாக்கியோர் .பின்லாந்தியர். ஆதலின் இதனை, '.பின்னியக் கோட்பாடு' என்றும் கூறுவர். வழக்காறு ஒன்றின் பல வடிவங்களை ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்வதால் 'ஒப்பீட்டு அணுகுமுறை' என்றும் குறிப்பிடுவர். இம்முறையைப் பயன்படுத்தி ஒப்பியல் நாட்டார் வழக்காற்றியலின், சிக்கல் வாய்ந்த நாட்டார் கதையொன்றின் வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்ய முயல்கிறான். நாட்டார் கதை ஆய்வே இக்கோட்பாட்டின்படி மிகச்சிறப்பாக வந்துள்ளது. மேலும் சில வேளைகளில் நாட்டார் பாடலை அல்லது ஏதேனும் ஒரு நாட்டார் வழக்காற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்யும் முயற்சியும் நடைபெற்றுள்ளது. நாட்டார் கதையின் தோற்றம், பொருள் முதலியவை பற்றிச் செம்மையாக அய்வு செய்யாது கண்முடித்தனமான, ஒரு பொதுமுடிவுக்கு வருவதைத் தடுப்பதற்காகவே இந்த ஆய்வு முறை உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வுத்தியை ஒரு கோட்பாடு என்று சொல்வதைக் காட்டிலும் ஓர் ஆய்வுமுறை என்று குறிப்பிடுவதே மிகப்பொருத்தம் என்பர். இருப்பினும் இம்முறை கோட்பாட்டிற்குரிய சில எடுகோள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதனால் பல்வேறு கருத்து மாறுபாடுகளை உருவாக்கியுள்ளது.

நாட்டார் வழக்காற்று அறிவியல் துறையில் இக்கோட்பாடு செல்வாக்குமிக்கதாயினும் இதன் எடுகோள்களும் ஆய்வுமுறையும் மிகக்கடுமையான தாக்குதலுக்கு உட்பட்டன. இக்கோட்பாடு, கதைகளாகவும், பட்டியல்களாகவும் படமாகவும் மாற்றிவிடுகிறது. முருகியல், நடைநயக் கூறுகள் முதலியவற்றை இது மறந்துவிடுகிறது என்று குறை கூறுவதும் உண்டு.

தமிழ்நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வில் வரலாற்று நிலவியல் ஆய்வுமுறையின் அடிப்படையில் நடைபெற்றுள்ள ஒரே ஆய்வு ஆறு. இராமநாதன் எழுதிய 'வரலாற்று நிலவியல் ஆய்வுமுறை அறிமுகமும் ஆய்வுகளும்' என்பதாகும். நீட்டூரி கதை, சின்னண்ணன்

சின்னச்சாமி கதைப்பாடல் பற்றிய பல வடிவங்களை வைத்து அவர் மீட்டுருவாக்கம் செய்துள்ளார்.

வரலாற்று மீட்டுருவாக்கக் கோட்பாடு

சரியான வேறுவகை ஆதாரங்கள் கிடைக்காத காலக்கட்டங்களின் வரலாற்றை, நாட்டார் வழக்காறுகளையும் நாட்டார் வாழ்வியல் சார்ந்த பொருட்களையும் அடிப்படைச் சான்றுகளாகக் கொண்டு மீண்டும் உருவாக்க முயலுகின்றனர் அறிஞர் சிலர். இது வரலாற்று மீட்டுருவாக்கக் கோட்பாடு எனப்படும்.

இக்கோட்பாடு ஜெர்மானியர்களாகிய கிரிம் சகோதரர்களைக் கவர்ந்தது. ஜேக்கப் கிரிம் என்பவர் கலைக்களஞ்சியம் போன்ற டிபூட்டானியப் புராணவியல் என்ற மிகச்சிறந்த நூலொன்றை எழுதினார். அந்நூலில் மக்கள் கற்பனையில் தற்போது வெறும் ஆவியுருவங்களாகவும் பூதங்களாகவும் திகழும் ஜெர்மானியப் பழங்கடவுளரையும் பெண் தெய்வங்களையும் மீண்டும் உருவாக்க முனைந்தனர். ஜேக்கப் கிரிம்மின் இக்கொள்கை 19-ஆம் நூற்றாண்டு நாட்டார் வழக்காற்றியல்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. ஆனால் உயிர்களின் தோற்றம் என்ற டார்வினின் பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாடு 1859-இல் வெளிவந்த பின் பரிணாமவாதம் அறிவியல் சிந்தனைகளுக்குள் இணைத்துக்கொள்ளப்பட்டது. வரலாற்று மீட்டுருவாக்கம், வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலம் பற்றிய ஒரு முன்னுரையாகவே கருதப்பட்டது. நாகரிகமடைந்த பூர்வீகத்தவனைப் பற்றி ஆய்வுசெய்தல் என்பதைவிடத் தொல்பழங்கால விலங்காண்டுகளைப் பற்றிய ஆய்வாகவே கருதப்பட்டது. எச்சங்களைப் பற்றிய ஆய்வில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்ட விக்டோரியா மகாராணியின் காலத்தினர் எல்லோரும் நாட்டார் வழக்காற்றை வரலாற்று முறையில் ஆய்வு செய்யக் கருதினர். ஆனால் ஜார்ஜ் லாரன்ஸ் கொம்மே என்பவர் விடாமுயற்சியுடன் ஆய்வு செய்து, நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஒரு வரலாற்று அறிவியலாகும் என்று பல தொகுதிகள் எழுதி வெளியிட்டு நிறுவினார்.

நிலவியல் அடிப்படையிலும் அறிவார்ந்த அடிப்படையிலும் இவர்களோடு தொடர்பின்றித் தனித்து ஆய்வு செய்துகொண்டிருந்து ஜப்பானிய நாட்டார் வழக்காற்றியலர் பிரிட்டானிய நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுகளைப் படித்தனர். கொம்மேயின் கோட்பாடு ஜப்பானிய நாட்டார் வழக்காற்றியலர்களையும் கவர்ந்தது. குனியோயனதாவினால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட தற்கால நாட்டார் வழக்காற்றியலர் தங்களின் விரிந்த ஆய்வை வரலாற்று மீட்டுருவாக்கக் கருதுகோளின் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்ய முனைந்தனர். இதனடிப்படையில் ஜப்பானியரின் பழங்கால மீட்டுருவாக்கம் செய்ய முயன்றனர். இன்னும் ஜப்பானில் நிலைத்து நடைமுறையிலிருந்த அறுவடை விழாக்கள், விவசாயச் சடங்குகள், குடும்பமந்திர வித்தைகள், திருமண, சாவுச்சடங்குகள், சீர்கெட்டுப்போன தெய்வங்களைப் பற்றி வழங்கும் கதைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு யனகிதாவும் அவருடைய சீடர்களும், வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த புத்த மதமும் அரசாங்க ஷின்டோயிசமும் சேர்ந்து வெளிப்படத் தெரியாது. பழைய சமயத்தின்மேல் கலந்துவிட்ட கூறுகளை நீக்கிப் பழைய சமயம் எத்தகையது, பழைய அண்டவியல் நம்பிக்கைகள் எத்தகையவை என்று தோலுரித்துக் காட்ட முயன்றனர். 1963-இல்

எழுதப்பட்ட ஜப்பானிய நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுகள் என்ற நூலில் மீட்டுருவாக்க ஆய்வுமுறையைப் பின்பற்றியதேயாகும்.

கருத்துருவக் கோட்பாடு

19-ஆம் நூற்றாண்டில் கற்பனைவாதத் தேசிய உணர்வலைகளால் நாட்டார் வழக்காற்றியல் மேலைநாடுகளில் வளரத் தொடங்கிற்று. அதன் தொடர்ச்சியாக இருபதாம் நூற்றாண்டில் நாட்டார் வழக்காறுகள் அரசியல் நோக்கங்களுக்காகக் கருத்துருவாக்க அடிப்படையில் கையாளப்பட்டன. ஜோஹான் காட்.பீட் வான் ஹெர்டர் என்ற ஜெர்மனியக் கவிஞர், நாட்டார் பாடல்களின் தேசியத் தொகுதிகள் பலவற்றை அடையாளம் கண்டார். அதனைத் தொடர்ந்து ஐரோப்பாவில் அடுத்தடுத்து ஒவ்வொரு நாட்டையும் சேர்ந்த ஆய்வாளர்கள் உள்ளூர்க் கிளைமொழிகளிலும், நாட்டார் கதைகளிலும், நாட்டார் பாடல்களிலும், நாட்டார் வழக்காற்று அடிக்கருத்துக்களை உணர்த்தும் இலக்கியங்களிலும் தேசியத் தலைவர்களைப் புகழ்ந்து பெருமைப்படுத்தும் வரலாறுகளிலும் மக்களின் ஆன்மாவைத் தேடத் தொடங்கினர். இந்த உணர்வு ஜெர்மனியில் கிரிம் சகோதரர்களையும், நார்வேயில் அஸ்ப்ஜோர்ன்ஸனையும், மோவையும், ஃபின்லாந்தில் எலியாஸ் லோன்ராட்டையும், கிரான்களையும், செர்பியாவில் உக்கரட்சிக்கையும், அயர்லாந்தில் டக்ளஸ் ஹைடையும் ஏனைய புகழ்பெற்ற அறிஞர்களையும் தூண்டிற்று. கற்பனைத்திறம் மிக்க ஆய்வுக்கு ஒரு தூண்டுதல் என்ற முறையிலும், மாசற்ற எளிய தேசியப் பெருமிதம் என்ற முறையிலும் பாரம்பரியம் பற்றிய இந்தத் தேடலுக்கு ஒரு மதிப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் நாஜி ஜெர்மனியிலும், சோவியத் ரஷ்யாவிலும் அது அரசியல் கருத்துருவத்துடனும் தீவிரமான தேசியவாதத்துடனும் பின்னிப் பிணைந்திருந்தது.

சோகாலாவ் எழுதிய 'ரஷ்ய நாட்டார் வழக்காற்றியல்' என்ற நூலில் இத்துறை குறித்த மார்க்சியக் கருத்துக்கள் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

1. பழமையின் எதிரொலியாகவும், அதே நேரத்தில் தற்காலத்தின் ஓங்கிய குரலாகவும் நாட்டார் வழக்காறு ஒலிக்கிறது.
2. நாட்டார் வழக்காறு வர்க்கப் போராட்டத்தின் பிரதிபலிப்பாக இருந்தது. தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது.

இதற்கு மாறாக முதலாளித்துவக் கருத்துக்களை வளர்ப்பதற்காக நாட்டார் வழக்காறுகள் அமெரிக்காவில் பயன்படுத்தப்பட்டன என்று டண்டிஸ் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

செயல்பாட்டுக் கோட்பாடு

குறிப்பிட்ட ஓரின் மக்களின் பண்பாட்டில் நாட்டார் வழக்காறுகளின் பயன் என்ன? அவை வகிக்கும் பங்குகள் யாவை? என்பனவே இக்கோட்பாட்டாய்வாளரின் நோக்கமாகும். ஆதலின் இவர்கள் நாட்டார் வழக்காறுகளின் தோற்றம், அவை பரவும் முறை பற்றிய ஆய்வில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. இக்கோட்பாட்டினர் அமெரிக்க மானிடவியல்

ஆய்வாளராவர். நாட்டார் வழக்காற்றியல் எவ்வாறு ஒரு சமூக நிறுவனமாகச் செயல்படுகிறது என்பதே இவர்தம் ஆய்வு நோக்கமாகும்.

தற்கால அமெரிக்க மாநிடவியலின் தந்தை என்றழைக்கப்படுபவர் பிரான்சிஸ் போவாஸ். இவர் இச்செயல்பாட்டுக் கோட்பாட்டில் பெரிதும் கவனம் செலுத்தாவிட்டாலும் இவருடைய மாணவியாகிய ரூத் பெனடிக்ட் என்பவர் நாட்டார் வழக்காற்றின் ஒரு செயல்பாடு குறித்து 'சூனிப் புராணவியல்' என்ற நூலில் மிகச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இனக்குழு மக்களின் கதைகள் பண்பாட்டுப் பரப்பைப் பிரதிபலிக்கின்றன என்ற போவாசின் கருத்தை இவர் மறுக்கிறார். அவை முழுக்க முழுக்கப் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிப்பவையல்ல. அவற்றில் உண்மையும் கற்பனையும் கலந்தே காணப்படலாம். மனத்தை மகிழ்விக்கும் கற்பனைச் செய்திகளாகவும் மக்கள் தாங்களின் எதிர்ப்பை மறைமுகமாகத் தெரிவிப்பதற்கு ஒரு வழிமுறையாகவும் அவை அமைகின்றன.

அமெரிக்காவைவிட ஐரோப்பாவிலேயே புதிய தலைமுறை நாட்டார் வழக்காற்றியலரிடமிருந்து செயற்பாட்டுக் கோட்பாடு ஆழ்ந்த ஆதரவைப் பெற்றது. தமிழ்நாட்டார் வழக்காற்றியல் புலத்தில் இன்றுவரை குறிகூறல் பற்றிய ஆய்வுகள் தொடங்கப்படவில்லை.

இக்கோட்பாடு மக்கள் வாழ்வில் நாட்டார் வழக்காறுகளின் செயல்திறத்தை, அவற்றின் பயனைப் பற்றிப் பேசுகிறது. இக்கோட்பாட்டை வாய்மொழி சார்ந்த, வாய்மொழி சாராத நாட்டார் வழக்காறுகளுக்கும் பொருத்திப் பார்க்கலாம்.

உளப்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாடு

தற்கால நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வில் பெரும்பாலும் ஊகத்தின் அடிப்படையில் நடத்தப்பெறும் ஆய்வுமுறை உளவியல் ஆய்வுக்கோட்பாடாகும். பழமையான நாட்டார் வழக்காற்றியலர்களால் மிகவும் வெறுக்கப்படும் கோட்பாடு இதுவாகும்.

உளப்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாடு தோற்றம் பெற்றதற்குரிய முதன்மையான காரணம் மருத்துவமாகும். தொடர்ந்து பலகாலம் மருத்துவச் சிகிச்சை அளிப்பதன் மூலம் நரம்பியல் நோய்களையும், மனநோய்களையும் தீர்க்கமுடியும் என்பதே உளப்பகுப்பாய்வின் நோக்கமாகும். உளப்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாடு மனநோய் நீக்கத்திற்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளது என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடுமில்லை. மேலும் பல்வேறு கல்விப்புலங்களிலும் ஆய்வு செய்யப்படும் பொருள்களுக்கும் உளப்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாடு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மாநிடவியல், கலை, வரலாறு, இலக்கியம், தத்துவம், சமயம் போன்ற புலங்களிலும் உளப்பகுப்பாய்வின் அடிப்படையிலான அறிவுபூர்வ ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. நாட்டார் வழக்காறுகளுக்கு ஒளிநல்கும் முறையில் உளப்பகுப்பாய்வை நல்லமுறையில் பயன்படுத்த முடியும்.

நாட்டார் வழக்காற்றியலின் தோற்றத்திற்குப் பின்னரே உளப்பகுப்பாய்வு தோன்றியது. சிக்மண்ட் பிராய்டின் எழுத்துகளின் வழியாக உளப்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாடு உருப்பெற்றது. நாட்டார் வழக்காற்றியலில் மிகுந்த ஈடுபாடுள்ளவரலாக :பிராய்டு இருந்தார். ஆட்டோ ராங்க்,

கார்ல் ஆபிரகாம், கார்ல் யூங் போன்றோர்களுக்கு நாட்டார் வழக்காற்றியலில் ஆர்வத்தைப் பூட்டினார். புராணக்கதைகளையும், நாட்டார் கதைகளையும் உள்பகுப்பாய்வின் அடிப்படையில் ஆய்வுசெய்யத் தூண்டினார். புராணக்கதைகள், நாட்டார் கதைகள், பழமரபுக்கதைகள் போன்ற வடிவங்களின் குறியீட்டு உள்ளடக்கங்களுக்கு விளக்கமளிக்கக்கூடிய அளவற்ற சக்தி உள்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாட்டில் இருப்பதைக் கனவுகளின் விளக்கம் என்ற நூல்களின் வழியாக யூத நகைப்புகளின் உள்ளடக்கங்களை ஆய்ந்து வெளியிட்டார்.

உள்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாடு குறித்து நாட்டார் வழக்காற்றியலர் அக்கறை காட்டவில்லை. நாட்டார் வழக்காற்றுத் தரவுகளுள் பெரும்பான்மை, புனைவுகள் என்பதனை ஏற்றுக்கொள்ளாமையே இதற்குரிய முதற்காரணமாகும்.

அமைப்பியல் கோட்பாடு

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் பத்தாண்டுகளில் மொழியியலில் அமைப்பியல் உருவாக்கப்பட்டது. இரண்டாம் பத்தாண்டுகளில் அது வெளிக்கொணரப்பட்டது. ஏறக்குறைய ரஷ்ய வடிவவியலும் உருவாக்கப்பட்டது. 1950-க்குப் பின்னர் பல்வேறு கல்விப் புலங்களிலும் செல்வாக்குப் பெற்றது. இலக்கியம், மானிடவியல் நாட்டார் வழக்காற்றியல் சமூக அறிவியல் துறைகள் ஆகிய பின்புலங்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

நாட்டார் வழக்காற்றியலில் ஆய்வு செய்தோர் பல்வேறு அமைப்பியல் அணுகுமுறைகளை முன்வைத்தனர். அவர்களுள் வினாடிமீர் பிராப்பும், லெவிஸ்ட்ராசும் முதன்மையானவர்கள். இவ்விருவரின் ஆய்வுமுறைகளைப் பின்பற்றியும், இணைத்தும் பல்வேறு ஆய்வுகள் வெளிவந்துள்ளன. பல்வேறு வழக்காறுகளுக்கு இவ்வாய்வு முறைகள் பொருத்திப் பார்க்கப்பட்டுள்ளன.

அமைப்பியல் ஆய்வு அணுகுமுறைகள் வேறுபட்டாலும், ஆய்வின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் ஒரே மாதிரியானவையேயாகும். முதலில் குறைந்தபட்ச அலகு ஒன்றைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அவ்வலகுகள் ஒன்றோடொன்று எவ்வாறு தமக்குள் உறவு கொள்கின்றன என்றும் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். மேலும் அவை முழுமையுடன் அதாவது முழுமையோடு அவை எவ்வாறு இணைந்து மரபு சார்ந்த தோரணிகளை உருவாக்குகின்றன என்று காணவேண்டும். குறைந்தபட்ச அடிப்படை அலகைக் கண்டுபிடிப்பதே பெருஞ்சிக்கலாகும்.

வாய்மொழி வாய்ப்பாட்டுக் கோட்பாடு

வாய்மொழி வாய்ப்பாட்டுக் கோட்பாடு பற்றி ரட்லாவ் போன்ற ரஷ்ய அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பினும் இதனை ஒரு கோட்பாடாக உருவாக்கியவர்கள் அமெரிக்க ஹார்வர்டு பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த மில்மன் எச்.பாரி என்ற செவ்வியல்வாதியும் அவருடைய மாணவராகிய ஆல்பர்ட் பேட்ஸ்வார்டும் ஆவர். இதனால் இது பாரிலார்டு கோட்பாடு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

வாய்மொழி இலக்கியம் என்பது பழங்காலத்தின் எச்சங்கள் என்று சொல்வதைத் தவிர்ப்பவர்கள் கூடச் கமகாலப் பாடகன் ஏற்கனவே இருப்பதை வாங்கி முனைப்பின்றிப் பரப்பிச்

செல்கிறான் என்ற எண்ணம் கொண்டுள்ளனர். இதற்கெல்லம் விடை தருவதே பாரி லார்டு கோட்பாடு.

வாய்மொழி வாய்ப்பாட்டுக் கோட்பாடு பாட்டுக்கட்டும் நிகழ்வுப்போக்கில் பெரிதும் கவனம் செலுத்துவது. வாழும் வாய்மொழி மரபிலுள்ள கவிதைகளை மில்மன் பாரி ஆய்ந்ததனால் இந்தக் கோட்பாடு உருவாக்கப்பட்டது. ஹோமரின் ஒடிசி, இலியட் போன்ற காப்பியங்களை ஆய்ந்த பாரிக்கு அவற்றில் காணப்படும் வாய்ப்பாடுகள் பாட்டுக்கட்டும் நிகழ்வுப்போக்குடன் தொடர்புடையனவோ என்ற ஐயம் பிறந்தது. அக்காப்பியங்கள் வாய்மொழியாகக் கட்டப்பட்டவையாக இருக்கலாம் என்ற எண்ணமும் நிழலாடிற்று. இந்தச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்காக அவர், வாழும் மரபு ஒன்றை அதன் பண்பாட்டுச் சூழலில் வைத்து ஆய்வுசெய்ய வேண்டிய கட்டாயம் வந்தது. அவர் களப்பணி செய்து வழக்காறுகளைச் சேகரிக்க வேண்டியதாயிற்று. அதற்காக அவர் யூகோசிலாவிய வாய்மொழிப் பாடல்களின் பாடல்களைத் தொகுக்கத் தீர்மானித்தார். அவர் ஒரு கருதுகோளை உருவாக்கினார். வாய்மொழிப் பாடல்களுக்கும் எழுத்திலக்கியப் பாடல்களுக்கும் வேறுபாடு உண்டு என்ற கருதுகோளினை அவர் முன்மொழிந்தார். பாரி முன்மொழிந்த அந்தக் கருதுகோள், எழுத்திலக்கியத்திற்கும் வாய்மொழி இலக்கியத்திற்கும் இடையேயுள்ள அமைப்புமுறை வேறுபாடுகள், பாட்டுக்கட்டும் முறையினால் வருபவையாகும் என்ற கருத்தைப் புலப்படுத்திற்று.

பண்பாட்டிடை ஒப்பீட்டுக் கோட்பாடு

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சிறப்புடன் திகழ்ந்த சில நாட்டார் வழக்காற்றியலில் குழுவினர் மனிதப் பண்பாடுகள் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய மிகப் பொதுவான முடிவுகளைத் துணிந்து வெளியிட முன்வந்தனர். எட்வர்டு பி.டேலர் என்ற பரிணாம மானிடவியலர், 'பரிணாம மானிடவியல்' என்ற நூலில் கணிசமான அளவு வழக்காற்றுத் தரவுகளைப் பயன்படுத்தி எடுத்துரைத்த கருத்துக்கள் விக்டோரியா மகாராணி காலநாட்டார் வழக்காற்றியலரிடையே ஒரு பாதிப்பை ஏற்படுத்தின.

இருபதாம் நூற்றாண்டு மானிடவியலார் இந்தக் கோட்பாடுகளைப் பல சிறு பிரிவுகளாகப் பகுத்து ஆராய முற்பட்டனர். பல்வேறு பண்பாடுகளையும் மேலோட்டமாகவும் போலித்தனமாகவும் ஒப்பிட்டு ஆராய்வதால் ஏற்படும் குறைகளையும் இவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். இவ்வாய்வுகள் ஆழமற்றவையாகவும், சில சமயம் தவறான முடிவுகளுக்கு வழிவகுப்பவையாகவும் முடிந்து விடக்கூடும் என்பதை நிறுவினர். மேலும் ஒவ்வொரு பண்பாட்டையும் தனித்தனியே ஆழமாக ஆய்வுசெய்யவும் முயன்றனர். எனவே உலகிற்கே ஒரே பரிணாம வளர்ச்சிமுறைதான் உண்டு என்பதை விட்டுவிட்டு ஒன்றோடொன்று தொடர்புகொள்ளக்கூடிய பல்வேறு சமூகங்களும் தத்தமக்கென்று தனித்தனி வரலாறுகளையும் தனித்தனி மதிப்புகளையும் கொண்டு விளங்குகின்றன என்ற கருதுகோளின் அடிப்படையில் இவர்கள் தம் ஆய்வை மேற்கொண்டனர்.

மக்களின் பரிணாம வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு வளர்ந்த இந்த பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுப் பண்பாட்டிடை ஒப்பீட்டுக் கோட்பாட்டிற்குப் பதிலாக, லோமாக்ஸ்

ஒவ்வொரு பண்பாட்டிற்கும் ஓர் உள்ளொருமையும் வெளிப்பாட்டு முறையும் உண்டு என்ற மானிடவியலரின் கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டார். பண்பாட்டுக்கூறுகளை வெளியீட்டு முறையுடன் தொடர்புபடுத்துவதிலேயே இவர் வெற்றிக்கண்டார்.

நாட்டார் பண்பாட்டுக் கோட்பாடு

நாட்டார் வாழ்வியல் பற்றி விரிவாக ஆய்ந்துவருவோர் கையாளும் ஆய்வுமுறையை 'நாட்டார் பண்பாட்டுக் கோட்பாடு' என்று கூறலாம். இவர்கள் கோட்பாட்டு முறையைப் பின்பற்றுகிறார்கள் என்பதைவிட அறிவுறுத்தும் முறையைப் பின்பற்றுகிறார்கள் என்பது பொருந்தும். இவர்களைத் தத்துவவாதிகள் என்பதைவிட இனவரைவியலர் எனலாம் என்கிறார் ரிச்சர் எம்.டார்சன். வேல்ஸ் பகுதியைச் சார்ந்த அயர்வொர்த் பீட் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த டான் யோடர் போன்றோர் இக்கொள்கையினர்.

இக்கோட்பாட்டினரின் நோக்கம் நாட்டார்தம் வாழ்க்கை முறையைத் தெளிவாகவும் முழுமையாகவும் அறிந்துகொள்ளுதற்கு நாட்டார்தம் வழக்காறுகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாம். 'நாட்டார் வாழ்க்கை' என்ற சொற்றொடர் நாட்டார் பண்பாட்டின் அனைத்துத் துறைகளையும் ஆராய்வதைக் குறிப்பிடும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் கண்டுபிடிப்பாகும். சுருங்கச் சொன்னால் நாட்டார் வாழ்க்கையின் அனைத்துக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கி ஆய்வதே இவ்வாய்வாகும்.

நாட்டார் கலைகளின் நடைமுறையில் காணப்படும் ஒவ்வொரு கூறினையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அதாவது வரலாறு, தனித்துவம், பண்பாடு, மரபுநிலை, முருகியல், பொருளாதாரம், சூழ்நிலை போன்ற எல்லா நோக்கிலிருந்தும் நாட்டார் கலைகளை அலசிப் பார்க்க வேண்டும் என்கிறார் ஜோன்ஸ். இவ்வாறு நாட்டார் வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடத்தப்பெறும் ஆய்வு முறையே நாட்டார் பண்பாட்டுக் கோட்பாடு எனப்படுகிறது.

மக்கள்திரள் பண்பாட்டுக் கோட்பாடு

மக்கள்திரள் பண்பாட்டுக் கோட்பாடு இன்னும் தெளிவாக வரையறுக்கப்படவில்லை என்றாலும் இந்தத் துறையில் பல ஆய்வுகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. மார்சல் மக்லுகன் என்பார் தம் நூலில் எழுதுதல் படித்தல் என்ற நிலையிலிருந்து நாகரிகம் மாறி, பேசுதல் கேட்டல் என்ற கேள்வியறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட, பழங்கால எழுத்தறிவுற்ற மனிதனின் வாழ்க்கைப் போக்கில் நாம் நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

மக்கள் பண்பாட்டை உருவாக்க முனைவோர்க்கு இத்தகு கருத்துக்கள் ஊக்கமுட்டுபவை எனலாம். ரோஜர் ஆபிரகாம் என்பார் 'நடுக்காட்டுக்குள்' என்ற நூலிலும், சார்லஸ் கெய்ல் என்பார் 'நீலநிற நகர்ப்புறம்' என்ற நூலிலும் நீக்ரோ மக்களின் நாட்டார் கலைகள் எப்படி மக்கள் கலைகளாக மாறுகின்றன என்னும் கேள்வியை விரிவாக ஆராய்கின்றனர். நகர்ப்புறங்களில் வாழும் நீக்ரோக்களின் கடுஞ்சொற்களும், முரட்டுத்தனமான வாழ்க்கை முறைகளும் நகர்ப்புறங்களில் அவர்கள் கையாளும் தேர்ந்த கலைநிகழ்ச்சிகளிலும் காணக்கிடக்கின்றன என்கிறார் ஆபிரகாம்ஸ். கெய்ல் தம் ஆய்வுக்கெடுத்துக்கொண்ட

நீலப்பாடகர்கள் இருவரின் வாழ்க்கையை ஆராய்ந்து நாட்டார் கலைஞர்கள் எவ்வாறு தாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட நாட்டார் கலைகளை மக்கள் கலைகளாக மாற்றுகின்றனர் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். அழுத்தமான நாட்டார் பேச்சுகளைக் கொண்டு அழுத்தமான நூல்களைப் படைக்கும் எழுத்தாளர்களும் வளர்ந்து வருகின்றனர்.

அரையுலகக் கோட்பாடு

இந்தக்கோட்பாடு டார்சன் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். குடியேற்ற நாடுகளான அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா போன்றவற்றிற்கே இந்தக்கோட்பாடுகள் பொருந்திவரும் என்பர். இந்தக் கோட்பாடு ஒரு நாட்டைப் பழைய உலகம் புதிய உலகம் என இரு உலகங்களாகப் பிரித்துக்கொள்கிறது. ஐரோப்பாவைச் சேர்ந்த ஸ்பெயின், பிரான்சு, இங்கிலாந்து, போர்ச்சுகல் போன்ற நாட்டினர் அமெரிக்காவில் குடியேறினர். இவ்வினத்தாரின் பண்பாடுகளும் இவர்களுடன் குடிபுகுந்தன. ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து கைதிகளாக வந்த நீக்ரோக்களின் பண்பாடும் வெவ்வேறு பகுதிகளில் அங்கு வாழ்ந்த இந்தியர்களின் பண்பாட்டோடு கலந்தது. அமெரிக்க நாட்டின் விடுதலைக்குப் பின்னர் ஆசிய நாடுகளிலிருந்தும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்தும் மேலும் பலர் குடியேறினர். இவ்வாறு பல்வேறு பண்பாடுகள் கலந்த ஒரு நாட்டில் பழைய பண்பாட்டை மட்டும் தனியே பிரித்தறிய முடியுமா? என்பது கேள்விக்குரியதாகும். இந்த நிலையில் 'அமெரிக்க நாட்டார் வழக்காறு' என்று முழுமையாக எதுவும் இருக்க முடியாது என்ற கருத்தும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இத்தகைய முறையான ஆய்வுக்கு அப்பாற்பட்டு, இந்த நாட்டின் நாட்டார் வழக்காறுகள் பல தொகுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

அரையுலகக் கோட்பாட்டு ஆய்வாளன் பழைய உலகின் பண்பாட்டுக் கலப்பை ஆராய்வதோடு, புதிய உலகின் வரலாற்றுப் போக்கையும் ஆராய வேண்டியவனாகிறான். அமெரிக்காவில் விடுதலைக்கால நாட்டுப்பாடல்களில் வீரஉணர்வுட்டும் தன்மை மிகுந்திருப்பதை ஓர் எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம்.

வரலாற்றுப் போக்குடன் நாட்டார் வழக்காற்றியல் கொண்டு நெருங்கிய தொடர்பை இந்த அரையுலகக் கோட்பாடு முறை தெளிவாக விளக்குகிறது.

சூழலியல் கோட்பாடு

ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆர்வமும், ஊக்கமும் மிக்க இளம் அமெரிக்க நாட்டார் வழக்காற்றியலிரிடையே தோற்றம் பெற்றது சூழலியல் கோட்பாடு. அந்த ஆய்வாளர்களை இளம் துருக்கியர் என்று ரிச்சர்ட் எம்.டார்சன் குறிப்பிட்டார். அவர்களுடைய ஆய்வியல் அணுகுமுறையைச் 'சூழலியல் கோட்பாடு' என்று குறிப்பிட்டார். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை சூழலியல் வகைகளில் வளர்ந்து வந்துள்ளது.

சூழலில் வைத்துப் பார்த்தல் என்ற புதிய நோக்கு, வரலாற்றுப் பார்வை, ஒப்பீட்டுப் பார்வை என்ற அணுகுமுறைகளிலிருந்து விளக்கவியல் ஆய்வுமுறைக்கு இட்டுச்செல்லும். காலகட்டங்களினூடான ஒப்புமைகளைப் பற்றி வரலாற்று ஆய்வுமுறை படிக்கிறது. ஒப்பீட்டு அணுகுமுறை, பண்பாட்டு எல்லைகளுக்கிடையிலான ஒப்புமைகளை ஆய்வு செய்கிறது.

சூழலை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதியநோக்கு தொகுத்தல், வகைப்படுத்தல், ஆய்வு என்ற முப்பரிமாணத்தையும் ஒன்றாக இணைத்து முழுப்பார்வை என்ற நிலைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது. அதாவது பனுவலிலிருந்து சூழலுக்குச் செல்லுதல் என்ற பார்வை கருத்துப்புலப்படுத்தத்திற்கும் நிகழ்த்துதலுக்கும் முதன்மையளிக்கிறது.

கூறு - 5 மொழியியல்

மொழி

மொழி சமுதாயம் சார்ந்தது. மொழி இல்லையேல் சமுதாயம் இல்லை. அதே போன்று சமுதாயம் இல்லையேல் மொழியும் இல்லை. இந்த இரண்டறக் கலந்த உறவை அடிப்படையாகக் கொண்டே மொழியானது அது சார்ந்துள்ள சமுதாயத்தினையும் பண்பாட்டினையும் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இன்னும் குறிப்பிட்டு விளக்கும் நிலையில் மொழியானது மனித நாகரிகத்தோடுமு: சமுதாய உணர்வுகளோடும் பின்னிப்பிணைந்து இயங்கி வருகிறது என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

மொழி ஆற்றல் வாய்ந்த - கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கான தலையாய கருவி, மனிதனின் எண்ணங்களை, ஆசைகளை, சிந்தனைகளைப் பல்வேறு வகைகளில் ஏற்றவாறு வெளிப்படுத்தும் ஓர் ஒப்பற்ற சாதனமாகவும் இயங்கு தன்மை கொண்ட இயந்திரமாகவும் விளங்கி வருவது மொழியாகும். சில ஒலிகளை அவற்றின் சேர்க்கைகளின் வாயிலாகப் பல்வேறு முறைகளில் வடிவமைத்து, சமுதாயம் பொருளுள்ள கூறுகளாக ஆக்கி சமுதாய இயக்கத்திற்கு ஆதாரமாகவும் அடிப்படையாகவும் மொழியைப் பயன்படுத்துகிறது.

மொழி அது சார்ந்துள்ள சமுதாயத்திற்காகவும் பிற சமுதாயங்களோடு தொடர்பு கொள்வதற்காகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது பேச்சுவழக்காகவும், எழுத்து வழக்காகவும் அமைந்து சமுதாயத்தின் பல்வேறு பணிகளை நிறைவேற்றிடப் பெரும் பங்காற்றுகிறது. சில மொழிகள் பேச்சு மொழிகளாக மட்டுமே வழங்கி வருகின்றன. வேறு சில மொழிகள் பேச்சு வழக்கோடு எழுத்து வழக்கினையும் பெற்று விளங்குகின்றன.

உலக மொழிகளில் சில செம்மொழிகள் என்று கொள்ளப்படுகின்றன. சில மொழிகள் வளர்ந்த மொழிகளாகவும் வேறு சில மொழிகள் வளரும் மொழிகளாகவும் கருதப்படுகின்றன. சில மொழிகள் தொன் மொழிகள். இன்னும் சில பழங்குடி மொழிகள். சில மொழிகள் கல்வி மொழியாகவும், ஆட்சி மொழியாகவும் சமய மொழியாகவும் பயன்பாட்டில் இடம்பெற்று விளங்குகின்றன. சில மொழிகள் உலகம் தழுவிய நிலையில் பல்வேறு செயல்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு மொழிகள் பாகுபாடு செய்யப்பட்டு, இன்று உலகின் பல பகுதிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதைக் காண்கிறோம். இம்மொழிகளையெல்லாம் முறைப்படி கற்பதும், கற்பிப்பதும் பயன்பாட்டில் ஈடுபடுத்துவதும் சமுதாயத் தேவையாக அமைந்துள்ளது. மொழிகளின் அமைப்பு தெளிவாக விளக்கப் படவேண்டும். மொழிகள் ஒன்றோடொன்று ஒப்புமைப்படுத்தப் படவேண்டும். மொழிகளின் தொன்மை நிலை நிறுவப்பட வேண்டும். மொழிகள் வளர்ச்சி பெறவேண்டும்.

இவ்வாறெல்லாம் மொழிகளைப் பற்றிய ஆய்வுகள் இன்றைய நிலையில் மேற்கொள்ளப்படுவது இன்றியமையாததாகிறது. எனவே, மொழிகளின் அமைப்பு, பயன்பாடு பற்றிய முறையான கல்வியும் ஆய்வும் மேற்கொள்ளப்பட வரையறை செய்யப்பட்ட நெறிமுறைகள் தேவையாகின்றன. இத்தகைய நெறிமுறைகளை உருவாக்க அறிவியல்

அடிப்படையில் அமைந்த அறிவுத்துறை தேவை. இதனை நமக்கு வழங்குவது மொழி அறிவியல் எனப்படும் மொழியியலாகும்.

மொழியியல்

அறிவியல் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் மொழியைப் பற்றிய கல்வி. ஆய்வு போன்றவை மொழி அறிவியல் என்றும் அறிவுத்துறை என்ற நிலையில் மொழியியல் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அதாவது Linguistic Science என்றும் Linguistics என்றும் ஆங்கிலத்தில் முதலில் வழங்கப்பட்டது. மொழிகளின் அமைப்பு எவ்வாறு வடிவம் பெறுகிறது. அந்த அமைப்பில் பங்குபெறும் நிலைகள் (Levels), கூறுகள் (Features), அலகுகள் (units) போன்றவை என்னென்ன, இவற்றிற்கு இடையே காணப்படும் தொடர்புகள் யாவை, அவை எவ்வாறெல்லாம் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு தொடர்புபடுத்தப்படுவதால் முழுமையான மொழியமைப்பு எங்ஙனம் வெளிப்படுகிறது என்பனவற்றையெல்லாம் மொழியியல் அடிப்படையாக விளக்குகிறது. மற்றொரு நிலையில் மொழி எவ்வாறு சமுதாயத்தில் பங்கேற்று, சமுதாயத்தின் பல்வேறு முறைசார் மற்றும் முறைசாராப் பணிகளைச் செய்வதற்குத் துணையாக அமைகிறது என்பதை மொழிப் பயன்பாடு என்ற பிரிவின் கீழ் விளக்குகிறது. அதாவது மொழியமைப்பு (Language Structure) என்பதும் மொழிப்பயன்பாடு (Language Use) என்பதும் மொழியியலில் இரு பெரும்பிரிவுகள் ஒன்றை விட்டு மற்றொன்றை முழுமையாக விளக்குவதும் அறிந்துகொள்வதும் அவ்வளவு எளிதாக அமைவதில்லை/ முடிவதில்லை. இத்தகைய பேச்சு, எழுத்து என்ற இரண்டும் உற்ற தரவுகளாக அமைகின்றன. அதாவது பேச்சிலும் எழுத்திலும் இடம்பெறும் இலக்கியங்கள், செய்திகள், கருத்துகள் போன்றவையெல்லாம் மேற்குறிப்பிட்டவாறு ஒரு மொழியின் அமைப்பையும் அதனது பயன்பாட்டையும் அறிந்துகொள்ளவும் விளக்கவும் அடிப்படையாகின்றன.

மொழியமைப்பை விளக்கும் பிரிவு அமைப்பு மொழியியல் (Structural Linguistics) என்றும் மொழிகளைப் பற்றி மேற்குறிப்பிட்ட பல்வேறு நிலைகளையும் செய்திகளையும் தொடர்புகளையும் எடுத்துக்கூறும் பிரிவு பொது மொழியியல் (general linguistics) என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அடிப்படையில் மொழியியலில் மூன்று பெரும் பிரிவுகள் உள்ளன.

1. விளக்க மொழியியல் (descriptive linguistics)
2. வரலாற்று மொழியியல் (historical linguistics)
3. ஒப்புமை மொழியியல் (Comparative linguistics)

ஒரு குறிப்பிட்ட காலச் சூழலில் வழங்கும் மொழியைப் பற்றிய விளக்கம் விளக்க மொழியியல் என்றும், பல்வேறு காலச் சூழல்களில் வழங்கிய மொழி என்றும், ஒரே மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழிகளில் பிறப்பு, தொன்மை, ஒப்புமை போன்றவை குறித்த விளக்கம் ஒப்புமை மொழியியல் என்றும் வரையறை செய்யப்பட்டு முப்பெரும் பிரிவுகளாக அமைகின்றன. இன்னொரு வகையிலும் மொழியியலின் பெரும் பிரிவுகளை விளக்கலாம். அவையாவன:

1. கோட்பாட்டு மொழியியல் (Theoretical Linguistics)

2. பயனாக்க மொழியியல் (Applied Linguistics)

முன்னதில் மொழியமைப்பு, பயன்பாடு குறித்த கொள்கை (Principle) மற்றும் கோட்பாடு (Concept) போன்றவை முறையாகவும் தெளிவாகவும் நிறைவாகவும் விளக்கப்படுகின்றன. பின்னதில் இக்கொள்கைகளையும், கோட்பாடுகளையும் குறிப்பிட்ட மொழிச்சூழல்களில் பயன்படுத்தி மொழி விளக்கங்களையும் மொழிப்பயன்பாடு குறித்த செய்திகளையும் பெறமுடியும். அதாவது கொள்கை, கோட்பாடு போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி விளக்கம் பெறும் நிலையில் அது பயனாக்க மொழியியலாகிறது. ஒரு மொழியின் அமைப்பு விளக்கமானது மொழி கற்பித்தலுக்கு எவ்வாறெல்லாம் பயன்படும் என்று விளக்கும்போது அது அம்மொழியில் மேற்கொள்ளப்படும் பயனாக்க மொழியியல் கல்வியாகவும் ஆய்வாகவும் அமைகிறது.

அதேபோன்று பல்வேறு மொழியமைப்புகள் சமுதாயத்தின் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு, எடுத்துக்காட்டாக கல்வி, ஆட்சி, தகவல் தொடர்பு போன்றவற்றில் எவ்வாறெல்லாம் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றன என்பதை விளக்கும் நிலையில் அது சமுதாய மொழியியல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மொழி விளக்கங்களையும் கணிப்பான் அறிவியல் விளக்கங்களையும் இணைத்து மொழிகளைப் பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டு வரும்போது அது கணிப்பான் மொழியியல் (Computational Linguistics) என்றாகிறது. இவ்வாறு மொழியியல், கல்வி கோட்பாடு நிலையிலும் பயனாக்க நிலையிலும் வளம்பெற்று மொழிகளை அறிவியல் அடிப்படையில் கற்பதற்கும் அணுகுவதற்கும் பெருந்துணையாக இருந்து வருகிறது.

மொழியும் சமுதாயமும்

மொழி சமுதாயத்தின் அமைப்போடும் வாழ்வோடும், வளர்ச்சியோடும் இரண்டறக் கலந்து இதற்குக் காரணம் மொழி என்பது முழுக்க முழுக்க ஒரு சமுதாய – பண்பாட்டு அங்கம் என்பதே இதை ஆங்கிலத்தில் 'Language is basically a socio-cultural phenomenon' என்று குறிப்பிடுவார்கள். இந்த அடிப்படையில் நோக்கும்பொழுது மொழி என்பது ஒரு சமுதாயப் பொருள் (Social Substance) என்பது புலனாகிறது. அதாவது, ஒருவர் மற்றொருவருடன் தனக்குள்ள தொடர்பைப் பேணிப் பாதுகாத்து, அதனை வளர்க்கப் பயன்படுத்தும் கருவியே மொழியாகும். இதில் அனைத்துச் சமுதாயப் பணிகளும் அடங்கும். மொழி பல்வேறு பிரிவனரால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. படித்தவர், படிக்காதவர், இளையோர், பெரியோர், ஆண், பெண், பல்தொழில்புரிவோர் எனப் பலராலும் பல்வேறு பணிகளுக்காகப் பல்வேறு இடங்களிலும் சூழல்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வாறு நிலவும் மொழியின் அமைப்பு, பயன்பாடு, சமுதாயவியல், உளவியல் தன்மைகள் ஆகியவற்றை அறிவியல் அடிப்படையில் ஆராய முனைகிறோம்.

மொழி ஒரு கருத்துப் பரிமாற்றச் சாதனம் என்றாலும் அது ஒரு குழுவிற்குத் தாய்மொழியாக அமைகிறது. பிறமொழியாகப் பல்வேறு சமுதாயப் பணிகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ளப் பயன்படுகிறது. முதன்மொழியாகவும் இரண்டாம் - மூன்றாம் மொழியாகவும் கற்றுத்தரப்படுகிறது. பிராந்திய – தேசிய குறியீடாகவும் விளங்குகிறது.

ஒருவருக்குச் சமுதாயக் குறியீடாகவும் அடையாளம் காட்டும் நிலையில் ஒருவரது சமுதாயம் மற்றும் அவர் சார்ந்துள்ள நாடு இடம் அடையாளம் காட்டப்படுகிறது. ஆகவே, மொழிக்கும் சமுதாயத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருப்பதும் தெரிய வருகிறது.

மொழியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது நாடு, சமுதாயம் பற்றியும் பிறவற்றைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது மொழியைப் பற்றியும் ஒருங்கிணைத்துப் பார்ப்பதும் பின்னணியோடு இணைப்பதும் அவசியமாகிறது. ஆகவே, மொழி/பேச்சு என்பது சமுதாயத்தை, இனத்தை நாட்டை அடையாளம் காட்டும்/தொடர்புபடுத்தும் ஒரு சிறப்பான குறியீடாகத் திகழ்கிறது.

ஒவ்வொரு மொழியும் அந்தந்த இனத்தின் தேவைகளுக்குத் தக்கவாறு அமைந்திருக்கிறது. நமது மொழியில் good morning/ good evening போன்றவற்றிற்கு இணையான சொற்களோ தொடர்களோ இல்லை. வணக்கம் என்ற சொல்லையே இவற்றிற்கு இணையாகப் பயன்படுத்துகிறோம். எஸ்கிமோ மொழியில் Snow என்பதற்குப் பொதுவான சொல் இல்லை. ஆனால் snow என்பதன் பல்வேறு வகைகளைக் குறிக்கப் பல்வேறு சொற்கள் உள்ளன. இது அவர்களது வாழ்க்கைத் தேவை. அதேபோன்று மீனவர் தமிழில் காற்று என்பதைக் குறிக்கப் பல்வேறு சொற்கள் அமைந்துள்ளன. இதற்குக் காரணம் அவர்களது தொழில், வாழ்க்கைமுறை, சூழல்கள் போன்ற பல்வேறு காரணிகளின் அடிப்படையிலேயே அமைகின்றன. இதனால்தான் மொழியால் அது வளர்ந்துள்ள சமுதாயத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய முடிகிறது.

இது போன்ற கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும் பொழுது மொழிகளுக்கிடையே ஏற்றத்தாழ்வு காண்பது சரியாக அமையாது என்பதோடு பொருத்தமற்ற கொள்கை என்பதும் புலனாகும். ஒவ்வொரு மொழியும் அந்தந்தப் பண்பாட்டிற்குப் பொருத்தமானது. அந்தந்தப் பண்பாட்டை விளக்க அதைவிடச் சிறந்த மொழி ஒன்று அமைந்திருக்கலாம். மனிதன் செய்யும் எல்லாமே குறைவற்றவனாக இருக்க முடியாது. ஆங்கில மொழி ஆங்கிலேயருக்கும் அவர்களது பண்பாட்டிற்கும் ஏற்றது – தேவையானது. செம்மையானது. அதே போன்று தமிழர்களுக்கு அவர்தம் மொழி அமுத மொழி, செம்மொழி, வளர்ந்த மொழி. எனவே மொழியில் உயர்வு, தாழ்வு என்று கூறும்பொழுது மொழி வெளிப்படுத்தும் பண்பாட்டின் உயர்வு தாழ்வையே குறிப்பிடுகிறோம். மொழி வேறு, இலக்கியம் வேறு. ஆங்கில இலக்கியம் சிறந்தது என்னும்பொழுது மொழியைக் கூறவில்லை. அதாவது, அம்மொழியில் உள்ள இலக்கியத்தின் உயர்வும் தாழ்வும் அம்மொழி சார்ந்த சமுதாயத்தின் அங்கமாகத் திகழும் சிந்தனையாளர்களையும், சான்றோர்களையும் பொறுத்ததே. மொழியைப் பொறுத்ததன்று.

இதே போன்று மொழிகளுக்கிடையே அழகினைக் காண்பதும் பொருளற்றது. மொழி அழகினை அளக்கப் போதுமான அளவுகோல் ஏதுமில்லை. மொழியின் பயன்பாடே, கருத்துப் புலப்பாட்டு ஆற்றலே, அதன் அழகாகிறது. எந்தச் சமுதாயமும் மக்களும் தம் மொழியின் அழகிற்குப் பிறமொழிகள் ஈடாகா என்ற எண்ணத்தை – உணர்வை முழுவதுமாக விட்டு விடமுடியாது என்றாலும் மொழியில் காணப்படும் அழகெல்லாம் அம்மொழி கொடுக்கும்

பொருளில் காணும் அழகேயாகும். அதாவது மொழி பயன்பாடு இவற்றைக் கருவியாகக் கொண்டு எழும் இலக்கியங்களில் காணப்படும் அழகேயாகும்.

எனவே, ஒரு மொழியின் ஆற்றல், வெற்றி என்பவையெல்லாம் அந்தச் சமுதாயத்தின் தேவைகளைப் பொறுத்தே அமைகின்றன எனலாம். தமிழ், தமிழ் மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள அவர்களுக்குள் எவ்வித இடர்ப்பாடுமின்றிப் பயன்படுத்திக் கொள்ள சிறப்பான முறையில் பயன்படுமாயின் அதுவே அதனது ஆற்றலுக்கும் நிறைவிற்கும் ஏதுவாகிறது எனலாம். இத்தகைய நிறைவினை – ஆற்றலைப் பெருக்கிக்கொள்ள உதவுவது மொழியியல் என்றால் அது மிகையன்று. மொழி ஆற்றலானது சொற்களால் சொல்லமைப்புகளால், தொடர்களால், உரைக்கோவையால் ஏற்படுகிறது. அதுமட்டுமின்றி மொழிப் பயன்பாட்டில் இடம்பெறும் களங்கள் சமுதாயத் தேவை, சமுதாய மதிப்பு போன்றவற்றைப் பொறுத்தும் ஏற்படுகின்றன. மொழி வளர்ச்சி என்பதும் இவ்வாறு அமைவதேயாகும்.

மொழியியல் ஆய்வாளர், மொழியின் எல்லா வகைகளையும் பேச்சு வழக்கு, எழுத்து வழக்கு, இலக்கிய வழக்கு என இனங்கண்டு விளக்க வேண்டும் - ஆராய வேண்டும். மொழியியல் ஆய்வாளரது ஆராய்ச்சிக்கு மூலப்பொருள் - தரவு இதுவே. பேச்சு மொழியின் உயிர்நாடி என்பதால் மொழியியல் ஆய்வாளர் முதலில் இதன் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுகின்றனர். பின்னர் மொழியின் பல்வேறு கிளை மொழிகளை (dialects) ஆராய்கிறார். இவ்வகை ஆராய்ச்சியின் விளைவாகக் கிடைக்கும் மொழியின் அமைப்பினை ஒப்பிட்டு நோக்குகிறார். இதனால் பேச்சு மொழிகளில் காணப்படும் வேறுபாடுகள், பொதுமைகள் போன்றவற்றை எல்லாம் கண்டறிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இவ்வேறுபாடுகள் எதனால் தோன்றியுள்ளன என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

மொழியும் கருத்துப்பரிமாற்றமும்

கருத்துப்பரிமாற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமைவது தேவையானது மொழியே. பிற முறைகளில் கருத்துப்பரிமாற்றம் ஓரளவிற்கு நிகழும் என்றாலும் மொழியின் மூலம் நிகழும் கருத்துப்பரிமாற்றத்திற்கு ஆற்றலும் மதிப்பும் முக்கியத்துவமும் உண்டு. எனவே, மொழியைப் பல்வேறு மூலங்களின் வாயிலாகப் பயன்படுத்தி, கருத்துப்பரிமாற்றம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. சில மூலங்களில் மொழியோடு காட்சிக்கும், உடல் மொழிக்கும் (sign / body language) சிறப்பிடம் தரப்படுவதைக் காண்கிறோம். என்றாலும் பேச்சு வழக்கும், எழுத்து வழக்குமே பெருமளவில் கருத்துப்பரிமாற்ற மூலங்களில் இடம்பெறுகின்றன.

கருத்துப்பரிமாற்றம் என்பது சமுதாய இயக்கத்திற்கு இன்றியமையாதது. இயங்கு தன்மைகொண்ட எந்தவொரு சமுதாயமும் ஏதேனும் ஒரு வகையில் கருத்துப்பரிமாற்றம் செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுவதோடு, அதனை மேற்கொள்ளவும் வேண்டியுள்ளது. கருத்துப்பரிமாற்றத்தில் பங்கேற்கும் பேசுவோர், கேட்போர், எழுதுவோர், படிப்போர் பல்வேறு சமுதாயக் காரணிகளால் (கல்வி, தொழில், வயது, பால், இடம், பொருளாதார நிலை) வேறுபடுகின்றனர். மேலும், அவர்கள் பெற்றுள்ள மொழித்திறனாலும் வேறுபட்டு நிற்கின்றனர்.

ஒரே கல்வித்தகுதியைப் பெற்றுள்ளோர் கூட தங்களது கருத்து வெளிப்பாட்டில் ஒரே மாதிரியாக விளங்குவதில்லை. அவர்களுடைய மொழித்திறன் (Linguistic competence) குறிப்பாக, மொழி வெளிப்பாட்டுத்திறன் வேறுபடுவதால் கருத்துப் புலப்பாட்டுத்திறனிலும் அவர்கள் வேறுபட்டே நிற்கின்றனர். எனவே கருத்துப் புலப்பாட்டிற்கேற்ற வகையிலும் அதில் பங்குபெறுவோரின் சமுதாய மற்றும் மொழிப் பின்னணிக்கேற்பவும் மொழி வழக்குகளைப் பயன்படுத்துவது கருத்துப்புலப்பாட்டின் ஆற்றல் மிகுந்த வெளிப்பாட்டிற்கு மட்டுமல்லாமல் கருத்துப்பரிமாற்றத்தில் ஈடுபடவோருக்கும் பயன் விளைவிக்கும் என நம்பப்படுகிறது. இதனால்தான் மொழிப்பயன்பாட்டில் எளிமையாக்கமும் விரிவாக்கமும், செம்மையாக்கமும் தேவைக்கேற்ப மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

சமுதாயத்தில் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளோர் பலர். இவர்களுக்கென்று ஒருவகையில் கருத்துப்பரிமாற்றம் நிகழ்கின்றது. ஆட்சித்துறையில் தரப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் கருத்துப்பரிமாற்றம் நிகழ்கின்றது. பரவல் செய்தித்தொடர்பில் அனைத்து துறைகளிலும் மேற்குறிப்பிட்டவாறு அவ்வம் மூலத்தின் பண்பிற்கேற்ப மொழி பயன்படுத்தப்படுகிறது. திரைப்படங்களில், தொலைக்காட்சியில், வானொலியில் பயன்படுத்தப்படும் மொழி வழக்குகள் எளிமையாக்கம் பெற்றவை. விரிவாக்கம் கொண்டவை, செம்மையான மொழியில் அமைந்தவை. சில நேரங்களில் கருத்துப்பரிமாற்றம் கால அளவைப் பொறுத்தும் நிகழ்வதைக் காண்கிறோம்.

இந்நிலையில் மொழியமைப்பில் சில மாற்றங்களும் கூறுகளின் குறைப்பும் ஏற்படுகின்றன. ஏனெனில் இவையில்லாத நிலையில் கூட கருத்துப்பரிமாற்றத்தில் ஈடுபடுவோரால் கருத்தை விளங்கிக் கொள்ளமுடியும் என்பதே. சில சமயங்களில் குறிப்பிட்ட சொற்கள் (மையச்சொல், கலைச்சொல்) அல்லது தொடர்களை மையப்படுத்தியும் கருத்துப்பரிமாற்றம் நிகழும். அதே போன்று குழுஉக்குறி, இரகசியமொழி என்ற அமைப்புகளைப் பயன்படுத்தியும் கருத்துப்பரிமாற்றம் நிகழ்த்தப்படுவதைக் காண்கிறோம். ஆனால், இவற்றின் பயன்பாடு அருகியதே. மொழியியல், மொழி வளர்ச்சியையும் கருத்துப்பரிமாற்றத்தையும் முன்னிறுத்தி சில கோட்பாடுகளை உருவாக்கியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

மொழியும் இலக்கியமும்

இலக்கியமும் மொழியும் நெருங்கிய தொடர்புடையன என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. இலக்கிய ஆசிரியனுக்குக் கருவி மொழியே. மொழி என்ற கருவியைச் சிறப்பாகக் கையாள்வதில் ஆற்றல் பெற்றபின் இலக்கியக் கருத்துப்பரிமாற்றமும் பிற வகைக் கருத்துப் பரிமாற்றமும் மொழியைப் பயன்படுத்துவோருக்கு எளிமையாகவும் ஆற்றல்மிக்கும் அமையும். இலக்கியம் சமுதாயத்தின் வெளிப்பாடு. எனவே, இலக்கியப் பொருண்மையும் அதனை வெளிப்படுத்தும் முறையும் தனித்துச் செயல்படுவன அல்ல என்பது தெளிவாகிறது. ஏனெனில் மொழிப்பயன்பாடு என்பதே மொழி வெளிப்படுத்தும் பொருண்மையைப் பற்றியதுதான். பொருண்மை என்பதுகூட சமுதாய அமைப்பில் இயக்கத்தில் தோன்றிவரும் நிகழ்வுகளை

ஒட்டியே அமைகிறது. ஆகவே, பொருண்மை, மொழி என்பனவற்றோடு சமுதாயம் என்ற கூறும் இணைக்கப்படுதல் வேண்டும்.

இத்தகைய இணைப்பில் இடம்பெறும் கூறுகள் ஒவ்வொன்றும் மற்றவற்றைச் சார்ந்தே அமைந்துள்ளதைப் பார்க்கலாம். அதாவது, ஒன்றைவிட்டு மற்றொன்றை விளக்குவது என்பதும் பின்பற்றுவது என்பதும் சரிவர அமையாது. அதனால் இத்தகைய இணைப்பில் சமுதாயப் பங்கு, அதன்வழி சமுதாயமும் மொழியும் பெறக்கூடிய பயன்கள் போன்றவையும் எடுத்துக்காட்டப்பட வேண்டும். எனவே இதுவும் ஒரு முக்கியமான குறிக்கோளாக அமைகிறது. ஓர் இலக்கியத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கக் கூடியது. அதன் தன்மையை வெளிக்கொணர வல்லது அதில் சொல்லப்பட்டுள்ள பொருண்மையேயாகும். இப்பொருண்மை சொல்லப்பட்டுள்ள முறையாக மேலும் பெருமை பெற, வளம் சேர்க்க வாய்ப்புள்ளது. சில இலக்கியங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள பொருண்மை சிறப்பாக அமைந்திருந்தாலும் சொல்லப்பட்டுள்ள முறை சிறப்பாக அமையாததால் அவ்விலக்கியங்கள் எதிர்பார்த்த பயனுள்ள விளைவுகளை ஏற்படுத்தாமல் போவதையும் நம்மால் காணமுடிகிறது.

பொருண்மையானது மொழி வழி வெளிப்படும்போது அப்பொருண்மையின் புலப்பாடு திறனற்றதும், ஓரளவு திறன் கொண்டும், மிகுந்த திறன்கொண்டும் அமையக் காண்கிறோம். ஒரு குறிப்பிட்ட பொருண்மையேகூட வெவ்வேறு படைப்பாளிகளால் / பேச்சாளர்களால் வெளியிடப்படும் நிலையில் ஒரு சிலவே சிறந்த ஆற்றல் பெற்று அமைகின்றன. சில திறனற்று அமைகின்றன.

எந்தவொரு இலக்கியமானாலும் பேச்சானாலும் அது கருத்துப்புலப்பாட்டில் திறன் உள்ள வகையில் வெளிப்படும்போதே அதன் சமுதாயப் பங்கும் பணியும் சிறக்கிறது என்பர் மில்லர் (1964). ஆகவே சமுதாயக்கண்கொண்டு நோக்கும்போது இலக்கியங்களில் பொருண்மை, எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள மொழியமைப்பு உத்திகள் போன்றவை நிறைவாகவும் ஆற்றல் மிக்கும் அமைந்தால்தான் அவ்விலக்கியங்கள் சமுதாயத்திற்கு ஏற்ற முறையிலும் பயன்படும் வகையிலும் அமைந்திடும் என்பதை உணரமுடிகிறது. இதனைக் கருத்தில் கொள்ளாத இலக்கியங்களோ, கருத்துப்பரிமாற்றங்களோ, சமுதாயத்திற்கு ஏற்புடையதாக அமையாமலும் சரியான முறையில் கருத்தை விளக்காமலும் அமைந்துவிடும்.

மொழியும் அறிவுத்துறைகளும்

மொழி, மொழிக்காக மட்டுமல்ல. மொழியைப் பயன்படுத்திப் பல்துறை அறிவைப் பரப்புவதும் பலருக்கும் பயன்படச் செய்வதும் மொழியின் முக்கியமான பணியாகும். அறிவுத்துறைகள் எண்ணற்றவை. ஆயகலைகள் அறுபத்திநான்கு என்று குறிப்பிடுவர். இன்றைய சூழலில் எத்தனையோ புதுத்துறைகள் ஆக்கம்பெற்று வளர்ந்து வருகின்றன. அத்துறைகள் பற்றிய கல்வியும் ஆராய்ச்சியும் அறிவுப்பரவலாக்கமும் இன்று வேகமாக நடைபெற்று வருகின்றன. என்றாலும் அறிவியல் போன்ற துறைகளில் வளர்ச்சியானது மிக வேகமாக மின்னல் வேகத்தில் ஏற்பட்டுவரக் காண்கிறோம். இவ்வாறு செய்தால்தான் புது அறிவு சமுதாயத்திற்கு உரிய நேரத்தில் சரியான முறையில் கிடைக்கும் - சென்று சேரும்.

பல்துறைக்கல்வி இன்று பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் கொடுக்கப்படுகிறது. இவ்வறிவைக் கற்பிப்பதற்குத் தாய்மொழியோ பிறமொழியோ பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்நிலையில் பயன்படுத்தப்படும் மொழியின் அமைப்பும் ஆற்றலும் திறன்மிக்க வகையில் அமைந்திருந்தால்தான் கருத்துப்புலப்பாடு செவ்வனே அமையும். அவ்வாறு அமையாத நிலையில் அம்மொழியின் வளர்ச்சிக்காக மொழித்திட்டமிடுதல் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. புதிய சொற்களும் கலைச்சொற்களும் உருவாக்கப்படுகின்றன. தொடரமைப்பிலும் உரைக்கோவை அமைப்பிலும் தேவைக்கேற்ப எளிமையாக்கமும் தரமாக்கமும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இருமொழி – மும்மொழிச் சொல்லகராதிகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய மொழி வளர்ச்சிப் பணிகளெல்லாம் பல்துறை அறிவுப்பரவலாக்கத்திற்குத் துணைசெய்கின்றன. இதற்கெல்லாம் அடிப்படை இன்றைய மொழியியலின் வளர்ச்சியே. அதுவும் குறிப்பாக, பயனாக்க மொழியியலின் ஆக்கமே என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

மொழியும் மொழியியலும்

இதுவரை இப்பகுதியில், மொழி என்றால் என்ன மொழியியல் என்பதன் விளக்கம், பயன்பாடு, மொழி-சமுதாயம், கருத்துப்பரிமாற்றம், இலக்கியம், அறிவுத்துறையின் தேவை, வளர்ச்சி அவற்றில் மொழியின் பங்கு போன்றவை குறித்த விளக்கங்கள் குறிப்பிடப்பட்டன. என்றாலும் மொழியையும் மொழியியலையும் ஒருங்கிணைத்துச் சில கருத்துக்களைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளுதல் மொழியைப் பற்றியும், மொழியியல் என்ற அறிவுத்துறையைப் பற்றியும் அறிந்துகொள்ள ஏதுவாக அமையும். மொழி என்பது ஒரு கருவி, ஒரு பொருள் என்று முன்னாக் குறிப்பிட்டோம். இதற்கென்று வடிவத்தையும் பயன்பாட்டையும் அதனைப் பயன்படுத்தும் சமுதாயம் கொடுத்துள்ளதையும் குறிப்பிட்டோம். வளர்ந்து வரும் அல்லது பழங்குடிச் சமுதாய அமைப்பில் கூட மொழி உள்ளது. இதுபோன்ற மொழிகளுக்கு இலக்கணம் உள்ளது. ஓரளவிற்குப் பயன்பாடும் உள்ளது. என்றாலும் இவை வரையறை செய்யப்பட்டு முறைப்படுத்தப்பட்டால் இம்மொழிகளும் பிற மொழிகளைப் போல இலக்கணத்தையும் ஆற்றலையும் பெற்று, பல்வேறு முறைசார் சமுதாயப்பணிகளை மேற்கொள்ளும் அளவிற்கு வளர்ச்சி காண இயலும்.

சில மொழிகள் பழமையான மொழிகள், வரலாறு பெற்றுள்ள மொழிகள் என்றாலும் இன்றைய அறிவியல் போன்ற துறை அறிவினை எடுத்துச் சொல்வதற்கேற்ப இவற்றிலும் சில ஆக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டால்தான் அவற்றை இத்துறைகளில் கருத்துப்பரிமாற்றத்திற்கு உரிய முறையில் பயன்படுத்த வழி ஏற்படும். எனவே மொழித் திட்டமிடுதல் (Language Planning) பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதாகிறது. இதற்கு மொழியியல் துணைசெய்யும்.

இதேபோன்று மொழி வளர்ச்சிக்கெனப் பல்வேறு திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படுதலும் இன்றைய இன்றியமையாத தேவையாக உள்ளது. மொழிகளில் புது அகராதிகள், கலைச்சொல் தொகுப்புகள், அறிவுத்துறையின் பாடப்புத்தகங்கள், பேரகராதிகள், மொழிபெயர்ப்புகள் போன்றவை எல்லாம் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும். இதற்கான

கோட்பாடுகளையும் நெறிமுறைகளையும் சமுதாய மொழியியல், கணிப்பான் மொழியியல், அகராதியியல், மொழிபெயர்ப்பியல் போன்ற பிரிவுகள் வழங்குகின்றன.

எனவே, மொழியியல் என்ற அறிவுத்துறை மொழிகளைப் பற்றி ஆராய்வதோடு மட்டுமின்றி மொழிகளின் பயன்பாடு பற்றியும் மொழி-சமுதாயம் போன்றவற்றிற்கான தொடர்பை வெளிக்கொணர்வதற்கும் உரிய சூழலை ஏற்படுத்தி, சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் நாட்டு வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் உதவி வருகிறது.

ஒலியியல்

பேச்சொலிகள் பிறக்கும் முறை, அவற்றின் வகைப்பாடு அவற்றின் எண்ணிக்கை, அவற்றோடு வழங்கும் மேற்கூற்று ஒலிகள், துணை ஒலிப்பு முறைகள் போன்றவற்றையும் ஒலியியல் வகைகளையும் அவற்றிற்கிடையேயுள்ள தொடர்புகளை முறையாகவும் அறிவியல் அடிப்படையிலும் விளக்கும் மொழியியல் பகுதியே (Phonetics) ஒலியியல் எனப்படுகிறது. ஒரு மொழியில் இடம்பெறும் கூறுகளுள் மிகச்சிறிய கூறு ஒலி (Phone or speech sound) ஆகும். இதுவே மொழி விளக்கத்தில் இடம்பெறும் அடிப்படை அலகாகும் (unit) ஒலி என்ற அலகிற்கு அல்லது பேச்சொலிகள் குறிப்பிட்ட பொருளைப் புலப்படுத்தக் காண்கிறோம். அதாவது, ஒலிகளின் சேர்க்கையால் சொற்கள், தொடர்கள் போன்றவை பொருளுள்ள மொழிக்கூறுகளாகக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. எழுத்து வழக்கு இல்லாத மொழிகளில் இதுபோன்ற பேச்சொலிகளின் சேர்க்கைகளே கருத்து வெளிப்பாட்டிற்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன. இத்தகைய பேச்சொலிகளைப் பொது ஒலியியல் (general phonetics) என்ற பிரிவிலும் சிறப்பு ஒலியியல் என்ற பிரிவிலும் விளக்கலாம்.

பொது ஒலியியல் என்பது பொதுவாகப் பேச்சொலிகளின் பிறப்பு, அவற்றின் தன்மைகள், அவற்றின் வகைப்பாடு, அவை சொற்களில் ஒருங்கிணையும்போது ஏற்படும் மாற்றங்கள் போன்றவற்றை விளக்கும் மொழியியல் பிரிவாகும். சிறப்பு ஒலியியல் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியில் இடம்பெறும் பேச்சொலிகள் பற்றியதாகும்.

ஒலியியல் வகைகள்

பேச்சொலிகள் மூன்று வகைகளாக ஆராயப்படுகின்றன.

1. ஒலிப்பியல்
2. கேட்பொலியியல்
3. ஒலியியக்கவியல் / பௌதீக ஒலியியல்

ஒலிப்பியல் உடற்கூற்றியல் நோக்கில் ஒலிகளின் பிறப்பு குறித்து விளக்குகிறது. ஒருவர் எழுப்பும் பேச்சொலிகளை அவரது பேச்சைக் கேட்டு மற்றொருவர் எப்படி உணர்கிறார் - புரிந்து கொள்கிறார் என்பது பற்றிய கருத்துக்கள் கேட்பொலியியலில் இடம்பெறுகின்றன. பேச்சொலிகளின் பண்புநலன்களை ஒலி ஆராய்ச்சிக் கருவிகளின் மூலம் கண்டறிவதே ஒலியியக்கவியலின் செயலாகும்.

ஒலியனியல்

பேச்சொலிகளுக்கு வடிவம் கொடுக்க முனைந்த நிலையில்தான் எழுத்துக்கள் தோற்றுவிக்கப்படலாயின. எனவே எழுத்துக்கள் என்பவை பல்வேறு பேச்சொலிகளை உள்ளடக்கியவை. இன்று எழுத்து வடிக்கினைப் பெற்று விளங்கும் சில மொழிகளில் ஓர் ஒலிக்கு – ஓர் எழுத்து என்ற நிலை இருக்கும். வேறு சில மொழிகளில் அவ்வாறில்லாமல் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கும். எவ்வாறு எழுத்துக்கள் வடிக்கப்பட வேண்டும். அதாவது, ஒன்றுக்கு ஒன்று என்ற நிலையிலோ ஒன்றுக்கு - இரண்டு, மூன்று என்ற நிலையிலோ ஒலி – எழுத்து அமைப்பு வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். எனவே, ஒலிகளின் எழுத்தாக்கத்திற்காகச் சில அடிப்படைக் கொள்கைகள் தேவைப்படுகின்றன. இக்கொள்கைகளை ஒழுங்குப்படுத்தி அறிவியல் அடிப்படையில் விளக்குவதே ஒலியனியல் (Phonology) எனப்படுகிறது.

ஒலியன்

ஒலியனியலின் அடிப்படை அலகு ஒலியன் (phoneme) எனப்படும். இதனை ஒலிப்பு ஒற்றுமை கொண்ட ஒலிகளின் தொகுதி என்றும் குறிப்பிடுவர். மொழியில் இடம்பெறும் சொற்பொருளின் வேறுபாட்டிற்குக் காரணமாக அமைந்த மிகக்குறைந்த ஒலி வேறுபாட்டிற்குக் காரணமாகவுள்ள ஒலிகளே ஒலியன்களாக அமைகின்றன என்றும் விளக்கப்படுகிறது. எனவே, ஒரு மொழிக்கு எழுத்து வடிவம் அமைய அம்மொழியில் இடம்பெறும் பேச்சொலிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சில கொள்கைகளின் அடிப்படையில் ஒலிகளை ஒலியன்களாக இனங்கண்டு அவற்றின் வருகையிடங்கள், சேர்க்கைகள் அதன்மூலம் அமையும் அசைகள் போன்ற பல்வேறு செய்திகளையும் அவற்றிற்கான விளக்கங்களையும் கொடுப்பதே ஒலியனியலின் பங்கும் பணியுமாகும்.

உருபனியல்

ஒரு மொழியின் இலக்கணத்தில் இரு பெரும்பிரிவுகள் உள்ளன. அதிலொன்று உருபனியல் என்பது. மற்றொன்று தொடரியல் என்பது. இவ்விரண்டும் சேர்ந்த முழுமையான மொழி விளக்கமே (Language description) இலக்கணம் எனக் கொள்ளப்படுகிறது. உருபனியலில், உருபன் (Morpheme) என்பது அடிப்படை அலகாகச் செயல்படுகிறது. ஒரு மொழியில் வழங்கும் பொருளுள்ள, மேலும் பிரிக்க முடியாத அமைப்பினைக் கொண்டு விளங்கும் மொழி வடிவத்தையே உருபு (Morph) என்று குறிப்பிடுகிறோம். உருபுகளை மொழி விளக்கத்திற்காக மட்டுமே உருபன்களாக மாற்றி அமைக்கிறோம். அவ்வாறு அமையும் பல்வேறு உருபன்களையும் அவற்றின் கீழ் வந்தமையும் உருபுகளையும் முறைப்படி விளக்குவதுதான் உருபனியல் என்ற பிரிவாகும். மொழியில் வழங்கும் உருபன்களைக் கண்டறிவதோடு அவை வழங்குமிடங்கள், அவற்றிற்கான வரன்முறைகள் / கட்டுப்பாடுகள், அவற்றின் வகைகள், மொழியில் இடம்பெறும் இலக்கணப் பிரிவுகள், அவற்றின் உருபனியல் அமைப்புகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களை விளக்கும் இலக்கண முறைகள், புணர்ச்சி விதிகள் போன்றவற்றை விளக்குவதும் உருபனியலின் பங்கும் பணியுமாகும்.

உருபொலியனியல்

பல்வேறு ஒலிகள் ஒலியனியல் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் ஒலியன்களாக அமைக்கப்படுவதை ஒலியனியல் என்ற பிரிவு விளக்கக் கண்டோம். அதேபோன்று மொழியில் இடம்பெறும் ஒலியன்கள் பல்வேறு முறைகளில் கோவையாக இடம்பெற்றுப் பொருளை வெளிப்படுத்தும் நிலையில் அவை உருபன்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. இதனை உருபனியல் நமக்கு நன்கு தெளிவுபடுத்துகிறது. உருபன்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து பல்வேறு உருபனியல் அமைப்புகள் உருவாகின்றன. இவ்வாறு சேரும்போது அவற்றிடையே மாற்றம் நிகழ்வது, அந்தச் சேர்க்கையால் பெறப்படும் வடிவத்தின் மூலம் தென்படுகிறது. இத்தகைய மாற்றங்கள் நிகழ்வதற்கு அவ்வுருபன்களில் இடம்பெறும் சில ஒலியன்கள் காரணமாவதோடு, அத்தகைய ஒலியன்கள் மாற்றத்திற்கும் உள்ளாகின்றன. இம்மாற்றங்களையெல்லாம் முறைப்படுத்தியும் வரையறை செய்தும் விதிகளாக்கி விளக்கும் இயலே உருபொலியனியல் (Morphophonemics) எனப்படுகிறது.

உருபொலியனியல் மாற்றம் உருபன்களில் ஏற்படுவது. உருபன்களில் இடம்பெறும் ஒலியன்களே இம்மாற்றத்திற்கு உள்ளாகின்றன. அதாவது, உருபன்களும் ஒலியன்களும் இதில் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டு, மாற்றத்திற்குள்ளாகின்றன. எனவே, இவ்வியல் உருபொலியனியல் என்றாகிறது. அதாவது உருபனியல் + ஒலியனியல் = உருபொலியனியல் என்றாகிறது. இதில், உருபொலியன் (Morphophoneme) என்பது அடிப்படை அலகாகிறது. அதாவது மாற்றத்திற்கு உள்ளாகும் ஒலியன் உருபொலியன் என்ற தகுதியைப் பெறுகிறது. ஏனெனில், இவ்வொலியானது உருபனில் இடம்பெற்றுள்ளதேயாகும்.

தொடரியல்

மக்கள் தம் அன்றாட வாழ்க்கையில் மொழியைப் பயன்படுத்தி, தங்களுக்குள் கருத்துப் பரிமாற்றம் மேற்கொள்கிறார்கள். இத்தகைய கருத்துப் பரிமாற்றத்தில் சொற்கள், தொடர்கள், வாக்கியங்கள், உரைக்கோவை என்பவை ஏதேனும் ஒரு வடிவில் இடம்பெறுகின்றன. இத்தகைய மொழியமைப்பையும் பயன்பாட்டையும் நுணுகிப் பார்க்கும்போது, அவற்றில் தெளிவான ஓர் ஒழுங்கமைவு அமைந்திருக்கக் காண்கிறோம். அதாவது, சொற்களும் வாக்கியங்களாக அமைகின்றன. இவ்வமைப்பே, தொடரமைப்பு என்றும் வாக்கிய அமைப்பு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. தொடர் என்பது ஓர் அலகாகவும் அடிப்படை விளக்கக் கூறாகவும் செயல்படுவதால், இவ்விளக்கம் தொடரியல் விளக்கம் (Syntactic description) எனப்படுகிறது. இதனை வெளிப்படுத்தும் இயல் தொடரியல் (Syntax) என்ற பெயர் பெறுகிறது.

சொற்களும் சொல்லமைப்புகளும் தனித்தனியாகப் பொருண்மையை உணர்த்தினாலும் அவை ஒன்றோடொன்று தொடர்புபடுத்தப்படும் நிலையில் தான் பொருண்மை வெளிப்பாடு தெளிவாகவும் உரிய முறையிலும் அமையும். எனவே, தொடரியல் இவ்வாறு சொற்கள், சொல்லமைப்புகள் அமையும் முறையே தொடர்முறை எனப்படுகிறது.

பொருண்மையியல்

மொழியியலில் ஓர் அங்கமனா பொருண்மையியல் மொழியலகுகளின் பொருளை விளக்குகின்ற ஒரு பிரிவாகும். இதில் வருணனைப் பொருண்மையியல், வரலாற்றுப் பொருண்மையியல், பொதுமொழிப் பொருண்மையியல் என்ற மூன்று பிரிவுகள் உள்ளன. வருணனைப் பொருண்மையியல் மொழியலகுகளான சொல் மற்றும் தொடர்களின் பொருளை ஆராய்ந்து விளக்க முற்படுகிறது. மாற்றத்தினையும், அம்மாற்றத்திற்கான காரணங்களையும் விளக்குகின்றது. பொதுமொழிப் பொருண்மையியல் உலக மொழிகளில் காணப்படும் மொழி அலகுகளின் பொருளையும், பொதுவான பொருண்மைப் பண்புகளையும், பொருள் பற்றிய பொது அறிவையும் விளக்குகிறது.

வருணனைப் பொருண்மையியல்

இப்பிரிவு மொழிகளில் காணப்படும் அலகுகளின் பொருளையும், பொருள் வகைகளையும், பொருளோடு தொடர்புடைய பல செய்திகளையும், பொருளடிப்படையில் உருவாகும் அலகுத் தொடர்புகளையும், பொருள்களின் அங்கங்களான பொருளணு, பொருளின் தொடர்பால் உருவாகும் பொருட்களங்கள் போன்றவற்றையும் விளக்குகின்றது.

கூறு - 6

சமூகவியல்

சமூகம் என்பது பல குடும்பங்களின் கூட்டுறவே. ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் நீண்ட காலமாக ஒன்று சேர்ந்து வாழ்வதற்காக மக்கள் கூட்டம் ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் அமைப்பே சமூகம். சமூகம் இலக்கியத்தை விட மிகமிகச் சிக்கல் வாய்ந்தது. மக்களுடைய பிரச்சினைப் பற்றி இலக்கியம் பேசலாம். ஒரு பிரெஞ்சு பிரட்சிக்கு இலக்கியம் தூண்டுகோளாக இருந்தது மாதிரியான நிலைமை எல்லாம் இப்பொழுது இல்லை. இலக்கியத்தில் ஒரு மெலிதான விழிப்புணர்வைக் கொண்டு வரலாம். இலக்கியத்தின் மூலம் சமூகத்தை மாற்ற முடியும் என்பது உண்மையாயிருந்தா, தமிழ்நாட்டைப் போல மாறி இருக்கக்கூடிய சமூகம் வேற எதுவும் இருக்க முடியாது.

ஒரு குழுவாக கூடிவாழும் மக்கள் கூட்டமே சமூகம் என்பது இதனால் பெறப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும் ஏனைய மனிதர்களுடன் கொண்டிருக்கிற சிக்கலான சமூக உறவுமுறைத் தொடர்புகளைத்தான் சமூகம் என்கிறோம். மனிதன் கொள்கிற தொடர்புகளுக்கெல்லாம் சமூகத் தொடர்புகள் ஆகிவிடா. சமூகம் என்பது புலனாகா உள் சார்புடைய கருத்தியல் பொருள் ஆகும்.

சமூக உறவுமுறைகள் தாம் சமூகத்தை உருவாக்குகின்றன. ஒத்த தன்மைகளும் பொதுவான தன்மைகளும் கூட்டுறவும் தான் சமூகத்தின் அடித்தளங்கள் ஆகும். ஆகவே சமூகம் என்பது ஒரு குழுவாக சேர்ந்து வாழும் மக்கள் அமைப்பே என்பது தெளிவு.

பெரும்பாலான கல்வித்துறைகள் எதன்மேல் கவனத்தைக் குவிக்கின்றன. அவற்றின் அடிப்படை யுகங்கள் என்ன என்பதை வைத்து அவற்றை விளக்க முடியும். சான்றாக, பொருளியலாளர்கள் பொருளாதாரத்தைப் பற்றி ஆராய்கிறார்கள் எனலாம். இதுபோல, சமூகவியல் என்பதைச் சமூகக் கட்டமைப்புகள், சமூக நிறுவனங்கள் பற்றிய படிப்பு என்று நாம் கூறலாம். சமூகவியல் துறை, நவீனச் சமூகங்களின் வர்க்க அமைப்பு, குடும்பம், குற்றமும் பிறழ்நடத்தையும், மதம் போன்ற தலைப்புகளில் பெரும்பாலும் பிரிக்கப்படுகிறது. இருப்பினும் நாம் எதை எதைக்க கற்கிறோம் என்பதைப் பட்டியலிடுவது சரியல்ல. ஏனெனில் நாம் அதைச் செய்வதிலுள்ள சிறப்பென்ன என்பதை அது உணர்த்தவில்லை. யதார்த்தம் என்பது சமூகத்தினால் கட்டமைக்கப்பட்டது. நமது நடத்தையில் பல மறைவான சமூகக் காரணிகள் உள்ளன. பெரும்பாலான சமூக வாழ்க்கை ஆழமான முரண்தொனியைக் கொண்டிருக்கிறது போன்ற பல இழைகளால் பின்னப்பட்ட ஒரு மையக் கயிற்றிலிருந்து முக்கியமான பல கூர்ந்தறிதல்களைச் சமூகவியல் பற்றிய இந்த விளக்கம் கொண்டுள்ளது.

தமிழக பழங்குடி மக்கள்

தமிழகத்தில் மொத்தம் 36 வகையான பழங்குடியின் மக்கள் வாழ்கின்றனர். மலைப்பகுதிகளைச் சேர்ந்த பழங்குடியின மக்கள் போதுமான விழிப்புணர்வு இன்றி மலைப்பகுதிகளிலும் மலையையொட்டி பகுதிகளிலும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தங்களுக்கு அரசின் சலுகைகள் எத்தனை சதவிகிதம் உண்டு என்றும் அவற்றின் மூலம் எவ்வாறு

பயன்பெறுவது என்றும் தெரியாத நிலையில் இருப்பவர்கள் அவர்கள். ஆனால், பழங்குடிகள் என்று சான்றிதழ் வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்குச் சென்று சேரவேண்டிய உரிமைகளைச் சிலர் கவர்ந்துகொள்வதுதான் வருத்தத்திற்குரிய செய்தியாகும்.

மலைப்பகுதிகளிலேயே வாழ்ந்து பழகிவிட்ட பளியர் இனமக்கள், இன்றும் மலைப்பகுதிகளுக்குச் சென்று மலைப்பொருட்களைச் சேகரித்துவருவதை வழக்கமாக வைத்திருக்கின்றனர். அங்கிருந்து கொண்டுவரும் தேன், கிழங்கு, மரப்பட்டை, சாரணத்தி வேர், முருங்கைக்கீரை, பெரண்டை, துளசி, ஆவாரம் பூக்கள், சிறுகுறிஞ்சி, பெரியாநங்கை போன்ற மூலிகைப் பொருட்களைச் சேகரித்துவைத்து, தங்கள் பகுதிகளுக்கு வரும் இடைத்தரக்காளிடம் விற்பனை செய்கிறார்கள். அதில் கிடைக்கும் சொற்பத்தொகைதான் அவர்களது முக்கிய வருமானம்.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி பட்டியல் சாதியினருக்கு 18% இடஒதுக்கீடும், பழங்குடியினருக்கு 1% இடஒதுக்கீடும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் போட்டிகளே இல்லாமல் இருந்த இடஒதுக்கீட்டு முறைகளில் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியால் வெகுவான போட்டிகள் நிலவுகின்றன. இதில் பழங்குடியினருக்கான பதவிகளைப் பூர்த்திசெய்ய சில இடங்களில் ஆட்கள் இல்லாத நிலையும் இருந்தது. இதை அறிந்துகொண்ட தரைவாழ் மக்களில் சிலர்தான் பழங்குடியினச் சான்றிதழ்களைப் பெற்று சலுகைகளைப் பெறுகின்றனர்.

பழங்குடியினர் தங்களுக்கான உரிமைகள் பெற அரசு தேவையான விழிப்புணர்வு அளிக்க வேண்டும். அதேபோன்று தமிழகத்தில் பழங்குடியினர் அல்லாதவர்கள் பழங்குடியினருக்கான உரிமைகளைப் பறித்துக்கொண்டால், முறையான நடவடிக்கை எடுத்து பழங்குடியினர் நலன்காக்க உதவ வேண்டும். அதுவே நம் தமிழகத்தில் வாழ்கின்ற பழங்குடியின மக்கள் முன்னேற்றம் பெறுவதற்கும், நம் இந்தியாவில் வாழ்கின்ற ஒட்டுமொத்தப் பழங்குடியின மக்கள் விழிப்புணர்வைப் பெறுவதற்கும் வழிவகை செய்யும்.

சூறு - 7

சுற்றுப்புறவியல்

சுற்றுச்சூழல் என்ற வார்த்தைக்குச் சுற்றுப்புறத்தைச் சார்ந்த ஒரு கூட்டமைப்பு என்று பொதுவான பொருள்கொள்ளலாம். ஒரு உயிரினம் தன்னைச் சுற்றியுள்ள காரணிகளைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தால் மட்டுமே, வெற்றியுடன் வாழமுடியும். நமது மூதாதையர்கள், மீன்பிடிக்கவும், வேட்டையாடவும், உணவுப் பொருட்களைச் சேகரிக்கவும் இயற்கையையே சார்ந்திருந்தனர். அவர்களுக்குச் சுற்றுச்சூழல் பற்றிய அறிவு அதிகமாகியிருந்தது. எனவே, சுற்றுச்சூழல் இயல் கல்வி மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்று. சுற்றுச்சூழல் சார்ந்த அறிவியலைச் சூழலியல் என்று குறிப்பிடலாம். Ecology என்ற வார்த்தை Oikos என்ற கிரேக்கப் பதத்திலிருந்து தோன்றியது. Oikos என்றால் வீடு என்றும் logos என்றால் அதைப் பற்றி அறிவது என்றும் புரிந்துகொள்ளலாம்.

சூழலியலின் தோற்றம்

சூழலியல் என்ற சொல்லை முதன்முதலில் ஹன்ஸ் ரெய்ட்டர்(Hanns Reiter) என்பவர் 1868-இல் அறிமுகப்படுத்தினார். ஆயினும் எர்னஸ்ட் ஹெக்கேல் என்பாரே, சூழலியலுக்கான இலக்கணத்தை வகுத்தார். அவரின் கூற்றுப்படி, சூழலியல் என்பது, ஒரு உயிரினத்திற்கும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்ற காரணிகளுக்கும் இடையிலான உறவு முறையாகும். மேலும், இந்த உறவுமுறையின் தன்மையை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்புகளின் மூலம் விளக்குகிறார்.

1. ஒரு உயிரினத்தை அதன் சுற்றுச்சூழலிலிருந்து பிரிக்க முடியாது.
2. இவ்விரண்டும் ஒன்றையொன்று சார்ந்திருக்கிறது.
3. எந்த ஒரு உயிரினத்தின் செயல்பாடும், அதன் சூழ்நிலை மண்டலத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

தற்போது மாசு பற்றிய கல்வியும், இயற்கை வளம் பாதுகாத்தலும், அதிக கவனத்தை ஈர்த்துவருகின்றன. ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பிற்குத் தன்னுடைய பங்கை ஆற்ற வேண்டிய கட்டாயத்தின் அடிப்படையில் சுற்றுச்சூழல் கல்வி எல்லா வயதினருக்கும் கட்டாயப் பாடாக்கப்படுவது அவசியம்.

இயற்கைச் சுற்றுப்புறமும் செயற்கைச் சுற்றுப்புறமும்

காடுகள், குளங்கள், ஏரிகள், கடல் போன்றவை இயற்கை சுற்றுப்புறங்களாலும் மனிதன் தன் நாகரிக வாழ்க்கைக்காக அமைத்துக் கொண்ட வீடு. அதனுள் இருக்கின்ற மின்சார, மின்னணுச் சாதனங்களான டி.வி., குளிர்சாதன வசதி, மின்விசிறி, மின் விளக்குகளால் உருவாகும் சுற்றுப்புறம் செயற்கைச் சுற்றுப்புறமாகும்.

சுற்றுச்சூழல் கல்வியின் பாடப்பரப்பு

டைலர் என்பவர், சுற்றுச்சூழல் என்ற அறிவியல் பிரிவு உயிரினங்களின் உயிர் சார்ந்த தன்மையும், அவைகளின் சூழலியல் சார்ந்த தன்மையும் பற்றி விளக்குகின்றது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மனிதன் நினைப்பது போல, அவனே சூழ்நிலையின் தலைவன் அல்ல. உயிர் சார்ந்த காரணிகளால் அவன் ஒரு அங்கமே. மனிதன் தன் உயிர்நிலையை சாதகமாக்கி அதிகமாகச் சுரண்டி வாழ்ந்து சூழலியலை அழிவுக்கு நேரே இட்டுச் செல்லப் பயன்படுத்தக்கூடாது. மாறாக, அறிவை ஆக்கப்பூர்வமாகப் பயன்படுத்தி சூழ்நிலையை ஆண்டு கொள்வது அவசியம். இன்றைய காலகட்டத்தில் மனிதன் எதிர்நோக்கும் பல்வகை சாலவும் நன்று. நமது நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டங்கள், விவசாயம், கால்நடை பராமரிப்பு, காட்டியல், மீன் வளர்ப்பு, இயந்திரமாதல், கல்வி எனப் பல துறைகளிலும் சுற்றுச்சூழலுக்கு முன்னுரிமையளித்துத் திட்டமிட ஆரம்பித்திருப்பது ஒரு வரவேற்கத்தக்க மாற்றமாகும். மனித குலத்தின் எதிர்காலம், சுற்றுச்சூழலின் பாதுகாப்பிலும் அதைத் தக்க முறையில் ஆண்டு கொள்வதிலுமே இருக்கிறது.

இயற்கை வளங்கள்

மனிதன் உயிர் வாழத் தேவையான காற்று, நீர், உணவு, உறைவிடம் மற்றும் நவநாகரீக வாழ்வக்கான சகல பொருட்களும் இயற்கையிடமிருந்தே பெறுகிறான். பெருகிவரும் மக்கள் தொகை மற்றும் மிதமிஞ்சிய இயற்கை வளச் சுரண்டல்கள், இயற்கை வளங்களுக்கு பேராபத்தை உண்டுபண்ணி வருகின்றன. எதிர்காலம் ஒரு குழப்பத்தை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. எனவே இயற்கை வளங்களை மிகக்கவனமாகக் கையாளுவதும், பாதுகாப்பதும் அத்தியாவசியம். கனிம வளங்கள், நீர், ஆற்றல், காடுகள் மற்றும் உயிரினங்கள் அனைத்தும் அடங்கியதே இயற்கை வளங்களாகும்.

இயற்கை வளங்களின் பாதுகாப்பு

தொடர்ந்து இயற்கை வளங்களை உபயோகப்படுத்தும்போது சுற்றுப்புறச்சூழலில் அதிக தாக்கம் ஏற்படுகிறது. சுற்றுப்புற சூழலின் தரமும், அளவும் பாதிக்கப்படுகின்றன. மேலும் பிளாஸ்டிக், பூச்சிக்கொல்லிகள், செயற்கை உரங்கள் போன்ற செயற்கையான பொருள்களை நாம் அதிகம் பயன்படுத்துவதால் சுற்றுச்சூழல் அதிகமாகச் சீரழிந்து வருகின்றது. எனவே சரியான முறையில் இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்துவதும், அவற்றைப் பாதுகாப்பதும், மிகவும் இன்றியமையாதது. வரும் தலைமுறையினருக்கு இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாத்து விட்டுச் செல்வது இன்றைய தலைமுறையின் கடமையாகும்.

காடுகளின் பயன்கள்

மனிதனின் நாகரீக வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை புரிவது காடுகளே. பல்வகை மரவேலைப்பாடுகளுக்காகப் பெறப்படும் மரங்கள், காகிதத் தொழிற்சாலை, ரேயான் இழைகள், தீப்பெட்டித் தொழில், விளையாட்டுப் பொருட்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை போன்ற பலவகை தொழிற்சாலைகளுக்காக மூலப்பொருட்களைத் தருவது காடுகளே.

பூமியின் தட்ப வெப்பநிலையை நிர்ணயிப்பதில் காடுகளுக்கு மிக முக்கிய பங்குண்டு. வளிமண்டலத்திலுள்ள ஆக்ஸிஜன், கரியமில வாயு இவைகளின் அளவைச் சரியான விகிதத்தில் காத்து வருவதும் காடுகளே, ஒரு இடத்தின் மழைப்பொழிவைச் சீர்படுத்தி, மண்ணின் நீர் கொள்ளும் திறனை அதிகரிக்கச் செய்கிறது காடு.

காடுகள் அழிப்பு

பின் விளைவுகளைச் சிந்திக்காமல், வனங்கள் அழிக்கப்பட்டு வருவதால், காடுகளின் பரப்பளவு நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. பெருகிவரும் மக்கட்தொகை, வளர்ந்துவரும் நகர்ப்புறங்கள், விவசாயத்திற்குத் தேவைப்படும் நிலங்களை உருவாக்க, இப்படிப் பல காரியங்களுக்காக நமது வன வளங்கள் இரையாக்கப்படுகின்றன.

நீர் வளங்கள்

நமது நன்னீர்த் தேவைகளை மழைநீரும், ஆறுகளும் நிலத்தடிநீரும் பூர்த்தி செய்கின்றன. இன்றைய சூழ்நிலையில், நீரின் இருப்பு நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. எனவே, நீர் வளத்தைப் பாதுகாக்க, ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தன்னால் இயன்றவரை முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

நீரின் தேவையும் அதன் பயன்பாடும்

மனித சமுதாயத்திற்கு நீர் மிகவும் அவசியம். விவசாயத்திற்காக 70%, நீரும் தொழிற்சாலை மற்றும் வீட்டு உபயோகத்திற்காக முறையே 24%, நீரும் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. இவற்றைத் தவிர சுற்றுச்சூழல் பராமரிப்புக்குத் தண்ணீர் மிகவும் அவசியம்.

மழைநீர் சேகரிப்பு

ஐரோப்பாவில் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பே மழைநீர் சேகரிப்பு முறைகள் வழக்கத்தில் இருந்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. மழைக்காலங்களில் நீரைச் சேகரித்து, பின்னால் உபயோகப்படுத்தப்படும்படி பாதுகாத்து வைப்பதே மழைநீர் சேகரிப்பதாகும்.

மழைநீர் சேகரிப்பின் நன்மைகள்

1. நிலத்தடி நீர் உயர்கிறது
2. நிலத்தடி நீரின் தன்மை கெட்டுவிடாமல் பாதுகாக்கப்படுகிறது.
3. குடிநீர் தேவை தீர்க்கப்படுகிறது.
4. தரிசு நிலங்களை வளமிக்க நிலங்களாக மாற்ற வாய்ப்புள்ளது.

நிலச் சீர்கேடு

பூமியின் மேற்பரப்பில் சுரங்கங்கள் தோண்டி கனிம வளங்களை வெளிக்கொண்டு வரும்போது, நிலப்பரப்பில் பற்பல விதமான மாற்றங்கள் உருவாகின்றன. நில அகழ்வுகள் மண் சரிவு, காடுகள் அழிப்பு, விவசாய நில இழப்பு, வண்டல் படிதல் என்ற பலவித விளைவுகளை நாம் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது. கனிம வளங்களைத் தோண்டி எடுப்பதினால் நிலம் பயனற்றுப்போகிறது. இப்படிப் பயனற்றுப்போன நிலங்களை மறுபடி பயனுள்ளதாக மாற்றுவது அவசியம். நில அகழ்வுகளால் உண்டான பள்ளங்களை நிரப்பி, மேலே வளமிக்க மணலைப் பரப்புவதன் மூலம் நிலங்களை மீட்க முடியும். மேலும் இப்படி உருவாக்கப்பட்ட நிலங்களில் தாவரங்கள் வளரச் செய்வதின் மூலம் நிலமீட்பைப் பூரணப்படுத்தலாம்.

உணவு வளங்கள்

மனிதனுக்குத் தேவையான உணவு வகைகள் விவசாயத்தின் மூலமே பெரும்பாலும் பெறப்படுகின்றன. கால்நடைகள், மீன்வளம் போன்றவைகளும் கணிசமான அளவு உணவைத் தருகின்றன. நமது நாட்டின் கால்நடை செல்வங்களின் எண்ணிக்கை பெருகிவருவதால் அவற்றின் உணவுத் தேவைகளும் நமது உணவுத்தேவைகளுடன் போட்டி போட்டு பெருகிவருகின்றன. உலகின் மக்கட்தொகைப் பெருக்கம் கட்டுப்பாட்டைக் கடந்து அபாயகரமாக உயர்ந்து வருகிறது. வளர்ந்து வரும் நாடுகளின் உணவு இருப்பு மிக மோசமான நிலையில் உள்ளது. உலகில் 30% மக்கள் இப்படிப்பட்ட நாடுகளில் வாழ்வதால் உணவுப்பற்றாக்குறை என்பது மிகப்பெரிய சிக்கலாகும். இந்நாடுகள் அதிக பொருள் செலவு செய்து விவசாயத்தை மேம்படுத்த முடியாத நிலையில் இருப்பதே இந்நாடுகளின் உணவு உற்பத்திக் குறைவதற்கு காரணமாகும்.

விவசாயம்

தற்போது நிலவிவரும் பசுமைப்புரட்சிதான் நம் உணவுத் தேவையைச் சமாளிக்கக் கூடிய ஒரு நம்பிக்கைளைத் தருகிறது. ஆனால் அதற்கு அதிக ஆற்றல் தரும் எரிபொருள், ரசாயன உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லி, வீரிய பயிரினங்கள் தேவை. மேலும், இவற்றை அதிக அளவில் பயன்படுத்தினால், சுற்றுச்சூழல் பாதிக்கத்தக்க விளைவுகள் ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட பாதிப்புகளைச் சுற்றுச்சூழல் பினவிளைவுகள் எனக் குறிப்பிடலாம். பூச்சிக்கொல்லி மாசுபாடு, மிகையூட்டம் போன்றவை தக்க உதாரணங்களாகும்.

நவீன விவசாயத்தால் ஏற்பட்டுள்ள சுற்றுச்சூழல் தாக்கம்

நாம் உபயோகப்படுத்தும் இரசாயன பூச்சிக்கொல்லிகள் 1,180 ரகம் எனத் தெரியவருகிறது. இவற்றைத் தவிர களைக்கொல்லி, பூஞ்சைக் கொல்லி எனப் பலவகை ரசாயனங்கள் பழக்கத்தில் உள்ளன. இவற்றை நாம் உபயோகப்படுத்துவதால் உற்பத்தி பெருகினாலும், சுற்றுச்சூழல் மாசு அதிகரித்து வருவது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்தும் பூச்சிக்கொல்லி, நீரிலும், நிலத்திலும், பயிர்களிலும், காய்கறிகளிலும், தானியங்களிலும் கலந்து அவற்றை நாம் உண்ணும்போது உடல் ஆரோக்கியம் கெட்டுவிடுகிறது.

சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு

காற்று மாசுபாடு

அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் காற்று தேவைப்படுகிறது. அவைகள் தமது உணவிலிருந்து சக்தியைப் பெறுவதற்காக சுவாசித்தலின் மூலமாகக் காற்றை எடுத்துக்கொள்கின்றன. ஆகவே, காற்றின் தரமானது என்ன விலை கொடுத்தேனும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் பலவிதமான மாசுக்களினால் காற்றானது மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. மனிதனையும் அவனது சுற்றுச்சூழலையும் பாதிக்கத்தக்க அளவு காற்று மாசுபடுவதே காற்று மாசு என WHOவரையறுக்கிறது.

காற்று மாசுபாட்டின் விளைவுகள்

தாவரங்களில் விளைவுகள்

1. திசுக்கள் சிதைவுறுவதால், புரோட்டாபிளாசம் வெளிவந்துவிடும். இதனால் தாவரங்களின் சில பகுதிகள் அழிகின்றன.
2. இலைகள் உதிராந்து போகின்றன.
3. தாவரங்கள் பச்சையத்தை இழப்பதால் அதன் இலைகளில் பச்சையற்ற தன்மை உருவாகிறது.
4. இலைகளில் கமழி புகுவதால் ஒளிச்சேர்க்கை குறைகிறது.

விலங்குகளில் விளைவு

1. அமில மழையின் காரணமாக நீரில் அமிலத்தன்மை அதிகரிப்பதால் நீர்வாழ் உயிரினங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன.
2. நைட்ரைட்டுகள் கலந்த இலைகளை உணர்வதால் கால்நடைகளில் நச்சு கலக்கிறது.
3. வயிற்றுப்போக்கு, இரத்தசோகை ஆகியவற்றால் விலங்குகள் பாதிக்கப்படுகின்றன.

மனிதனில் விளைவுகள்

1. மனிதனில் பொதுவாக சுவாசப்பாதையையும், நுரையீரலையும் பாதித்து முடிவில் நுரையீரல் எஃமா மற்றும் நுரையீரல் புற்றுநோய் ஆகியவற்றை விளைவிக்கிறது.
2. கண்கள் மற்றும் மூச்சுக்குழல் சளிச்சவ்வு எரிச்சல்
3. இருதய இரத்தக்குழாய் நோய்கள், காற்று மாசினால் உண்டாகும்.
4. கன உலோகங்கள் நுரையீரல் வழியாக, உடலில் புகுந்து திசுக்களிலும் எலும்புகளிலும் சேர்ந்துவிடும்.

காற்று மாசுப்பாட்டின் கட்டுப்பாடு

1. தானியங்கி வாகனப் புறம்போக்கிகளை ஒழுங்காகப் பழுதுபார்த்தல், பழைய இயந்திரங்களை மாற்றுதல், வடிகட்டி போன்ற அபைப்புகளையும் மற்ற நவீன தொழில்நுட்பங்களையும் பயன்படுத்துதல்
2. நிலைமின்னிய பிரி சாதனத்தை பயன்படுத்தி தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளிவரும் துகளுருவங்களைக் கட்டுப்படுத்துதல்
3. காற்று மாசுபாடு சட்டத்தைக் கண்டிப்போடு நடைமுறைப்படுத்துதல்
4. காட்டுத்தீ முதலியவைகள் கண்காணிக்கப்படல்
5. காடு வளர்ப்புத் திட்டத்தை ஊக்குவித்தல்
6. அணுக்கதிர் ஆபத்துக்களைக் கண்காணித்தல்
7. தொழிற்சாலைப் பகுதிகள், குடியிருப்புப் பகுதிகளிலிருந்து பிரிக்கப்படுதல்
8. ஒவ்வொரு நகரத்தைச் சுற்றிலும் பசுமை வளையங்கள் ஏற்படுத்தப்படுதல்.

நீர் மாசுபாடு

நீர் மாசுபாடு என்பது ஏதேனும் வெளிப்புறப்பொருட்களினால் நீர் தூய்மைக்கேடு அடைந்து, மனித உபயோகத்திற்கு ஏற்றத்தக்கதாக இல்லாமல் போய்விடுவதாகும். மனிதனின் Manonmaniam Sundaranar University, Directorate of Distance & Continuing Education, Tirunelveli.

அன்றாட வாழ்க்கைக்கான சமைத்தல், குடிநீர், குளியல், கழிவுநீர் வெளியேற்றம், வேளாண்மை மற்றும் வேறுபட்ட தொழிற்சாலைகளில் குளிர்சாதனம் மற்றும் தயாரிப்புத்துறை ஆகியவற்றினால் நீர்நிலைகள் விரும்பத்தகாத மாற்றங்களை அடைகின்றன. இதனால் இந்தியாவில் ஆறுகளும் ஓடைகளும் 70% மாசுப்பட்டுள்ளன.

நீர் மாசுபாட்டின் மூலங்கள்

1. வீட்டுக்கழிவு நீர், இது உணவுக் கழிவுகள், டிட்டர்ஜன்ட், மனிதக்கழிவுகள், விலங்கினக் கழிவுகள் மற்றும் இதர நீர் மாசுக்கள்.
2. தொழிற்சாலைக் கழிவுகள், தொழிற்சாலைக் கழிவுநீரை நேரடியாக வெளிவிடுவதால் நீர் நிலைகள் தூய்மைக்கேடு அடைகிறது. பின்னலாலை, சர்க்கரை ஆலை, உரத்தொழிற்சாலை, எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிலையங்கள், ரப்பர், பிளாஸ்டிக் மற்றும் ரேயான், காகிதத் தொழிற்சாலை ஆகியவை இரசாயன தூய்மைக்கேட்டிற்கக் காரணமாகின்றன.
3. வேளாண்மை மூலங்கள், எண்ணெய்த்தாது, அணுக்கதிர் கழிவுகள் ஆகியவை மாசுபாட்டை உண்டாக்குகின்றன.

நீர் மாசுபாட்டின் விளைவுகள்

வீட்டுக்கழிவு நீரால் மாசுபட்ட நீரானது நீர்வழித் தோன்றும் வியாதிகளைப் பரப்புகிறது. காலரா, வயிற்றுப்போக்கு, சீதபேதி, டைபாய்டு.

நீர் மாசுபாட்டின் கட்டுப்பாடு

1. அனைத்து வகையான வீட்டுக்கழிவு மற்றும் நகராட்சி கழிவு படிவாக்கம், நீர்த்தல், சேமித்தல் முறையான சுத்திகரிப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்ட பிறகே நீர்நிலைகளில் வெளியேற்றப்பட வேண்டும்.
2. நீர் மாசுபாட்டைக் கட்டுப்படுத்த பல்வேறு சட்ட நடவடிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.
3. குடிநீரின் தரத்தை அடிக்கடி சோதனைசெய்து கண்டிப்பாகத் தணிக்கை செய்து அதை நிர்வகிக்க வேண்டும்.
4. பூச்சிக்கொல்லிகளின் பயன்பாட்டைக் குறைப்பது மட்டுமல்லாது முறையாகத் தர நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட பூச்சிக்கொல்லிகளை மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும்.
5. ஆறுகளில் பிணங்களை எறிவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

மண் மாசுபாடு

பூமியின் மண் மேற்பரப்பானது, மோசமான வேளாண்மைப் பயிற்சி, சுரங்கம் தோண்டதல், தொழிற்சாலைக் கழிவுகளைப் புதைத்தல், நகரக் கழிவுகளைக் கண்மூடித்தனமாக வெளியேற்றுதல் ஆகிய அனைத்தும் காரணிகளினால் சிதைக்கப்படுவது மண் மாசுபாடு ஆகும்.

காரணங்கள்

தொழிற்சாலை மூலங்கள், வீட்டுக்கழிவு மூலங்கள், கதிர் வீச்சுப்பொருட்கள் மண் மாசுபாட்டிற்குக் காரணங்களாகும்.

விளைவுகள்

1. மண் மாசுக்கள் மண்ணில் வாழும் நுண்ணுயிரிகளைப் பாதிப்பதனால் சிதைக்கும் பணியில் தாமதம் ஏற்படுகிறது.
2. சேர்க்கைப் பொருட்களை ப்ளாஸ்டிக், பூச்சிக்கொல்லிகள், உரங்கள், மண் வளங்களான நுண்துளையுடைமை, நயம், நீர் பிடிப்புத்தன்மை மற்றும் பல மண்ணின் இயற்கைத் தன்மையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.
3. கன உலோகங்கள், பூச்சிக்கொல்லிகள், உரங்கள் ஆகியவற்றினால் மாசுபட்டிருக்கும் மண்ணில் வளரும் தாவரங்கள் மனிதனில் பல உடல்நலத் தீங்குகளை ஏற்படுத்துகின்றன.
4. ஒரு நகரத்தைப் பார்க்கச் சகியாத இடமாகச் செய்வது நகரக்கழிவுகளே. உயிரியல் சிதைப்பிற்குட்படும் கழிவுகள் சாலை ஓரங்களிலேயே சிதைப்பிற்குட்படுபதினால், அந்த இடம் ஈக்களுக்கும் மற்றும் பலவகையான பூச்சிகளுக்கும் வாழிடமாக அமைகின்றது.

கட்டுப்படுத்தும் வழிமுறைகள்

1. உயிரியல் சிதைப்பிற்குட்படும் கழிவுகள், உட்படாத கழிவுகள், தொழிலக மற்றும் வீட்டுக்கழிவுகள் ஆகிய அனைத்துக்கும் ஒரு ஒழுங்கான வெளியேற்றும் முறை செயல்படுத்தப்பட வேண்டும்.
2. தொழிலகக் கழிவுகளிலிருக்கும் நச்சுப்பொருள்களை வெளியேற்றக் கழிவுகள் கண்டிப்பாகச் சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும்.
3. நமது நாட்டில், எருவாக்குதல் திடக்கழிவு மேலாண்மையில் பொதுவான முறையாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. இந்த எருவை உரமாகவும் பயன்படுத்த முடியும். மருத்துவமனையிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் திடக்கழிவுகள் கண்டிப்பாக எரியூட்டல் முறையில் அகற்றப்பட வேண்டும்.
4. நிலத்தைப் பயன்படுத்துதல், நிலத்தைச் சீர்படுத்துதல், மண் மாசுபாட்டைக் கட்டுப்படுத்த எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள் நற்பயனளிக்கும் நடவடிக்கையாகும்.
5. தீங்கு விளைவிக்கும் மாசுக்களை முன்பே கண்டறிந்து கண்காணிக்க வேண்டும்.
6. மக்களுக்கு மாசு பற்றிய கல்வி புகட்டுதல்
7. குப்பைகளைக் கண்ட இடங்களில் எறிவதைக் கடுமையான சட்டங்கள் மூலம் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.
8. பொருள்களை மறு சுழற்சிக்கு உட்படுத்துதலை அதிகரிக்க வேண்டும்.

மாசுக்கட்டுப்பாட்டில் தனிமனிதனின் பங்கு

பசுமை மற்றும் தூய்மையான சுற்றுச்சூழல் என்பது ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும். இந்தப்பூமியில் வாழ்வதற்கு, நமக்கு உரிமையிருப்பதுபோல், அதைப் பாதுகாப்பதும் நமது கடமையாகும். மனிதன், உயிர்மண்டலத்தின் மிக உயர்ந்த பதவியை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதால், நலமான மற்றும் நலமற்ற சுற்றுச்சூழலுக்கு அவனே பொறுப்பாளியாகிறான். இயற்கைக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்ய வழிமுறை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனபோதிலும், இது ஒரு பொதுவான வழிகாட்டுக் குறிப்பு மட்டுமே.

1. உங்கள் சுற்றுச்சூழலைப் பற்றிய அறிவை வளர்த்துக்கொள்ளவும், உலகளவில் சிந்தனை செய்யவும் உங்களை நீங்கள் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும்.
2. உள்ளூரைச் சேர்ந்த சுற்றுச்சூழல் மற்றும் அதன் பராமரிப்பிலும் கவனம் செலுத்துதல்.
3. சுற்றுப்புறச் சூழலைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துவதற்குப் பொறுப்பேற்பது.
4. மக்கள்தொகைப் பெருக்கம் ஒரு மாசுபாடு ஆகும். கட்டுப்பாட்டு முறைகளில் தீவிரமாக்குதல்
5. இயற்கையாகவே படிப்படியாகக் குறைந்துவரும் இயற்கை வளங்கள், அவற்றை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளாதல் மற்றும் தவறாகப் பயன்படுத்துதல் போன்றவற்றில் கவனம் செலுத்துதல்.
6. மறுசுழற்சி செய்யப்பட்ட பொருள்களைப் பயன்படுத்துவதை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.
7. தேவையற்ற பொருட்களை ஆசைகொண்டு வாங்குவதைத் தவிர்த்தல்
8. பிளாஸ்டிக் பொருட்கள், பாலிதீன் பைகள், செயற்கை துணிப்பொருட்கள் தவிர்க்க வேண்டும்.
9. தானியங்கி வாகனப் பயன்பாட்டைக் குறைத்தல், மிதிவண்டிகள் நல்லது.
10. வண்டிகளை அடிக்கடி தணிக்கை செய்வதினால் காற்று மாசுபாட்டைத் தவிர்த்தல்
11. வீட்டில் உருவாகும் அங்ககக் கழிவுப்பொருட்களை உரமாக மாற்ற ஒரு தோட்டத்தை வைத்துக்கொள்ளுதல்
12. மழைநீர் சேமிப்பைக் கண்டிப்பாக அமல்படுத்துதல்
13. உங்கள் பகுதியிலுள்ள குளங்கள், ஏரிகள், ஓடைகள் ஆகியவற்றைப் பாதுகாத்தல்
14. தெருவோரங்களில் சிறுநீர் மற்றும் மலம் கழிப்பதைத் தவிர்த்தல்
15. காற்கறி மற்றும் பழங்களிலுள்ள பூச்சிக்கொல்லிகளை நீக்குவதற்கு உண்பதற்கு முன் அவற்றைக் கழுவ வேண்டும்.
16. கல்வி நிலையங்களில் இரசாயனப் பொருட்களைத் தவிர்த்தல் வேண்டும்.
17. சுற்றுச்சூழலைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு வேண்டும்.

சமூகப் பிரச்சனைகளும் சுற்றுச்சூழலும்

நகரமயமாக்கல்

கிராமப்புற மக்கள் வேலை தேடுவதற்காகவும், வசதியான வாழ்க்கைக்காகவும், கல்விக்காகவும் அருகிலிருக்கும் நகரங்களுக்கு குடிபெயர்கிறார்கள். கிராமமக்களின் செல்வம், அவர்களின் வேளாண்மை நிலங்களே. ஒரு காலத்தில் மகத்தான அறுவடையினால் நிலத்திலிருந்து நல்ல வருவாயைப் பெற்றுவந்தனர். ஆனால் தற்போது, பருவ மழை பொய்த்துப் போனதினால், நிலத்தடி நீரின் அளவும் குறைந்து, கூடவே மாசுபாட்டு பிரச்சனைகளும் சேர்ந்துகொண்டு, அவர்களின் நிலங்களைத் தயாரிப்புத் திறனற்றவையாகச் செய்துவிட்டன. ஆகையால், வாழ்க்கை நடத்துவதற்கும், சம்பாதிப்பதற்கும் அவர்கள் நகரங்களுக்கு இடம்பெயருகிறார்கள். அங்கு அவர்களுக்குத் தொழிலகங்களிலும், வர்த்தக நிறுவனங்களிலும் வேலை வாய்ப்புகள் உள்ளன. நகரங்களில் வாழும் மக்கள் தொகையை விட நகரும் மக்கள் தொகை அதிக வளர்ச்சியுடன் காணப்படுகிறது.

நகரமயமாக்கலின் விளைவுகள்

1. மனிதனின் உடனடித் தேவைகளுக்கு ஏற்பச் சுற்றுப்புறச்சூழலை மாற்றி அமைப்பதால் சுற்றுப்புறச் சூழல் சமநிலையற்ற தன்மைக்குத் தள்ளப்படுகிறது.
2. இட நெருக்கடியான வாழ்வு ஒரு தரமற்ற வாழ்வாகும்.
3. மாசுபாடு உயர்கிறது.
4. நீர் மற்றும் மின்சாரம் போன்ற வளங்கள் போதுமானதாக இல்லை.
5. சமூக பொருளாதார, சட்டப்பிரச்சினைகள் உருவாகின்றன.

ஆற்றல் சார்ந்த நகர்ப்புறப் பிரச்சினைகள்

1. மண்ணெண்ணெய், எரிவாயு, விறகு போன்ற எரிபொருட்களின் தேவை அதிகரிக்கிறது.
2. போக்குவரத்திற்காக பெட்ரோல் மற்றும் டீசல் இவற்றின் தேவை அதிகரிக்கிறது.
3. மின்சாரத் தேவை அதிகரிக்கிறது.

ஆற்றல் பிரச்சனைகளைக் குறைக்கும் வழிகள்

1. தொழிற்சாலைகளும், பிற நிறுவனங்களும் நகரங்களின் எல்லைப்புறங்களிலேயே அமைக்கப்பட வேண்டும்.
2. மாற்று எரிசக்தி மூலங்களான சூரிய சக்தி காற்றுச் சக்தி ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
3. பெட்ரோல் மற்றும் டீசலின் தேவையைக் குறைக்கப் பொதுப்போக்குவரத்து அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும்.
4. அவசியமற்ற ஆற்றல் இழப்பைக் குறைப்பதற்கான வழிமுறைகளைக் கையாள வேண்டும்.
5. மக்களுக்கு ஆற்றல் தட்டுப்பாடு பற்றி கல்வியைப் புகட்ட வேண்டும்.

சுற்றுச்சூழல் நன்னெறிகள்

நன்னெறிகள், வாழ்வின் விலைமதிப்பற்றவை. ஒரு மனிதன் இயற்கையோடு, இணைந்து சுற்றுப்புறச் சூழல் நன்னெறிகள், விலைமதிப்புமிக்க நீதிக்கருத்துக்களாக அமைகின்றன. ஆரோக்கியமான சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கும், மனிதனுக்குமிடையே நிகழும் செயல்பரிமாற்றங்களே இவைகள். சூழல் கட்டமைப்பில், தாவரங்கள், விலங்குகள் மட்டுமல்லாது, மனிதனும் ஒரு உயிருள்ள அங்கமாவான். இந்த உயிருள்ள அங்கமானது, சுற்றுச்சூழலிருந்து பிரிக்கமுடியாததாகிறது. நாம் அனைவரும் ஒட்டுமொத்தமாக சுற்றுப்புறச்சூழலின் உயிருள்ள காரணிகள் மற்றும் உயிரற்ற காரணிகளைச் சார்ந்து வாழ்கிறோம் என்ற உண்மையை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

1. இயற்கையன்னை மிகவும் அழகானவள் - போற்றிப் பேணி அனுபவிக்க வேண்டும்.
2. இயற்கையிடமிருந்து பெரும்வருவாயை பெறும் நாம் அதைப் பாதுகாக்க வேண்டும்.
3. மரங்கள், காற்று தூய்மைப்படுத்திகளாகவும், மழைக்கொடுப்பவைகளாகவும், ஆக்ஸிஜன் பரிமாறுபவைகளாகவும் இருக்கிறது. ஆகையால் நாம் அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டும்.
4. மலைகள், ஆறுகள், குளங்கள், காடுகள், சமுத்திரங்கள் ஆகியவற்றை கண்முடித்தனமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தக்கூடாது. அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் நம்மைப்போலவே வாழ்வதற்கு உரிமை உள்ளது. நாம் அவற்றை மதிப்பதுடன், அவற்றுடன் ஒரு இணக்கமான வாழ்வை கொண்டிருக்க வேண்டும்.
5. இயற்கையன்னைக்கு, ப்ளாஸ்டிக் போன்ற செயற்கைப் பொருட்களின் சிதைத்தல் செயல் பெரும் பாரமாக அமைகிறது. ஆகவே, கூடுமானவரை இவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
6. இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும்.

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புச் சட்டம் 1986

இச்சட்டமானது சூழ்த்தொகுப்பைப் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு சிறப்புமிக்க சட்டமாகும்.

மத்திய அரசின் அதிகாரங்கள்

1. சுற்றுச்சூழல் மாசைத் தடுக்கவும், கட்டுப்படுத்தவும் தேசிய அளவில் திட்டங்கள் தீட்டவும், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தவும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.
2. சுற்றுச்சூழல் மாசைக் குறைக்கவும், தடுக்கவும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க உரிமை உண்டு.
3. புகை மற்றும் கழிவுகள் வழியாக வெளிப்படும் மாசுகளின் அளவுகளை நிர்ணயம் பண்ண அதிகாரம் உண்டு.
4. சுற்றுச்சூழல் மாசைச் சார்ந்த ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளவும், ஆராய்ச்சிகளைத் தாங்கவும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

5. வளாகங்களை மேற்பார்வையிடவும், மாசைக் கட்டுப்படுத்தப் பின்பற்ற வேண்டிய வழிமுறைகளை வலியுறுத்தவும் அதிகாரம் உண்டு.
6. சுற்றுப்புறச் சூழல் சார்ந்த சோதனைக் கூடங்களை அமைக்கவும் அதையொத்த நிறுவனங்களை நிறுவவும் அதிகாரம் உண்டு.

மக்களின் விழிப்புணர்வு

சட்டத்தினால் மட்டுமே சுற்றுப்புறச் சூழலைப் பாதுகாப்பது என்பது இயலாத காரியமாகும். மக்களின் முழுமையான ஒத்துழைப்பு இருந்தால் மட்டுமே சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதுகாப்பு என்ற இலக்கை அடையமுடியும். விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள முறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

1. சூழியல் மேம்பாட்டு முகாம்
2. விழிப்புணர்வுப் பிரச்சாரம்
3. மக்கள் தொகைத் தகவல் தொடர்பு முறைகள்
4. இளைஞர் முகாம்
5. சூழல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நாட்களைக் கொண்டாடுதல்

சூறு - 8

சுற்றுலாவியல்

சுற்றுலா- விளக்கம்

சுற்றுலா என்னும் சொல் இன்று தமிழகத்தில் எல்லோராலும் அறிந்து பேசப்படும் சொல்லாகும். முன்பு தீர்த்த யாத்திரை, சேத்திராடனம் என்னும் சொற்களைப் பயன்படுத்தி வந்தனர். இன்று அவை அனைத்தையும் உள்ளடக்கிச் சுற்றுலா என்று அழைக்கின்றனர்.

சுற்றுலா செல்லுதல் 19ஆம் நூற்றாண்டில் மலர்ச்சியுற்றது. இன்பப் பயணம், பணம் செலவு செய்தல், ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்ட காலம் தங்குதல் போன்றவை அதனுள் அடங்கும். சுற்றுலா மனச்சோர்வைப் போக்கும். தனி மனிதனின் மனநிறைவில் சுற்றுலா அடங்கியுள்ளது. இன்பமாகப் பொழுதுபோக்க வேண்டும் என்பது மனிதனின் விருப்பமாகும்.

சுற்றுலா ஒரு விளக்கம்

ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோர் இடத்திற்குச் செல்லல், அவ்விடத்தைச் சாராத மக்கள் அவ்விடத்தில் தற்காலிகமாகத் தங்குதல், ஓரிடத்தில் நிலையாகத் தங்கியிருக்காமை, பொருளீட்டாமை போன்றனவற்றுடன் தொடர்புடைய செயல்களின் கூட்டுத் தொகையே சுற்றுலா ஆகும்.

“இன்பப் பொழுதுபோக்கிற்காகப் பயணம் செய்தல் அல்லது பயணிகளுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுத்தல் போன்ற பணிகளைச் செய்யும் தொழிலகம் சுற்றுலா எனப்பெறும்” என்று (புதிய) பிரிட்டானியா கலைக்களஞ்சியம் கூறுகிறது.

சுற்றுலா என்பது ஒரு பயணியின் குறுகிய காலப் பயணமாகும். அவர்கள் தங்கள் இருப்பிடத்திலிருந்து இன்னோர் இடத்திற்குப் பயணம் செய்வர். அவர்கள் ஓய்வு நேரத்துடனும், உலகத்துடனும் தொடர்புடையது. அஃது ஒரு தொழிலகம் ஆகும்.

சுற்றுலாவின் வகைகள்

சுற்றுலா உள்நாட்டுச் சுற்றுலா, வெளிநாட்டுச் சுற்றுலா எனச் சுற்றுலா இரண்டு வகைப்படும்.

உள்நாட்டுச் சுற்றுலா

இது மக்கள் தங்கள் நாட்டுக்குள்ளேயே சுற்றுப் பயணம் செய்வதாகும். அவ்வகைப் பயணம் எளிதானது. பணம் மாற்றுதல், கடவுச்சீட்டு, தங்கும் உரிமை போன்றவை தேவையில்லை. மொழிச்சிக்கல் ஏற்படுவதில்லை. எளிதாகவும் வசதியாகவும் சென்று வரலாம்.

உள்நாட்டுச் சுற்றுப் பயணத்திற்குத் தூரம் வரையறுக்கப் படவில்லை.

வெளிநாட்டுச் சுற்றுலா

ஒருவர் தம்முடைய தாய்நாட்டை விட்டு வேற்று நாட்டிற்குள் பயணம் செய்வது வெளிநாட்டுச் சுற்றுலா எனப்படும். அதற்குக் கடவுச்சீட்டு, தங்கும் உரிமை பணம் மாற்றுதல் போன்ற பல்வேறு தொல்லைகள் ஏற்படும்.

தனிநபர் சுற்றுலா

சுற்றுலா செல்லும் மக்களின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு 1. தனி நபர் சுற்றுலா 2. குழுச் சுற்றுலா என இரண்டு வகைப்படுத்தலாம். ஒருவர் மட்டும் தனியாகச் சுற்றுப்பயணம் செய்வதைத் தனிநபர் சுற்றுலா என்பர். வாகனம், தங்குமிடம் போன்றவற்றை அவரே ஏற்பாடு செய்து கொள்வார். அல்லது அவரது பயண முகவர் செய்து தருவார்.

மக்கள் சுற்றுலா

மிகுதியான மக்கள் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்வதை மக்கள் சுற்றுலா என்பர். பொருளாதார வளம் பெற்ற நாடுகளான அமெரிக்கா, கனடா, ஜெர்மனி, பிரான்சு, சப்பான் போன்ற நாடுகளில் அவ்வகைச் சுற்றுலாக்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. விடுமுறை நாட்களில் சுற்றுலா செல்வது அவர்களது வாழ்க்கையில் ஒரு பகுதியாகும். மிகுதியான வருமானம் இன்மையால் அவ்வகைச் சுற்றுலாவிற்கு இந்தியாவில் வாய்ப்பு இல்லை.

சமூகச் சுற்றுலா

கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் சமூகச் சுற்றுலா மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. அரசின் சலுகைகளுடன் குறைந்த கட்டணத்தில் ஒரு சமூகக் குழுக்கள் சுற்றுலா செல்கின்றன. அங்கு மக்கள் செல்ல வேண்டிய இடத்தையும், தங்கும் நாட்களையும் அரசே தீர்மானிக்கிறது. சோவியத் மக்கள் தங்கள் நாட்டுடன் நல்லுறவு கொண்டுள்ள நாடுகளுக்கு அவ்வகைச் சுற்றுலாவை மேற்கொள்கின்றனர்.

சுற்றுலாவின் நோக்கங்கள்

1. நாள்தோறும் இயந்திரம் போல உழைக்கும் மக்களுக்கு மாலையில் கிடைக்கும் ஓய்வு மட்டும் போதாது. நாள்தோறும் கிடைக்கும் அந்த மலை ஓய்வு நாளாவட்டத்தில் மனிதர்களுக்குள் வலுக்கட்டாயமாக திணிக்கப்படும் இன்னொரு வேலை ஆகிவிடும். எந்த வழக்கமான பழக்கத்தையும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கொருதரம் மாற்றிக்கொள்ளாவிட்டால் வாழ்க்கையில் சலிப்பு ஏற்படும். வாழ்க்கையில், பணியில் மாற்றம் இருக்க வேண்டும். வழக்கமான அலுவலக வேலை, வீட்டுப்பொறுப்பு என்று வரையக்கப்பட்ட வட்டத்திற்குள்ளேயே சமூன்று, உழன்று கொண்டிருக்காமல் மாறுதலான பொழுதுபோக்கை நாட வேண்டும். சுற்றுலா மாறுதலான பொழுதுபோக்கைத் தரும். சுற்றுலா மக்களுக்கு புத்துணர்ச்சியையும் புது அனுபவத்தையும் ஆரோக்கியமான உள்ளத்தையும் தந்து இளமையோடு இருக்கச்செய்யும்.
2. புதிதாகத் திருமணம் செய்துகொண்ட தம்பதிகள் மனம்விட்டுப் பழகச் சுற்றுலா உதவும்.
3. நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் சந்திக்கும் நண்பர்கள் சுற்றுலா மேற்கொண்டால் நட்பு வளரும்.
4. காதலர்கள் ஒருவரை ஒருவர் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளச் சுற்றுலா உதவும்.
5. வாழ்க்கையில் விரக்தி கொண்டவர்கள் மனச்சலிப்பை போக்கச் சுற்றுலா உதவும்.

6. மாணவர்களுக்குச் சுற்றுலா செல்வதால் தேசிய உணர்வு மிகும். நாட்டுப்பற்று ஏற்படும்.
7. வாழ்க்கையில் புத்துணர்ச்சி பெற விரும்புவர்கள் கோடை வாசஸ்தலங்களுக்குச் சென்று வருவது நல்லது.
பயணத்தின் நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சுற்றுலாவை பலவாறு பாகுபாடு செய்யலாம்.

சுற்றுலாத் துறையில் உள்ள தடைகள்

சுற்றுலாத் துறையில் சில தடைகளும் உள்ளன.

1. செலவு

மக்கள் மிகுதியாகச் செலவழிக்க முடியாத நிலையில் உள்ளனர். சுற்றுலாவிற்கு மிகுதியாகச் செலவழியும், இந்தியாவில் 48 சதவிகிதம் மக்கள் வருமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் வாழ்கின்றனர். இவர்களால் வெளிநாட்டுப் பயணங்களோ மேற்கொள் முடியாது. உணவு, உடை, இருப்பிடம், போக்குவரத்து போன்றவற்றின் விலைகள் உயர்ந்து விட்டன. எனவே ஏழை எளியோர்களாலும், சாதாரணத் தொழிலாளர்களாலும் மிகுதியாகச் செலவழிக்க முடியவில்லை.

2. நேரம்

தங்கள் வாணிகம், தொழில், கல்வி, அலுவலகம் போன்றவற்றை விட்டுச் சிலர் வெளியே செல்ல முடியாத நிலையில் உள்ளனர். சிலர் தங்கள் தொழிலைத் தங்களின் நேரடிப் பார்வையில் வைத்துக்கொள்ள விரும்புகின்றனர். சில சமயங்களில் தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளை ஏமாற்றி விடுகின்றனர். மற்றவர்களை நம்பி எந்தத் தொழிலையும் செய்ய முடிவதில்லை. சிலர் தொழில் இரகசியங்களை மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. அதனால் அவர்கள் வெளியே சென்றுவர முடியாத நிலையில் உள்ளனர்.

3. உடல்நலம்

சுற்றுலாச் செல்வதற்கு நல்ல ஆரோக்கியமான உடல்நலம் தேவை. நோயாளிகளால் நீண்ட தூரம் பயணம் செய்ய முடியாது. வயோதிகர்கள், உடல் ஊனமுற்றோர், குழந்தைகள் போன்றோர் உடல்நலக்குறைவினால் பயணம் செய்ய முடியாத நிலையில் உள்ளனர்.

4. குடும்பம்

கைக்குழந்தைகளை உடைய பெற்றோர்கள், உடல்நலமில்லா முதியோர்களை உடைய குடும்பங்கள் அவர்களை விட்டு விட்டுச் சுற்றுலாச் செல்ல முடியாது.

5. ஆர்வமின்மை

சிலர் தாங்கள் பிறந்து வளர்ந்த இடங்களைவிட்டு வெளியே செல்ல விரும்ப மாட்டார்கள். மற்றவர்களுடன் பழக விரும்ப மாட்டார்கள்.

6. கட்டுப்பாடுகள்

சில நாடுகளில் கடுமையான கட்டுப்பாடுகள் உள்ளன. அவ்விடங்களுக்குப் பயணிகள் செல்ல விரும்புவதில்லை. பாஸ்போர்ட், விசா, பணமாற்றுதல் போன்ற கட்டுப்பாடுகள் பயணிகளைப் பாதித்துள்ளன.

7. கலவரங்கள்

இலங்கை போன்ற நாடுகளில் இனக்கலவரங்கள் நடைபெறுவதால் மக்கள் அங்குச் செல்ல அஞ்சுகின்றனர்.

8. சுகாதாரம்

சுத்தமான இடங்களுக்கே வெளிநாட்டுப் பயணிகள் பயணம் செய்ய விரும்புகின்றனர். அவ்விடங்களில் பொழுதைப் போக்குகின்றனர். சென்னை மாநகரில் காலடி எடுத்து வைத்தவுடன் வெளிநாட்டுப் பயணிகள் சந்திக்கும் அனுபவங்கள் எத்தனை? ஏமாற்றுகின்ற ஆட்டோ- டாக்ஸி டிரைவர்கள், முகத்துக்கு நேரே கையை நீட்டி வியூகம் வகிக்கும் தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்கள் போன்றோரால் சுற்றுப்புறச் சுகாதாரம் கெடுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் சுற்றுலா வளர்ச்சி

தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ளூர்ச் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்காக இரண்டு சுற்றுலா மையங்கள் தேர்தெடுக்கப் பெற்று, அவற்றின் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் தீட்டப்பெற்றுள்ளன.

தமிழகத்தின் சிறப்பு

இயற்கைச் செல்வம், தொன்மைச் சிறப்பு, பண்பாட்டு முதிர்ச்சி, கலைவளம், மொழிவளம், மலைநகர்கள், வனங்கள், காடுகள். வனவிலங்குகள், பறவைகள், பசுமை நிறைந்த சமவெளிகள், வளம் பெருக்கும் ஆறுகள், அருவிகள், நீண்ட வெண்மணற் கடற்கரைகள், உட்பங்கழிகள், கால்வாய்கள், வானுயர்ந்த கோபுரங்களைக் கொண்ட கோயில்கள், வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இடங்கள், புனித இடங்கள், அற்புதக் கைவினைப்பொருள்கள், பார்க்கப் பார்க்கப் பரவசமுட்டும் பரதம், கேட்டுக் கேட்கத் தெவிட்டாத இசை, கிராமியக் கலைகள் போன்ற பல்வேறு வளங்கள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன.

கோயில்கள்

தமிழ்நாட்டைக் 'கோயில்கள் நாடு' எனலாம். தமிழ்நாடு அவ்வளவு மிகுதியான கோயில்களைக் கொண்டுள்ளது. 'கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்' என்பது தமிழ்நாட்டுப் பழமொழியாகும் இக்கருத்தை அவ்வையாரும் கூறியுள்ளார். தமிழகக் கோயில்கள் தமிழ்நாட்டின் பழமைப் பண்புகளைப் பாதுகாத்து வருகின்றன. அவை தமிழ்நாட்டின் பண்பாடு, மரபு, நாகரிகம் போன்றனவற்றைப் பாதுகாக்கும் இடங்களாகத் திகழ்கின்றன. கோயில்கள்

பழந்தமிழரின் நாகரிகச் சின்னங்களாகும். கோயில்கள் மக்களின் வாழ்க்கையில் மிகுந்த பங்கெடுக்கின்றன.

கோட்டைகள்

சென்னையில் உள்ள செயிண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை இந்தியாவில் உள்ள நல்ல கோட்டைகளுள் ஒன்றாகும். அது ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் சிறப்புப் பெற்றிருந்தது. தமிழ்நாட்டின் தலைமைச் செயலகம் அதனுள் இருக்கின்றது. வேலூர் கோட்டை மிகப்பெரிய கோட்டையாகும் அதனுள் இருக்கும் கோயிலில் மூலவிக்கரம் இல்லை. செஞ்சிக் கோட்டையின் சிறப்பு தமிழகம் அறிந்த ஒன்றாகும்.

நினைவுச் சின்னங்கள்

குகைக் கோயில்கள், குடவரைக் கோயில்கள், மகாபலிபுரம், திருச்சி, கமுகுமலை, வெட்டுவான் கோயில், நாகமலை சமணர் படுக்கைகள், சித்தன்னவாசல் ஓவியங்கள், மதுரைப் புது மண்டபச் சிற்பங்கள், நெல்லை கிருஷ்ணாபுரச் சிற்பங்கள், ஆவுடையார் கோயில் சிற்பங்கள் போன்றவை நினைவுச் சின்னங்களாகக் காட்சி அளிக்கின்றன.

அணைக்கட்டுகள்

சாத்தனூர் அணை, வைகை அணை, மேட்டுர் அணை, திருமூர்த்தி அணை, மதுரை மதகு அணை, கல்லணை, முக்கொம்பு, பவானிசாகர், காரையாறு அணை. கடனா நதி அணை, மணிமுத்தாறு அணை போன்றவை தமிழ்நாட்டில் உள்ள புகழ்பெற்ற அணைகளாகும். அவை சுற்றுலா மையங்களாக விளங்குகின்றன.

பல்கலைக்கழகங்கள்

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், காந்திகிராமம் கிராமியப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாநொழில் நுட்பப் பல்கலைக்கழகம், சட்ட, மருத்துவப் பல்கலைக்கழகங்கள் போன்ற பல்கலைக்கழகங்கள் தமிழ் நாட்டில் உள்ளன.

நூலகங்கள்

சென்னை கன்னிமாரா நூலகம், தஞ்சை சரசுவதி மகால், சென்னை மறைமலை அடிகள் நூலகம், சென்னை பாவணர் நூலகம், பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் நூலகம், அமெரிக்கன் எம்பஸிநூலகம், அடையாறு நூலகம், சென்னைப் பல்கலைக்கழக நூலகம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக நூலகம் போன்ற நூலகங்கள் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன. மாவட்டந்தோறும் மாவட்ட மைய நூலகங்கள் உள்ளன. பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் பேரூர்களிலும் உள்ளன.

தேர்கள்

ஒவ்வொரு கோயிலிலும் தேர் உண்டு. மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயில் தேர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆண்டாள் கோயில் தேர், திருவாரூர் தேர் போன்றவை புகழ்பெற்ற தேர்கள்.

அருவிகள் (நீர்வீழ்ச்சிகள்)

நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள குற்றாலம் - செண்பகா தேவி அருவி, ஐந்தருவி, புலியருவி, பழைய குற்றாலம், பாலருவி, தேனருவி போன்ற பல அருவிகளை உடையது.

அங்கு சூன் முதல் செப்டம்பர் வரை மக்கள் செல்வர். பாபநாசம், தருமபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஓகனெகல், அய்யனார் அருவி, மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள சுருளித் தீர்த்தம், கும்பக்கரை உலக்கை அருவி போன்றவை சிறந்த அருவிகளாகும்.

கோடைக்காலம்

கோடைக்காலம் ஆரம்பித்துவிட்டால் மக்களுக்கு ஏற்காடும். ஊட்டியும், கோடைக்காலமும் கண் முன்னே காட்சி தரும். ஒவ்வொரு கோடைக்காலத்திலும் கொஞ்ச நாளாவது கோடைக்காலலில் இருக்கும் காலமே வசந்த காலம்.

தூண் பாறை

வானத்தைத் தூக்கி நிறுத்தக் கட்டப்பட்ட பிரம்மாண்டமான தூண்கள் போலத் காணப்படும் இந்தத் தூண் பாறைகள் நம்மை அதிசயப்பட வைக்கின்றன என்றால் இங்கு செங்குத்தான பிரம்மாண்டமான தூண் பாறைகளின் மீதேறி அதன் உச்சியில் சிலுவை மரம் ஒன்றை நட்ட ஒருவரின் செயல் மேலும் அதிசயப்பட வைக்கிறது. இங்குப் பலவகைப் பறவைகளின் இனிமையான இசையைக் கேட்கலாம்.

தொப்பி தூக்கும் பாறை

தொப்பி தூக்கும் பாறையைப் பார்க்கச் சென்றால் புவியியல் வழக்கப்படி பள்ளத்தாக்குக் காற்று கைக்குட்டையையும் தொப்பியையும் மேல்நோக்கித் தூக்கும். அந்தப் பள்ளத்தாக்கில் 'ஓ' வென்று நிலவும் அமைதியான ஆரவாரத்தை அனுபவித்து மகிழலாம்.

களக்காடு வனவிலங்கு உய்விடம்

களக்காடு நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ளது. அதன் பரப்பளவு 223 ச.கிமீ ஆகும். களக்காடு வனவிலங்கு உய்விடம். மலைகளையும், மலை மடிப்புகளையும், பள்ளத்தாக்குகளையும் கொண்டுள்ளது.

கோடிக்கரை வனவிலங்கு உய்விடம்

கோடிக்கரை தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ளது. கோடிக்கரையில் வனஓய்வு மாளிகை உள்ளது. அங்குத் தேவையான உணவு கிடைக்கும். பிளாக் பக், காட்டுப்பன்றி, புள்ளிமான் போன்றனவற்றை ஆண்டு முழுவதும் காணலாம். நண்டு தின்னும் கோட்டான், உள்ளான்கள் போன்ற நீர்வாழ் பறவைகளைக் காணலாம்.

முண்டந்துறை வனவிலங்கு உய்விடம்

முண்டந்துறை திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ளது. அங்கு புலி, குரங்குகள், ஸ்லெண்டர் லோரிஸ், ஸ்லாட் பேர், கடமான் வகை, புள்ளிமான் வகை, காட்டு நாய், பல்வகைப் பறவைகள் போன்றனவற்றைக் காணலாம்.

ஆனைமலை வனவிலங்கு உய்விடம்

ஆனைமலை கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் கோயம்புத்தூரிலிருந்து 60 கி.மீ தூத்தில் உள்ளது. யானை, காட்டெருது, புலி, சிறுத்தைப் புலி, ஸ்லாட் பேர், காட்டுப் பன்றி, காட்டுநாய், நீலகிரிக் குரங்கு, சிங்கவால் குரங்கு, கடமான் வகை, நான்கு கொம்புகளை உடைய மறிமான், புள்ளிமான், பல்வேறு பறவைகள் போன்றனவற்றைக் காணலாம்.

வண்டலூரில் மிருகக் காட்சிக் சாலை உள்ளது. கிண்டியில் மான் பண்ணையும், பாம்புப் பண்ணையும் உள்ளன.

தமிழகத்தில் புலி சரணாலயம்

தமிழகத்தில் முதன் முறையாக மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை அருகே மத்திய அரசு அனுமதியுடன் 'புலிகள் சரணாலயம்' அமைக்கப்படுகின்றது. புலிகள் சரணாலயம் முண்டன் துறை, களக்காடு ஆகிய பகுதிகளை இணைத்து 700 சதுர கிலோ மீட்டர் சுற்றளவில் அமைய உள்ளது. புலிகள் சரணாலயம் ஏற்படுத்தப் படுவதினால் பொதுமக்களுக்கு எந்த விதத்திலும் பாதிப்பு ஏற்படாது. மாறாக இயற்கை வளம் பெருகும்.

வேடந்தாங்கல் - பறவைகளின் சரணாலயம்

வேடந்தாங்கல் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் சென்னையிலிருந்து 86 கி.மீ. தூரத்தில் உள்ளது. நவம்பர் மாதம் முதல் பிப்ரவரி வரை பறவைகளைக் காணச் சிறந்த பருவமாகும். அங்குப் பறவைகள் கூடி முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொரிக்கக்கூடிய வசதிகள் உள்ளன. கார்மோரன்ஸ், ஈக்ரெட்ஸ், சாம்பல்நிறக் கொக்குகள், ஹரான்ஸ், அகலவாய்க் கொக்குகள், டார்ட்டர், ஸ்பூன் பில், வெள்ளை இப்பீஸ், நைட் ஹெரான், கிரிபி, கிரே, பெலிகன், கார்கானி சிரஷ்கள், சோவெலர்ஸ் துடுப்பு வாழ் பறவைகள், வாத்துகள், உள்ளான்கள், சேண்டு பைப்பர்ஸ், கூட்ஸ், கடல் ஆலா நீர்க்கோழி போன்ற பறவைகள் உள்ளன.

கண்காட்சிகள்

ஆண்டுதோறும் உதகமண்டலத்தில் மலர்க்கண்காட்சி நடைபெறுகிறது. சென்னையிலும் மலர்க் கண்காட்சி நடைபெறுகிறது. கொடைக்கானலில் கோடை விழாவும், குற்றாலத்தில் சாரல் விழாவும் அரசால் கொண்டாடப்படுகின்றன. இக்கண்காட்சிகளையும் விழாக்களையும் காண உள்நாட்டுப் பயணிகளும், வெளிநாட்டுப் பயணிகளும் தமிழ்நாட்டிற்குள் வருகின்றனர்.

இராமேசுவரம்

இராமேசுவரம் தீவைச் சுற்றுலா மையமாக மாற்ற முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் இருந்தும் நாள்தோறும் ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்களும் சுற்றுலாப் பயணிகளும் இராமேசுவரத்திற்கு வருகின்றனர். இராமேசுவரம் நான்கு பக்கங்களிலும் கடலால் சூழப்பெற்ற தீவு ஆகும். 1974இல் திருமதி. இந்திராகாந்தி அவர்கள் கடல்மீது பாலம் கட்ட அடிக்கல் நாட்டினார். 20 கோடி ரூபாய் செலவில் பாலம் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று பேருந்துகள் புகழ்பெற்ற இராமநாதசுவாமி கோயில் வரை சென்று வருகின்றன. தனுஷ்கோடி, தங்கச்சி மடம் போன்ற இடங்களுக்குச் செல்ல வாகன வசதிகள் செய்யப்பட்டன.

சுற்றுலாத் தொழிலின் முக்கியத்துவம்(நன்மைகள்)

சுற்றுலாக்கள் இருவகைப்படும். 1. உள்நாட்டுச் சுற்றுலா, 2. பன்னாட்டுச் சுற்றுலா, ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்கள் அதே நாட்டின் பிற பகுதிகளில் பயணம் செய்வது உள்நாட்டுச் சுற்றுலா. நாடுவிட்டு நாடு, கண்டம் விட்டு கண்டம் பயணம் செய்வது பன்னாட்டுச் சுற்றுலா. இருவகைச் சுற்றுலாக்களும் ஆண்டுதோறும் அதிகரித்து வருகின்றன. அனைத்துலக அளவில்

ஆண்டுதோறும் 270 மில்லியன் பயணிகள் சுற்றுலா செல்வதாகவும் அவர்கள் மூலம் கிடைத்த வருவாய் 75 ஆயிரம் மில்லியன் அமெரிக்க டாலர்கள் என்றும் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. சுற்றுலாத் தொழிலால் வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளும், வளர்ந்து வரும் நாடுகளும் பெரும்பயன்கள் அடைந்துள்ளன.

1. பல நாடுகளுக்குப் பன்னாட்டுச் சுற்றுலாவால் கிடைக்கும் வரவுகள் அவற்றின் வருவாயில் முக்கியப்பகுதியாக அமைந்துள்ளன.
2. பல நாடுகள் தங்கள் வருவாய்க்குச் சுற்றுலா தொழிலையே நம்பியுள்ளன. பல நாடுகளின் அயல்நாட்டுச் செலாவணியை ஈட்டுவதில் சுற்றுலா முக்கியப் பங்கு பெற்றுள்ளது.
3. அயல்நாட்டுப் பயணிகளிடமிருந்து கிடைக்கும் அயல்நாட்டுச் செலவாணி ஒரு நாட்டின் தேசிய வருவாயை கூட்டுகிறது.
4. பல வளர்ந்துவரும் நாடுகள் குறிப்பாக சிறுநாடுகள் சில பணப் பயிர்களைச் சார்ந்தே இருக்க வேண்டியுள்ளது. அவற்றால் கிடைக்கும் வருவாயும் நிலையானதன்று. அந்த நாடுகளில் சுற்றுலா உறுதியான, நம்பகமான வருவாயை வழங்குகிறது.
5. சுற்றுலாப் பயணிகள் செலவிடும் பணம், பல வகைகள் மாறி பல பொருளியல் துறைகளை ஊக்குவிக்கின்றது.
6. சுற்றுலா, குறிப்பாக, சுற்றுலாத் தொழிலை வளர்ப்பதற்கென்று பெருந்தொகையைச் செலவிட்டுச் செய்யப்படும் பொது வசதிகளை – விமான நிலையங்கள், நெடுஞ்சாலைகள், குளியலறைகள் போன்றனவற்றைப் பிற தொழில்களைச் சார்ந்தோரும் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.
7. தொழில், பொருளாதார வளர்ச்சியில் பின்தங்கியுள்ள பல பகுதிகள் சுற்றுலா மூலம் பொன் விளையும் பூமிகளாக மாறியுள்ளன. பின்தங்கியுள்ள பகுதிகள் பல இயற்கைக் காட்சிகளும் கலாச்சாரச் சிறப்புகளும் நிரம்பியவைகளாக உள்ளன. அங்கு பயணிகள் செலவிடும் பணம் சுற்றுலா வட்டாரப் பகுதிகளையும் வளப்படுத்துகிறது.
8. சுற்றுலாத் தொழில் ஏராளமானவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் தரக்கூடிய தொழில். வேறு பணிகளுக்கு பல்வேறு பணியாளர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். நேரடியாக சுற்றுலாத் தொழிலில் பணியாற்றுகிறவர்கள் போக அதனைச் சார்ந்துள்ள பல தொழில்களிலும் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்குகிறது.
9. பிறரது கலாச்சாரம், நடையுடை பாவனைகள், பழக்க வழக்கங்கள் போன்றவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளும் ஆர்வம் தொன்று தொட்டுப் பயணங்களுக்கு முக்கியமானதொரு காரணமாக அமைந்துள்ளது. நாட்டின் கலாச்சாரச் சிறப்புகளையும், கலையழகுப் பொருட்களையும், விற்பனைப் பண்டங்களாக்குவதன் மூலமாக கலையும் வளர்கிறது. பொருளாதார நிலையும் உயர்கிறது.
10. நம்முடைய கலைப்பாரம்பரியம் கலாச்சாரத்திற்கும் செல்வத்திற்கும் வற்றாத ஊற்று. அது வறண்டு விடாமல் பாதுகாப்போம். நம்முடைய நாட்டிலும், காஞ்சீபுரம் பட்டு,

கும்பகோணம் பாத்திரம், காஷ்மீர் கம்பளம், தமிழ்நாட்டுச் சிலைகள் இப்படி பல கலைப்பொருட்கள் உருவாகின்றன. இவை பெரும் விலைமதிப்புடையவையும் ஆகும். கலைப்பொருட்கள் விற்பனை மூலமும் வளம் பெருகிறது.

11. பல நாட்டு மக்கள் ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொள்ள சுற்றுலா துணை செய்கிறது. அவர்களுக்கிடையே நட்பையும், நல்லுறவையும் பேணி வளர்க்கிறது. சுற்றுலா உலக மக்களுக்கிடையே குறுக்குச் சுவர்களைத் தகர்த்து கலாச்சாரப் பாலங்களைக் கட்டுகிறது. பன்னாட்டுணர்வையும், உலக ஒருமைப்பாட்டையும் வளர்ப்பதில் சுற்றுலா ஒரு சிறந்த சாதனமாகும்.

சுற்றுலாச் செல்வதற்கு உரிய இடங்கள்

உத்தராஞ்சல் (தலைநகர் – டேராடூன்)

இந்துக்களின் புனிதத் தலைங்களான பத்ரிநாத், கேதார்நாத், கங்கோத்ரி, யமுனோத்ரி, - நைனிடால், மிஸோரி போன்ற கோடைகால விடுமுறைத் தலங்கள் - கோர்பெட் தேசியப் பூங்கா – அல்மோரா, கசோர்தேவி கோயில், மான்கள், மோகன் ஜோஸி பூங்காக்கள், லாலால் கடைவீதி, மீதோர் கார், திலகாதேவி ஆலயம் - மிஸோரி, நைனிடால், டேராடூன் போன்ற இடங்களில் உள்ள அரண்மனைகள், கட்டிடங்கள், டேராடூன் இராணுவ அகாடமி, ராஜாஜி வனவிலங்கு சரணாலயம், கெம்ப்டி நீர்வீழ்ச்சி திபேத்திய அமைப்பிலான ஆலயங்கள், நைனிடால் மலை வாழிடம், கயிற்றுப் பாலம், புனித ஜான் தேவாலயம் - ரிஷிகேஷ் - மானசதேவி – சண்டி தேவி ஆலயங்கள் - யோகாமையம் - சிவானந்தர் தபோவனம்.

உத்திரப்பிரதேசம் (தலைநகர் – லக்னோ)

புத்தர் தமது 'தர்மசக்ர பிரவர்த்தனம்' என்ற முதல் போதனையைத் தொடங்கிய சாரநாத் இங்குள்ளது. - சமணத்தின் 24-ஆம் தீர்த்தங்கரர் முக்தியடைந்த தேவரியா இங்குள்ளது - தாஜ்மகால், வாரணாசி, அயோத்தி, சித்திரகூடம், பிரயாகை, பிருந்தாவன், கௌசாம்பி.

ஆக்ரா:

முகலாயர் கட்டிடக்கலை - தாஜ்மகால், ஆக்ராக் கோட்டை, ஜஹாங்கீர் அரண்மனை, அக்பர் மசூதி, தோட்டங்கள்.

ஓரிசா

பண்டைய கலிங்க நாடு - ஜகந்நாதர் ஆலயம் பூயில் உள்ளது. -கோனார்க், சூரியக் கோயில் - கல்சக்கரத்துடன் தேர் வடிவுடன் கூடிய ஆலயம் - சில்கா ஏரி - புவனேஸ்வர் கோயில் நகரம் - லிங்கராஜா ஆலயம் - அருங்காட்சியம், உயிரியல் பூங்கா.

கேரளம் (தலைநகர் – திருவனந்தபுரம்)

திருவனந்தபுரம்

பத்மனாபசுவாமி ஆலயம் - கோவளம் கடற்கரை - அரண்மனை அருங்காட்சியம் - மிருகக்காட்சி சாலை - நெய்யாறு வனவிலங்குச் சரணாலயம் - குமரகம் பறவைகள் சரணாலயம்.

கோட்டயம்

ஏரிகள், பத்திரிக்கைகள் நகரம் - இரப்பர் மரங்கள் - மூணாறு - மிக உயர்ந்த ஆணைமுடி சிகரம் - ரவிசுளம் தேசீயப்பூங்கா - சபரிமலை - வைக்கம் - ஏற்றுமானூர், கடுந்துரத்தி - காலடி - தேக்கடி - கொச்சி- ஆலப்புழை, எர்ணாகுளம் - காயல்கள் - சோட்டானிக்கரை - குரவாயூர் பாம்பு மேகாவு, ஆரண்முழா, ஆரியங்காவு, பந்தளம், குளத்துப்புழை - சரணாலயம் - மலம்புழா அணைக்கட்டு - எரிமேலி வாபரர் சந்நிதி, சபரிமலை ஐயப்பன் கோயில் - ஹரிப்பாட் மன்னார் சாலா - நாகராஜர் கோயில்.

கோவா (தலைநகர் -பனாஜி)

பனாஜி தேவாலயத்திலுள்ள தூய பிரான்சிஸ் சேவியரின் அழியாச் சடலம் - ஆரவேலா நீர்வீழ்ச்சி - கடற்கரை - கற்கோட்டைகள் தூத்சாகர் அருவி - போண்ட்லா வனவிலங்குச் சரணாலயம் - கோவா அருங்காட்சியகம் - புனித பிரான்சிஸ் - புனித அகஸ்டின், மோனிகா தேவாலயங்கள்.

தமிழ்நாடு

தமிழகச் சுற்றுலா தலங்கள்

தமிழகத்தில் பலதரப்பட்ட சுற்றுலாத் தலங்கள் உள்ளன. அவை இயற்கை எழில் கொஞ்சுமிடங்கள், அருவிகள், அணைகள், கணவாய்கள், சரணாலயங்கள், சமயம் சார்ந்த இடங்கள், குகைக் கோவில்கள் உள்ள இடங்கள் எனப் பலவகைகளாகப் பிரிக்கலாம். அவை ஒவ்வொன்றையும் தெரிந்து கொண்டால் சுற்றுலா செல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும்.

அருவிகள்

தமிழகத்தில் பல அருவிகள் உள்ளன. அவற்றுள் கீழ்க்கண்ட முக்கியமானவையாகும்.

குற்றாலம்

- முக்கிய அருவி, பழைய அருவி, ஐந்தருவி,
செண்பகாதேவி அருவி தேனருவி, புலியருவி

ஓகேனக்கல் நீர்வீழ்ச்சி

பாபநாசம்

- கல்யாண தீர்த்தம் அருவி,
மணிமுத்தாறு அருவி,

மதுரை

- கும்பக்கரை அருவி,

கன்னியாகுமரி

- திருப்பரப்பு நீர்வீழ்ச்சி

ஏலகிரி

- ஜலகம்புரி

கொடைக்கானல்

- சில்வர் கேஸ் கட்,

பியர்ஸோலா பால்ஸ்

மதுரை (வாடிப்பட்டி)	- குட்லாடம் பட்டி அருவி
திருமுர்த்தி மலை	- பஞ்ச லிங்க நீர்வீழ்ச்சி
ஆணைமலை	- குரங்கருவி, திருமுர்த்தி அருவி
குல்லட்டி	- ஹல்ஹாத்தி நீர்வீழ்ச்சி அருவி
ராஜபாளையம்	- அய்யனார் அருவி

அணைக்கட்டுகள்

வைகை அணை	- வைகை நதி
மஞ்சளாற்று அணை	- வைகை நதி
மணிமுத்தாறு அணை	- மணிமுத்தாறு
பாபநாச அணை	- தாமிரபரணி நதி
கல்லணை அணை	- காவிரி நதி
விடூர் அணை	- காவிரி நதி
பவானிசாகர் அணை	- பவானி நதி
பேச்சிப்பாறை அணை	- கோதையாறு
பெருஞ்சாணி அணை	- பறலையாறு
மேட்டூர் அணை	- காவிரி
அமராவதி அணை	- அமராவதி அணை
சாத்தனூர் அணை	- தென்பெண்ணை
கிருஷ்ணகிரி அணை	- தென்பெண்ணை

தமிழகத்தில் உள்ள வரலாற்று நினைவுச் சின்னங்கள்

தஞ்சாவூர்

பிரகதீசுவரர் ஆலயம் - சரசுவதி மகால் நூலகம் - சிவகங்கைத் தோட்டம் - அருங்காட்சியகங்கள் - தஞ்சாவூர்த் தட்டு, தலையாட்டிப் பொம்மை போன்ற கலைப்பொருட்கள் - தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.

பூம்புகார்

அன்றைய சோழர் தலைநகரான காவிரிப் பூம்பட்டினம் - காவிரியாறு கடலுடன் கலக்குமிடம் - தோரண வாயில்கள் - சிலப்பதிகார கலைக்கூடம் - சுவர் சிற்ப வடிவில் அமைக்கப்பட்ட சிலப்பதிகாரக் கதை - பாவை மன்றம் - பத்தினிக் கோட்டம் அருகிலுள்ள பல்லவனீசுவரத்தில் வில்லேந்திய வேலவர்.

வேளாங்கன்னி

புகழ்மிக்க கத்தோலிக்கப் பிரிவினரின் புனித ஆலயமான ஆரோக்கிய மாதா ஆலயம். இதுவும் சமய சமரசம் உலாவும் இடமாகத் திகழ்கின்றது.

ஸ்ரீரங்கம்

கொள்ளிடம், காவிரிக்கு நடுவே தீவில் அமைந்துள்ளது. முதன்மையான வைணவத் திருத்தலம் - 22 கோபுரங்கள் - 51 பரிவார தேவதைகள் சந்நிதிகள் - 1748 இல் கிருஷ்ண

தேவராயரால் முதல் மண்டப் கதவுகளுக்கு பொன் தகடு பொருத்தப்பட்டது. இராமானுஜ கூடம் இங்குள்ளது.

சித்தனவாசல்

புதுக்கோட்டையிலிருந்து 16 கி.மீட்டர். இங்குள்ள குகையில் பிராமி கல்வெட்டுகள், ஓவியங்கள் உள்ளன. சமணப் படுக்கைகளும் குகைக் கோயில்களும் உண்டு. சமண தீர்த்தங்கரர்களின் உருவங்கள் உள்ளன. மற்றொரு பக்கத்தில் பல்லவர் குடைவரை கோயிலில் ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

மதுரை

மாரியம்மன் தெப்பக்குளம் - மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் திருக்கோயில் - இம்மையில் நன்மை தருவார், கூடலழகர் கோயில்கள் - காந்தி மியூசியம் - திருமலை நாயக்கர் மகால் - புதுமண்டபம் - அருகிலுள்ள திருமாலிருஞ் சோலை, திருப்பரங்குன்றம் கோயில்கள். அண்மையில் திருமோகூர் மற்றும் திருவாதவூர்த்தலங்கள் - திருக்கோஷ்டியூர் செளமிய நாராயணப் பெருமாள் திருக்கோயில்.

கொடைக்கானல்

மலை வாசஸ்தலம் - கடல் மட்டத்திலிருந்து 2133 கி.மீட்டர். உயரம் - 1914 இல் மலைச்சாலை அமைக்கப்பட்டது. வத்தலக்குண்டிலிருந்து சுமார் 55 கி.மீட்டர் 1863 இல் சர்விரி என்னிலிங் கே என்பவரால் உருவாக்கப்பட்ட ஏரி- படகுத்துறை - பிரையாண்ட் பூங்கா -கோக்கர் நடை பாதை - இயற்கையை கண்குளிர ரசிக்க உதவும் - தற்கொலைப்பாறை - பில்லர் ராக்ஸ் என்ற தூண் பாறைகள் - குறிஞ்சியாண்டவர் கோயில் - செண்பகனூர் கத்தோலிக்கப் பாதிரிமார் பயிற்சிக் கல்லூரி - சில்வர் கேஸ்கெட், பியர் சோல அருவிகள் - பேரிஜம் ஏரி - அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகம்.

ஏற்காடு

கோடை வாசஸ்தலம் - கடல் மட்டத்திலிருந்து 4330 அடி உயரம் - 1820இல் கேப்ரன் என்ற ஆங்கிலேயர் அங்கு 'கிராஞ்ச்' என்னும் கட்டிடத்தைக் கட்டிக் குடியேறினார். 183இல் மலைச்சோலை முழுமையாக அமைக்கப்பட்டது. சேர்வராயன் கோயில் - சீமாட்டி மேடை, ஆடவர் மேடை, பக்கோடா பாயிண்ட். கிள்ளியூர் நீர்வீழ்ச்சி

உதகமண்டலம்

கோடை வாசஸ்தலம் - தாவரவியல் பூங்கா 1824இல் சல்லியன் என்னும் கோவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் கட்டப்பட்ட ஏரி - மான் பூங்கா - தொட்டாபெட்டா மலைச்சிகரம் (263) மீட்டர் உயரம்) - வெஸ்டர்ன் கேட்ச்மெண்ட், ஸ்னோ டவுன் நகரம்.

குன்னூர்

சிம்ஸ் பூங்கா- பாஸ்டர் இன்ஸ்டிடியூட் - லேம்ஸ் பாறை - டால்பினஸ் நோஸ்

கோத்தகிரி

கொடனாட் வியூபாயிண்ட் - ரங்கசாமி தூண் - லாஸ் அருவி.

கன்னியாகுமரி

குமரிமுனை - மூன்று கடல்கள் சேருமிடம் - விவேகானந்தர் பாறை -
வள்ளுவர் சிலை - பகவதியம்மன் கோயில்.

கூறு -9 அறிவியல்

சங்க நூல்களில் மீன்கள்

பெண்களின் கண்களுக்கு மீனை உவமை சொன்னார்கள். கயல்விழி என்பார், அங்கயற்கண்ணி என்பார். மீனாட்சி என்றாலும் மீன் போன்ற கண்களை உடையவள் என்பது பொருள். சேல் என்றாலும் மீன்தான். 'சேல் பட்டு அழிந்தது செந்தூர் வயற்பொழில்' என்பார் அருணகிரியார். 'ஓங்கு செந்நெல் ஊடு கயல் உகள்' என்பாள் ஆண்டாள். 'செங்கயல் நெடுங்கண் அஞ்சனம் மறப்ப' என்பார் இளங்கோ. கெண்டை என்பதோர் மீனினம். கெண்டைக் கண்கள் என்பார் கவிஞர்.

சங்கப் பாடல்களில் 17 வகையான மீன்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இச்செய்தியை பி.எல்.சாமி, 'சங்க நூல்களில் மீன்கள்' என்னும் நூலில் கூறியுள்ளார். சிறியதோர் பட்டியல்தான். நற்றிணை - 11, குறுந்தெகை -7, ஐங்குறுநூறு-8, பதிற்றுப்பத்து-2, பரிபாடல்-2, கலித்தொகை-1, அகநானூறு-10, புறநானூறு-12, திருமுருகாற்றுப்படை-1, பொருநராற்றுப்படை-1, சிறுபாணாற்றுப்படை-8, பெரும்பாணாற்றுப்படை-3, மதுரைக்காஞ்சி-3, பட்டினப்பாலை-1, மலைபடுகடாம்-2.

மதுரைக்காஞ்சியில் பேசப்படும் பனைமீன், கம்பராமாயணத்தில் கடல்தாவு படலத்தில் 'பனைமீன் திமிலோடு தொடர்ந்து துள்ள' எனும் பாடல்வரி பேசும் பனைமீன், திமிங்கலம் என்பது கணிப்பு.

மிகவும் பிற்காலத்தில் பள்ளு இலக்கியங்கள் ஏறத்தாழ நூறு மீன்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. அவற்றுள் பெரும்பாலானவை ஆற்று மீன்கள். தமிழில் ஐம்பது வகைப்பட்ட பள்ளு நூல்கள் உண்டு என்றும் அவற்றில் 27 நூல்களே அச்சேறியுள்ளன என்றும் கூறும் ஆசிரியர், பள்ளு இலக்கியம் கையாண்ட மீன்கள் பற்றித் தரும் தகவல் சுவாரசியமானது.

மேற்கண்ட பட்டியலில் தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு, கதிரை மலைப்பள்ளு, பறாளை விநாயகர் பள்ளு, கட்டி மகிபன் பள்ளு இவை நான்கும் ஈழத்தைச் சேர்ந்த புலவர்கள் இயற்றியவை. குறிஞ்சிப்பாட்டில் கபிலர் நூற்றுப்பக்கமுள்ள மாக்களைக் குறிப்பிடுவதைப் போல, பள்ளு இலக்கியங்களில் கூட்டம் கூட்டமாக மீன் பெயர் தருகின்றன.

“சுறவு கோட்டன்ன முள் இலைத்தாழை”

“கருங்கண் வரால்”

“கடுஞ்சுறா எறிந்த கொடுந் திமில் பரதவர்”

“இருஞ் சேற்று அயிரை”

“ஒழுகு நீர் ஆரல்”

“கணைக்கோட்டு வாளை”

என்றெல்லாம் சங்கப்பாடல்கள் மீன்களை அடையாளப்படுத்துகின்றன.

தமிழும் தாவரமும்

சங்க இலக்கியங்களில் 210 மரம், செடி, கொடிகளின் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. இவை 150 தாவரங்களையே குறிப்பிடும். என்னையெனில் ஒரே தாவரத்திற்கு வெவ்வேறு புலவர்கள் வெவ்வேறு பெயர்களைக் கூறியுள்ளனர். இப்பெயர்களும் இந்நாளில் வழக்கொழிந்தமையானும் ஒரு சில பெயர்கள் திரிந்து மருவியுள்ளமையானும், ஒரு சில தாவரங்களைத் தேடி அலைந்து காண்கிலமாகலானும் ஒரு சில தாவரங்களுக்குப் பிற்கால நிகண்டுகளும், இலக்கியங்களும், உரையாசிரியர்களும், அகரமுதலிகளும், பல்வேறு பெயர்களைக் கூறுகின்றமையானும் இவற்றின் உண்மையான தாவரப் பெயர்களைக் கண்டு துணிதல் அரும்பெரும் பணியாகிவிட்டது. ஒருசில தாவரங்களின் தாவரப் பெயர்கள் ஐயப்பாடு உடையன என்றும், ஒருசிலவற்றின் தாவரப்பெயர்கள் அறியமுடியவில்லை என்றும் ஆங்காங்கே கூறப்பட்டுள்ளன.

சங்கப்புலவர்கள் பெரிதும் இத்தாவரங்களின் மலர்களைப் பற்றியே குறிப்பிடுகின்றனர். ஆயினும் இவற்றின் இயல்பு, தண்டு, இலை முதலியனவற்றைக் கூறும் புலவர்களும் இல்லாமலில்லை. இவர்களுள் கோடல், கொன்றைப் பற்றிக் கணிமேதாவியாரும், புன்னை பற்றி உலோச்சனாரும், வரகு பற்றிக் கபிலரும் மிகச் சிறப்பாகப் பாடியுள்ளனர். நெய்தல், குளவி, பாலை முதலிய தாவரங்களின் தாவரப்பெயர்களைக் கண்டுபிடித்தற்கும் அவற்றை உறுதிப்படுத்தத்தற்கும் சங்கத் தமிழ்ச்சான்றோர் கூற்றுத்தான் துணைசெய்தது.

சங்க இலக்கியத் தாவரங்கள்

உலகில் இப்போது வாழ்ந்துவரும் தாவரங்கள் ஏறத்தாழ 3,63,730 தாவரப் பேரினங்களில் அடங்கும். இவை பரிணாம முறையில் நுண்மங்கள், பாசிகள், காளான்கள், ஈர்நெடிகள், பெரணைகள், விதைமுடாத தாவரங்கள், பூக்கும் தாவரங்கள் எனப் பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. பூக்கும் தாவரங்களில் மட்டும் 96,680 பேரினங்கள் உலகெங்கணும் வளர்கின்றன. ஒரு பேரினத்தில் பல சிற்றினங்கள் உண்டு. பண்டைய இந்திய நாட்டில் மட்டும் வளரும் சற்று ஏறக்குறைய 47,200 சிற்றினங்களைப் பற்றிய விளக்கங்களை ஜே.டி.ஹூக்கர் என்பவர் எழுதியுள்ளார். பண்டைய சென்னை மாநிலத்தில் உள்ள ஏறக்குறைய 9300 சிற்றினங்களைப் பற்றிய விளக்கங்களை ஜே.எஸ்.காம்பிள் என்பவர் எழுதியுள்ளார். இம்மாநிலத்தில் வளரும் ஏறக்குறைய 10,640 மரம், செடி, கொடிகளின் தாவரச் சிற்றினப் பெயர்களையும், தமிழ்ப்பெயர்களையும் ஏ.டபிள்யூ, லஷிங்டன் என்பவர் பட்டியலிட்டுள்ளார்.

சங்க இலக்கியங்களில் மட்டும் 210 மரம், செடி, கொடிகளின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இத்தாவரங்களைப் பற்றி விளக்கம் கூறினோர் இரு சாரர் எனலாம். ஒரு சாரர் இலக்கியப் புலவர்கள். இவர்கள் அவ்விலக்கியங்களில் கூறப்படும் மலர்களையும், மலர்களின் இயல்புகளையும் மலர்கள் உருவாகும் தாவரங்களையும் இலக்கிய நயம் புலப்படும்படியாகச் சங்கப் புலவர்களின் பாக்களுக்கு இலக்கிய உரை விளக்கம் கூறியுள்ளனர். மற்றொரு சாரர் தாவரவியல் அறிஞர்கள். இவர்களில் லஷிங்டன் என்பர் பண்டைய சென்னை மாநிலத்தில் கண்ட தாவரங்களுக்கெல்லாம் தாவர இரட்டைப்

பெயர்களையும், தமக்கு அறிவிக்கப்பட்ட வண்ணம் அவற்றின் தமிழ்ப்பெயர்களையும் ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டுள்ளார்.

சங்க இலக்கியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள தாவரங்களின் பெயர்களைக் கொண்டு அவற்றின் தாவரப்பெயர்களைக் கணித்தல் அரிது. இத்தாவரங்களை இந்நாளில் வெவ்வேறுபட்டவற்றில் வெவ்வேறு பெயர்களால் குறிப்பிடுகின்றனர். ஒரு சில பண்டைய தாவரங்கள் தமிழ்நாட்டில் அருகியொழிந்தனவா என்ற ஐயமும் எழுகின்றது. ஏனெனில் அனைத்துலக இயற்கை உயிரினப் பாதுகாவலர் சங்கத்தின் மதிப்பீட்டின்படி ஏறக்குறைய 20,000 தாவரச் சிற்றினங்கள் இம்மண்ணிலகத்திலிருந்து மறைந்து வருகின்றன என்பர்.

மேலும் பண்டைக் காலத்துப் புலவர்கள் கூறிய தாவரப்பெயர்களைப் பிற்காலத்துப் புலவர்கள் உலக வழக்கியல்பு கொண்டு மாற்றியுள்ளனர். இன்னும் சங்கப்பாடல்களுக்கு உரை எழுதியவர்களும் இத்தாவரப் பெயர்களை விளக்குமிடத்து முரண்படுகின்றனர். அன்றியும் சங்ககாலந்தொட்டே ஒரே தாவரத்திற்கு வெவ்வேறு பெயர்களும் வழங்கிவந்துள்ளன. அப்பெயர்களும் இந்நாளில் வழக்கொழிந்து போயின.

பாங்கர் - ஓமை

குறிஞ்சிப்பாட்டில் (85) இடம்பெற்றுள்ள 'பாங்கர்' என்பதற்கு 'ஓமை' என்று உரை கூறிய நச்சினார்க்கினியர், கலித்தொகையில் வரும் பாங்கர் (111) என்பதற்குப் 'பாங்கர்க்கொடி' என்று உரை வகுத்தார். பாங்கர் என்ற பாலை நிலத்து மரத்திற்கு 'ஓமை' என்றும், பாங்கர் என்ற பெயரில் ஒரு கொடியும் உண்டு போலும் என்றும் எண்ண இடமுள்ளது.

“பாங்கர் மராஅம்பல்பூந் தணக்கம்” (குறிஞ்.85)

என்று கபிலர் குறிப்பிடும் 'பாங்கர்' என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் 'ஓமை' என்று பொருள் கூறியுள்ளார். இதற்கு 'உவா' என்று பெயர் எனக் காம்பிள் குறிப்பிடுகின்றார். கலைக்களஞ்சியம் இதனை 'உகா' என்று கூறுகிறது.

ஓமைமரத்தைப் பற்றிய பல குறிப்புகள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன.

“உவர் எழுகளரி ஓமை அம்காட்டு

வெயில் வீற்றிருந்த வெம்பு அலை அருஞ்சுரம்”

(நற்.84:8-9)

சண்பகம்

பத்துப்பாட்டில் நக்கீரரும், கபிலரும், பரிபாடலில் நல்லந்துவனாரும், 'பெருந்தண்சண்பகம்' என்று கூறுவது, 'சண்பகப்பூ'வைக் குறிக்கும்.

“துவர முடித்த துகள் அரும்முச்சி

பெருந்தண் சண்பகம் சொரி”

(திருமுரு. 26-27)

“செருந்தி அதிரல் பெருந்தண் சண்பகம்”

(குறிஞ்.75)

“அரும்பெறல் ஆதிரையான் அணிபெற மலர்ந்த
பெருந்தண் சண்பகம் போல”

(கலி. 150:20-21)

ஆம்பல்

“ஒண் செங்காந்தள் ஆம்பல் அனிச்சம்” என்பது கபிலர் வாக்கு. குறிஞ்.62). இவ்வடியில் பயிலப்படும் ஆம்பல் என்பதற்கு ஆம்பற்பூ என்று உரை கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர். ஆம்பல் என்பது ‘அல்லி’, ‘குமுதம்’ என வழங்கும். ஆம்பல் வகையில் தமிழ்நாட்டில் வெண்ணிற மலரையுடைய வெள்ளாம்பலும், நீல நிறமலரையுடைய நீலஆம்பலும், செந்நிற மலரையுடைய அரக்காம்பலும் உள்ளன. பொதுவாக ஆம்பல் என்புழி, சங்க இலக்கியங்கள் வெள்ளாம்பலைக் குறிக்கின்றன.

செவ்வல்லி

செவ்வல்லியும் அல்லியினத்தைச் சேர்ந்தது. இதன் இதழ்கள் எல்லாம் செந்நிறமாக இருக்கும். ‘செவ்வல்லி கொய்யாமோ’ என்பது பிற்கால இலக்கியம். இதனை ‘அரக்காம்பல்’ என்றும் கூறுவர். செந்தீயனைய செந்நிறமுடைமையின் இவ்வாம்பலை அரக்காம்பல் என்றனர். ஒரு பழனத்தில் ஒரே நேரத்தில் எண்ணற்ற இதன் மலர்கள் பூத்தன. பழனத்தில் வாழும் நீர்ப்பறவைகள், ‘பழனம் தீப்பற்றி எரிவதாக எண்ணித் தமது குஞ்சுகளை அணைத்துக்கொண்டன’ என்று கூறும் முத்தொள்ளாயிரம் இதன் ஏனைய இயல்புகள் அனைத்தும் வெள்ளாம்பலை ஒக்கும்,

குவளை – செங்கழுநீர்

‘தண்கயக்குவளை’ என்ற கபிலரின் கூற்றுக்கு (குறிஞ்.63) ‘குளிர்ந்த குளத்தில் பூத்த செங்கழுநீர்ப்பூ’ என்று உரை கூறினார் நச்சினார்க்கினியர்.

குவளை என்பது பொதுவாகச் செங்குவளையாகும். இதனை செங்கழுநீர் எனவும் நீலோற்பலம் எனவும் கூறுவர்.

“தண்கயக்குவளை”

(குறிஞ்.63)

“பெரும்பல் குவளைச் சுரும்புபடு பன்மலர்”

(மதுரைக்.566)

எனவரும் அடிகளுக்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் முறையே, ‘குளிர்ந்த குளத்திற் பூத்த செங்கழுநீர்ப்பூ’ எனவும், ‘பெயரி பலவாகிய செங்கழுநீரில் கரும்புகளுக்கு அலர்கின்ற பலபூக்கள்’ எனவும் உரை கூறியுள்ளார்.

நெய்தல் - கருங்குவளை

‘வருணன் மேய பெருமணல் உலகம்’ எனப்படும் நெய்தல் நிலம் கடலும் கடலைச் சார்ந்திடமும் ஆகும். கடலைச்சார்ந்த உப்பங்கழியிலும் நன்னீர் நிலைகளிலும் வளரும் நெய்தற் கொடி. ‘காஞ்சி மணிக்குலைக் கட்கமழ் நெய்தல் (குறிஞ்.84) எனக் கபிலர் கூறும்

நெய்தலுக்குக் கருங்குவளை என்று பொருள் கண்டார் நச்சினார்க்கினியர். நெய்தல் நிலத்துச் சனைமலராகிய நெய்தலைப் புலவர் பெருமக்கள் வியந்து கூறுவர். நெய்தல் 'அல்லி' இனத்தைச் சார்ந்தது. நெய்தல் நிலத்தின் இயல்புகளை மாங்குடி மருதனார் விளக்கிக்கூறுகின்றார். (மது.கா.315-326)

தாமரை

தாமரை எனவும் கமலம் எனவும் சங்க நூல்கள் கூறும். நன்னீர்க்கொடியில் மலரும் தாமரையில் இருவகை உண்டு. செவ்விய இதழ்களை உடையது செந்தாமரை. தூய வெண்மையான இதழ்களை உடையது வெண்தாமரை. இவையிரண்டும் சங்கப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. தாமரை மலரைத் 'தெய்வமலர்' என்று கூறுவர் கோவை. இளஞ்சேரனார். சிறுபாணாற்றுப்படை (73) இதனைத் 'தெய்வத்தாமரை' என்கிறார்.

இலைக்காம்பிலும் மலர்க்காம்பிலும் முட்கள் மலிந்திருக்கும். புலவர்கள் முள் நிறைந்த தாளையுடைய தாமரை என்று பாடுவர்.

“தாழை தவளம் முட்டாள தாமரை”

(குறிஞ்.80)

“முள் அரைத் தாமரை”

(சிறுபா.14)

“முட்டாட்டாமரை துஞ்சி”

(திருமு.73)

ஐயவி

'ஐயவி' என்பது சிறிய வெண்கடுகுச்செடி. ஓராண்டுச் செடி. வெண்கடுகுக்காக இது பயிரிடப்படுகிறது.

சிறுவெண்கடுகு எனப்படும் ஐயவி, ஒரு சிறுசெடி இரண்டடி உயரம் வரையில் ஓங்கி வளரும். இது ஐவன வெண்ணெல் விளைந்த கொல்லையில், அதன் கதிர்களோடு பிணங்கி வளருமென்பர் மாங்குடி மருதனார்.

“... நெடுங்கால் ஐயவி

ஐவன வெண்ணெலொடு அரில் கொள்பு நீடி”

-மதுரைக்.287-288

போரில் புண்பட்ட வீரர்களைப் பேய்க் கணம் தீண்டாதிருக்கும் பொருட்டு 'ஐயவி'யைப் புகைப்பர் என்றும், ஐயவியைச் சிதறுவர் என்றும் சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

சூறு - 10

ஆய்வியல்

கள ஆய்வில் சில அனுபவங்கள்

மதுரைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை ஆசிரியர்கள் இருவர் கள ஆய்வில் (Field work) தாங்கள் பெற்ற அனுபவங்களைக் கூறுகின்றனர். விசிறியின் கீழ் நாற்காலியில் அமர்ந்துகொண்டு, சங்க இலக்கியங்களைப் பற்றிக் தங்கள் சிந்தனைகளை ஓடவிட்டுக் கற்பனை உலகில், காண்பவைகள்தான் ஆராய்ச்சி என்ற மனப்பான்மை தமிழ் மாணவர்களிடையே மறைந்து வருவது ஒரு நல்ல அறிகுறி. பலர் இப்பொழுது, புற உலகில், கிராமங்களில் சென்று களஆய்வியல் ஈடுபட்டு, மூலங்களைத் திரட்டி அவைகளை வகை செய்து முடிவுகளைக் கூறும் வகையில் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். குறிப்பாக, நமது நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், நாட்டுப்புறப் பண்பாடு இவற்றில் தமிழ் மாணவர்கள் தங்கள் பார்வையைச் செலுத்தி முன் வந்திருப்பது நமது முற்போக்கான ஆர்வத்தைக் காட்டுகிறது. மறைந்து வருகின்ற தமிழ்ப் பண்பாடுகளைப் பாதுகாத்தற்கு இது ஒரு வழி. ஆராய்ச்சிக்கெனப் பரந்து கிடக்கின்ற துறை இது. வருவோரை எல்லாம் இருகை விரித்து வாவென்று எதிர் நோக்கி அழைக்கிறது. வெளிநாட்டார் இவற்றை ஆராயத் தொடங்கிவிட்டனர். இனிமேலும் நாம் இத்துறையைப் புறக்கணித்தால் ஏமாந்து விடுவோம். இந்தப் பல காரணங்களால் இருவரையும் இவ்வாராய்ச்சியில் ஈடுபடத் தூண்டினேன். தயக்கத்துடனேயே கள ஆய்வில் இறங்கினர். இன்று அவரவர் தங்கள் ஆராய்ச்சிப் பொருளின் மயமாகவே ஆய்விட்டனர். இருவரும் அவரவர்கள் ஆய்வில் பெற்ற அனுபவங்களை என்னிடம் கூறும் பொழுது இச்செய்திகள் மேலும் கள ஆய்வில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு உதவியாக இருக்குமே என்ற எண்ணத்துடன், எழுதி நூல் வடிவில் கொண்டு வருமாறு தூண்டினேன். அதன் பயனே இந்த நூல், கதை படிப்பது போல் இருக்கிறது.

இத்தகைய கள ஆய்விற்குப் பொறுமையும், இடத்திற்கேற்பச் சமாளிப்பதற்குரிய நிதான அறிவும், ஆற்றலும் தேவை. சரஸ்வதியின் வீட்டின் அருகில் குடியிருந்த பிள்ளைவீட்டு ஆச்சியைப் (ப,3) போன்றவர்களும் கிடைப்பார்கள். கொண்டையம்பட்டி செல்லம்மாளும் கிடைப்பாள்.

கள ஆய்விற்கு டேப்ரிக்கார்டர் இன்றியமையாத ஒரு கருவி. ஆனால் அதனைப் பயன்படுத்துவதில் எவ்வளவு முன் எச்சரிக்கையும், அக்கறையும் வேண்டும்.

(பக். 7,8,50,51)

உடலுழைப்பு, நடை, சோர்வு, ஏமாற்றம் இவைகளை எல்லாம் எதிர்பார்த்தே கள ஆய்வில் இறங்குதல் வேண்டும். (பக். 24, 58) ஆனால் இவற்றால் மனத் தளர்ந்தால் ஆய்வே கெட்டுப்போகும். முன் எச்சரிக்கையுடன் சென்றால் இத்தகைய பல இடையூறுகளைத் தவிர்க்கலாம்.

ஆராய்ச்சிக்குப் பதிவு செய்யும் பொழுது இலக்கணத் தலைப்பொன்றைக் கொடுத்த கணவருக்குச் சினம் ஏற்படக் கூடாதே என்று வாயை மூடிக்கொண்ட எனக்கு, என்

மனமறிந்தவர்; போலப் பேராசிரியர் அவர்கள் ‘தாலாட்டு, ஒப்பாரியில் செய்யேம்மா’ என்று கூறவும் தயங்காமல் ஒத்துக்கொண்டேன். தலைப்பு: “சாதி அடிப்படைத் தாலாட்டு, ஒப்பாரிப் பாடல்களில் காணப்படும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகள்” (Cate variations in lullabies and lamentation) என்பது.

‘முன்னே பின்னே செத்திருத்தாலல்லவோ சுடுகாடு தெரியும்’ என்பது போல ஆராய்ச்சி என்றாலே ‘கிலோ என்ன விலை’ யாக இருந்த பொழுது பேராசிரியர் அவர்கள் ‘field work, எல்லாம் செய்ய வேண்டும் அம்மா; ஆராய்ச்சியாளர் பெண்பிள்ளையாக இருந்தால் தான் பெண்களெல்லாம் கூச்சமில்லாமல் பாடுவார்கள்’ என்றவுடன் தான் அச்சவுணர்வு என்பது எனக்குத் தொடங்கியது. ‘Field work’ என்றால் வயலுக்குச் செல்வதோ என்னவோ நமக்கு அதெல்லாம் வழக்கமில்லையே என்ற அளவுக்கு அறியாமை நிரம்பியிருந்த நான் இன்று களப்பணி செய்வதில் ஓரளவு வெற்றி பெற்றுள்ளேன்.

அரும்பாடு பட்டுத் தேனீக்கள் கூடுகட்டுவது போல நானும் தாலாட்டு ஒப்பாரிப்பாடல்கள் சேகரிப்பதில் ஈடுபட்டேன். தேனுள்ள மலரை வண்டு அறிவது போல, பாடல்கள் பாடவல்லரை இனம் கண்டுபிடிப்பது உள்ளூணர்வால் இயன்றது.

பேராசிரியர் அவர்கள் அடிக்கடி கூறுவதை இங்கு நினைவு கூர்கிறேன், Scientific ஆகவும், உண்மையானதாகவும் ஆராய்ச்சி அமைய வேண்டும் என்பது அது. அதன்படி மதுரையும் அதன் சுற்றுவட்டாரமும் இடமாகக் கொண்டு சாதிகளை என் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு சாதியிலும் தாலாட்டு மூன்று பேர் ஒப்பாரி மூன்று பேரிடமிருந்து சேகரிக்கத் தொடங்கினேன். கூடிய வரை பாடல்கள் பாடுவோர் வெவ்வேறு இடங்களைச் சேர்ந்தோராய் (அதாவது செட்டியா இனத்தைச் சேர்ந்த மூவர் எனின் ஒருவர் புதாரில் இருப்பார். இரண்டாமவர் திருநகரில் இருப்பார் மூன்றாமவர் விளங்குடியில் இருப்பார்) வெவ்வேறு வயதினராய் இருப்பதையும் கவனித்துக் கொள்வேன். இம்முறை Survey method இல் Random Sampling எனப்படும்.¹ இந்த ‘மாதிரி பார்த்தல்’ முறை அன்றாட வாழ்க்கையில் புதியதோ அல்லது பழக்கமில்லாததோ அன்று. ஒரு தேயிலைப் பிரியர் வெவ்வேறு கம்பெனி தேயிலையை ருசி பார்த்தல் ஒரு வணிகர் பெரிய சாக்குமுட்டையில் உள்ள மாவை ஒரு மாவை ஒரு கையில் அள்ளிச் சோதித்தல், ஒரு மருத்துவர் இரத்த பரிசோதனை செய்வதற்கு ஒரு சொட்டு இரத்தம் எடுத்துக் கொள்ளல் - இவையெல்லாம் “மாதிரி பார்த்தல்” முறையைத் தான் மேற்கொண்டு விளங்குகின்றன.² என்று, ஓர் அறிஞர் கூறுகிறார். நம்மிடமே பழமொழி கூட உள்ளதே! “ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்” என்று. இவ்வாறு மாதிரிபார்த்தல் முறையைப் பற்றி மேலும் விளங்கும் அந்த ஆசிரியர் “இம்முறையை அதிகமான நம்பிக்கையோடு அவர்கள் மேற்கொள்கிறார்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் மாதிரிபார்க்கும் பொருள் ஒரே தன்மை வாய்ந்ததாக (homogenous) அல்லது “நன்றாகக் கலந்து பிரிக்க முடியாமல் ஆகிவிட்டதாக” நம்புவதற்கேற்ற காரணம் உள்ளது. எனவே “மாதிரிக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் சிறு அளவு” அந்த முழுப்பொருளின் தன்மையையும் எடுத்துக் காட்டும்;³ என்று கூறி

இம்முறையின் நன்மைகளாக (1) பொருட்செலவு குறைகிறது (2) உழைப்புக் குறைகிறது. (3) காலம் வீணாவதில்லை எனவும் குறிக்கிறார்.

முதன் முதலில் கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில் விட்டது போலிருந்த நிலையில் சங்கர் சென்குப்தாவின் நூலில் கண்ட சில அறிவுரைகள் உதவின.⁴ அவை கீழ் வருமாறு:

2. களப்பணியாளர் தகவலாளர் கூறுவதைப் பொறுமையுடனும், நட்புறவுடனும் நன்கு கவனிக்க வேண்டும்.
3. களப்பணியாளர் தகவலாளரை எந்த வரையிலும் அதிகாரம் செய்யக் கூடாது.
4. அவர் எந்தவிதமான அறிவுரையும், நீதியுரையும் தகவலாளருக்கு வழங்கக் கூடாது.
5. அவர் தகவலாளரோடு விவாதம் செய்யக் கூடாது.
6. அவர் தகவலாளரிடம் பல கேள்விகளே நட்புணர்வோடு கேட்க வேண்டும்; நன்கு இனிமையாக, சரளமாகப் பேசவேண்டும்.
7. இவற்றை மனதில் இருத்திக்கொண்டு தகவலாளர்களைத் தேடத் தொடங்கினேன். அருகில் அமைந்த வீடுகளில் உள்ள வயதான முதாட்டியர் இருவர் எனக்குக் கைகொடுத்த தெய்வங்கள் ஆயினர்.

இவற்றை மனதில் இருத்திக்கொண்டு தகவலாளர்களைத் தேடத் தொடங்கினேன். அருகில் அமைந்த வீடுகளில் உள்ள வயதான முதாட்டியர் இருவர் எனக்குக் கைகொடுத்த தெய்வங்கள் ஆயினர்.

முதல் அம்மையாரிடம் பாட்டு வாங்கவே பல நாள் பாடுபட வேண்டியிருந்தது. 25, 27-2'74, 3, 7-3'74. இருவீடுகள் தள்ளி அமைந்த வீட்டில் இருந்த ஒரு பிள்ளை இனத்து ஆச்சியிடம் பார்வை செலுத்தத் தொடங்கினேன். அதற்கு முன்பே தன் மருமகளைப் பற்றிய குறைகளையும், மகளைப்பற்றிய நிறைகளையும் கூறுவதற்குச் சரியான ஆள் கிடைக்கவில்லையே என்று பார்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த அம்மையாருக்குச் சரியாக நான் கிடைத்தேன். இரண்டு மணிநேரம் பேசிக் கொண்டிருந்துவிட்டுக் கடைசியில் இரண்டுவரி 'ஒப்பாரி' பாடிவிட்டு 'நேரம் ஆச்சில்ல' என்று எழுந்து போகும் பொழுது எனக்கு அழுவதா சிரிப்பதா என்று தெரியாது. பல நாட்கள் பாடல்களைச் சிறுகச் சிறுகச் சொல்லி, களப்பணிக்குப் பொறுமையும் சிரித்த முகமும் எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்பதை எனக்கு அந்தப் பாட்டி கற்பித்து விட்டார். எனினும் இரவு பத்து மணியானாலும். காலை 6 மணியானாலும் திடீர் திடீரென்று வந்து '2 வரி நினைப்பு வந்தது. எழுதிக்குங்க' என்று அந்த முதாட்டி ஆர்வமாகச் சொல்லியதை இப்பொழுதும் நன்றியோடு நினைவு கூர்கிறேன்.

பாடல்கள் மட்டுமின்றி, கை மருத்துவம் எத்தனையோ அந்தம்மையாரின் பேச்சினூடு வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு கல்லில் இருமாங்காய் என்பது போல, மருத்துவமும் அறிந்து கொண்டேன். என் 6 மாதக்குழந்தையைச் சில வேளை பார்த்துக் கொள்ள ஒரு 'baby sitter' கிடைத்தது போலவும் ஆயிற்று.

என்னுடைய தலைப்பைக் கேட்டதுமே சில உயர் இனத்தவர் 'ஒப்பாரியா' என்று அஞ்சுவதும், 'ஒப்பா வேணும்' என்று மற்றையோர் ஆவலோடு வரவேற்பதும் மிக விரைவில் பழகிவிட்டாலும் முதன்முதலில் அருகாமையில் இருந்த ஐயங்கார் அம்மாள் என்னிடம் சொன்னதை எண்ணினால் இன்றும் சிரிப்பு வருகிறது. தாலாட்டும் பிலாக்கணமும் பாடணுமா? சரி, தாலாட்டு வேணுமானா எங்காத்திலே பாடறேன். எழுதிக்கோ, பிலாக்கணம் ஒங்காத்துக்கே வந்து பாடறேன் என்ன? என்று கேட்டதுதான் அது 12.4.71 அன்று ஒருநாள் மாலைப் பொழுதில் மட்டுமே தாலாட்டு, ஒப்பாரி இரண்டையும் இந்த அம்மாளிடமிருந்து அலுப்பில்லாமல் எழுதிக் கொண்டு விட்டேன்.

பஸ்ஸில் செல்லும் பொழுதும் வரும் பொழுதும் எனக்கு இதே நினைவாகவே இருப்பதால், பக்கத்தில் அமர்ந்திருப்போரை முதலில் மெதுவாக ஒருமுறை பார்த்து, என் உள்ளுணர்வு 'சரி' என்று பச்சை விளக்குக் காட்டியவுடன் எதையாவது அவர்களோடு பேச்சுக் கொடுப்பேன். ஓரிரு நிமிடத்திற்குள் அவர்கள் எந்தச் செய்தியில் அதிக ஈடுபாடு உள்ளவர்கள் என்று தெரிந்துவிடும். அது பற்றி 5 நிமிடம் ஆர்வமாய்ப் பேசிவிட்டு, 6ஆவது நிமிடம் என் பேச்சைத் தொடங்குவேன். ஏனெனில் என் பஸ் பயணம் 20 நிமிடங்கள் தாம். எனவே 10 நிமிடங்களுக்குள் அவர்கள் இனம், பெயர், இருப்பிடம் ஆகியனவற்றைத் தெரிந்துகொண்டு, மேற்படிப்புக்காகத் தாலாட்டு, ஒப்பாரி தேவையாக இருக்கிறது என்று சொல்லி என்றைக்கு வந்தால் வசதியாக இருக்கும் என்றும் கேட்டுக் கொள்வேன்.

கொண்டையம்பட்டி, சம்பக்குளத்தில் வாழும் ஓர் அம்பலக்கார இனத்தம்மையாரிடம் இப்படித்தான் ஒரு ஞாயிறன்று. 10 மணிக்கு வருவதாகக் கூறி அவ்வாறே புறப்பட்டேன். ஆனால் கால தாமதம் ஆகி, பஸ் நிறுத்தத்தில் இறங்கும் பொழுதே 11.30 ஆகியிருந்தது. அந்த அம்மையாரின் வீட்டைக் கேட்டுக் கொண்டே நடந்த பொழுது மணி 12 ஆகியது. (ஏறக்குறைய மைல் தூரம் நடக்க வேண்டியிருந்தது) அப்பொழுதும் ஒரு சந்தேகம் - சரியான பாதையில் தான் செல்கிறோமா அல்லது எதிர்திசையில் செல்கிறோமா என்று, இடையில் அரிவாளும் கையுமாக வயலில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த ஒரு சிலர் நான் கடந்து சென்ற பொழுது நிமிர்ந்து நிமிர்ந்து பார்த்த பொழுது என் வயிற்றில் புளியைக் கரைத்தது. 'இவள் பாட்டுக்கு யாரோ ஒரு அம்மாள் வரச் சொன்னாள் என்று போகிறாள். குத்து, வெட்டு ஏதாவது கிடைக்கப் போகிறது' என்று வீட்டில் என் கணவர் முந்திய நாள் கூறியது நினைவுக்கு வந்து கால்கள் பின்னிக் கொண்டன. 'சரி, இன்றோடு நம் கதை முடியப் போகிறது. நாளைக்கு தினத்தந்தியில் கொட்டை எழுத்தில் பட்டப்பகலில் கொலை. 5 பவுன் சங்கிலிக்காகப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியை பரிதாபச் சாவு' என்று செய்தி வரும் என்று தன்னிரக்கத்தோடு நான் தயங்கிக் கொண்டிருந்த பொழுது, அரிவாளைக் கீழே போட்டு விட்டு ஒருவன் என்னை நோக்கி ஓடி வந்தான். நான் என் இஷ்ட தெய்வங்களையெல்லாம் வேண்டிக் கொண்டிருக்க, 'எங்கேம்மா போவணும்?' என்று பாசமாக, பணிவாகக் கேட்டவுடன் எனக்கு உயிர் வந்தது.

‘வேலு அம்பலம் வீட்டுக்கு’ என்று நான் கூறினேன். உடனே அண்ணை, இந்த அம்மாளுக்கு வழிகாட்டிப்பட்டு வந்திற்றேன்’ என்று, மற்றவனுக்குக் குரல் கொடுத்துவிட்டு என்னைக் கொண்டுபோய் வீட்டு வாசலில் விட்டுவிட்டுக் கும்பிட்டு விட்டுச் சென்றான். ஒருகணம் வியப்போடு நின்றுவிட்டு, உள்ளே நுழைந்ததும், செல்லம்மா (அது தான் அந்த அம்மையாரின் பெயர்) ஆவலோடு வந்து ‘வாங்க! எம்புட்டு நேரமா நாங்க காத்துக்கிட்டிருக்கோம்? பஸ்ஸு கிடைக்கலியா? டேய் ராசேந்திரா இந்தக்கா வந்திருக்காக பாரு. எம்,ஏ., படிச்சிருக்காகளாம்’ என்று மனம் நிறைந்த வரவேற்புக் கொடுத்த பொழுது நாட்டுப்புற மக்களின் கள்ளமின்மையையும், விருந்தோம்பலையும் கண்டுமகிழ்ந்தேன். 12 மணிக்கு எனக்கு தாய் இட்ட உத்தரவின்படி சிலேபியும், காராபூந்தியும் காபியும் அந்தம்மாளின் மகன் ராசேந்திரன் வாங்கிக் கொண்டு வந்து விருந்து வைத்து, வீட்டார் அனைவருமே அன்புப் பெருக்கில் அமிழ்த்திவிட்டான்.

ஒரு நிமிடம் கூட வீணடிக்காமல், அந்த அம்மையார் எனக்காக 2 மணி நேரம் பாடிவிட்டு, குடும்பத் தலைவருக்கு உணவிடுவதற்காக எழுந்து உள்ளே சென்றபொழுது, பக்கத்து தெருவிலிருந்து வந்திருந்த வண்ணார் இன்பபெண்மணி முத்துமாதையை என்னருகில் அமர்த்தி வைத்து ‘நல்லா ஒப்பு, தோராட்டு எல்லாம் சொல்லு. நம்மளைத தேடி வந்திருக்காக பாரு’ என்று சொன்னபொழுது அந்தம்மாளின் பண்பையும், காலத்தின் மதிப்பறிந்த அவர்களின் அறிவையும் எண்ணி மகிழ்ந்தேன்.

‘ஒப்பு லேசா வந்திரும் தோராட்டு அப்படி வராதே. பிள்ளையைப் போட்டு ஆட்டினாத்தேன் வரும்’ என்று தயங்கிய முத்துமாடி தொட்டில் ஆட்டுவது போலக் கையை ஆட்டிக் கொண்டே தாலாட்டுப் பாடியது என் கண் முன்னர் நிற்கிறது. இந்தப் பெண்மணி ‘செயற்கைச் சூழ்நிலை’ யில் பாடினார். கென்னத் கோல்ட்ஸ்டெயின் கூறுவது போலப் பாடற்கூழ்நிலை ‘இயற்கை’ ‘செயற்கை’ என இரண்டாகப் பிரியும். ‘இந்தம்மாளுக்கு இந்த வயசிலே பிள்ளை வேணுமாமில்லே. ஒரு தொட்டியைக் கட்டி கல்லைப் போடுங்கடி. ஆட்டிக்கிட்டே சொல்லட்டும்’ என்று ஒரு குமரி சிரிப்பினூடே சொல்லவும், கிழவி முத்துமாடி ‘ஆத்தா! நீயும் ஒருநாள் என்னை மாதிரி ஆவே. பாக்கத்தான் போறேன்’ என்று கூறியதும் மீண்டும் ‘கொல்’ லென்ற சிரிப்பு. இந்த 2 மணி நேரத்திற்குள்ளாக 10, 15 வீடுகளிலிருந்து 30, 40 பெண்கள் என்னைப் பார்க்க வந்துவிட்டார்கள், சினிமா நடிகையைப் பார்ப்பது போல என்னைப் பார்த்தது எனக்கு வாழ்விலேயே முதல் அனுபவம். 3 மணிக்கு அவர்கள் வீட்டிலேயே எனக்கு உணவிட்டு, நான் கொண்டுபோன தயிர்ச்சாத டப்பாவைப் பார்த்து ‘இந்தம்மா’ இப்படிச் சாப்பிட்டுத்தான் ‘இப்படி ஷ்டாங்கா இருக்காங்க’ என்று கிண்டலும் செய்தார்கள். ஒருவழியாகப் பாடல்களெல்லாம் எழுதிக் கொண்டு 5.30 மணிக்குப் புறப்பட எண்ணிய பொழுது மறுபடியும் காபி தந்து ஒரு பெரிய பை நிறைய ஐந்தாறு தேங்காய்களும், வெட்டிய கரும்புகளும் போட்டு என்னிடம் கொடுத்து அந்த அம்மையாரும், ஐயாவும் அன்போடு என்னை அனுப்பிய பொழுதுதான் அறிந்தேன் அந்த ஐயா வேலு அம்பலம் 2 கிராமங்களுக்கும் சேர்த்துப் பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடென்ட் என்று! எத்துணையோ ஏக்கர்

நஞ்சை அவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலம் உள்ளதாம். இந்த ஒரு அம்மையாரைத் தவிர, (இன்று வரை) இவ்வளவு செல்வந்த நிலையுள்ள தகவலாளர் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை.

இந்த நிகழ்ச்சியிலிருந்து நான் கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள், மனத்தில் அஞ்சாமை, உடல் உழைப்புக்குத் தளராமை, குறித்த நேரத் தவறாமை முதலியன. களப்பணியாளர்களுக்கு மேற்கண்ட இயல்புகள் இன்றியமையாதன.

இன்றும் அந்த அம்மையாருக்கு இயலும் பொழுது கடிதம் எழுதுகிறேன் நாட்டுப்புறத்தாரின் எளிமையை எண்ணுங்கால் நெஞ்சம் நிறைகிறது, 'கூடப்பிறந்த பிறப்புப் போல வரப் போக இருக்கணும்' என்று இறுதியில் அந்தம்மையார் கூறிய அன்புரை மனதில் பசுமையாக இருக்கிறது.

இது வரை நான் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் பாடல்களைப் பதிவு செய்யவேயில்லை, காரணம் என்னிடம் 'டேப்ரிகார்டர்' இல்லாமைதான். எல்லாவற்றிற்கும் வழி சொல்லிக்கொடுக்கும் பேராசிரியப் பெருந்தகை இதற்கும் வழி சொன்னார். பல்கலைக்கழகத்தில் அயல்நாட்டு மாணவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் துறையில் நான் இருப்பதால், அதை இரவலாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு திருப்பித் தரலாம் என்றார். ஏனெனில் நான் பதிவு செய்யும் பாடல்களெல்லாமே பல்கலைக்கழகத்தில் தாம் பாதுகாக்கப்படப் போகின்றன.

முன்னமே செய்து வைத்த ஏற்பாட்டின் படி பல்கலைக்கழக ஊழியர் நாகையா தன் சித்தியை 8. 4. '74 அன்று பல்கலைக்கழகக் கட்டடத்துக்கு அழைத்து வந்தார். துறையிலிருந்த டேப்ரிகார்டரை என் கணவர் இயக்குவதற்காக வந்தார், அந்தம்மையாரை அமர்த்தி வைத்து 'ஒங்க பேரை முதல்லே சொல்லுங்க மைக்கேல்' என்று இயக்கினார். அந்தம்மாள் மைக்கையே கடித்து விடுவது போல வாய்க்கு மிக அருகில் வைத்துக் கொண்டு 'சமுத்ராயி, சமுத்ராயி, என்று இருமுறை கத்தினார். என் கணவர் 'கொஞ்சம் தள்ளி....' என்று சொல்லி மீண்டும் பதிவு செய்தார். பஸ் போகும் ஒலி கேட்டாலும் நிறுத்தி விடுவார். அந்தப்பகுதியிலோ பஸ்போகாத நேரமே கிடையாது. இந்த விதமாக, மிகக்குறைவான நேரம் தான் பாட்டுப் பதிவு செய்ய இயன்றது. அதற்குள் சமுத்ராயி, அவளுக்குத் துணைக்கு வந்த பெண், ஒரு குழந்தை ஆகியோருக்கு இருமுறை காபியும், (எங்களுக்கும் கூட வாங்கிக் கொண்டோம்) ஒரு கவுனி வெற்றிலையும் வாங்கித் தந்தாயிற்று. ஒரு நாள் பாடினால் ரூ. 5 கிடைக்கும் என்று தெரிந்து கொண்டு, சமுத்ராயி தன்னாலான அளவு பாடல்களைக் குறைத்துப் பாடிக்கொண்டிருந்தாள். பிழைக்கத் தெரிந்த பெண்! என்கணவரும் அதற்குத் துணையாக அடிக்கடி நிறுத்திக்கொண்டிருந்தார்.

“கள ஆய்வாளனுக்கும், நூலக அல்லது பரிசோதனைச்சாலை ஆய்வாளனுக்கும் இடையில் நிச்சயமாக வேறுபாடுள்ளது.... கள ஆய்வாளனின்றி ஆராய்ச்சியாளன் செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லாத காரணத்தால் சந்தேகமில்லாமல் அவன் மிக முக்கியமான வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறான் (நான் எப்பொழுதுமே ஒரு கள ஆய்வாளனாக இல்லாததாலும் அப்படியிருக்க எதிர்பார்க்காததாலுமே என்னால் இதைக் கூற முடியும்)” என்ற அலெக்ஸாண்டர்

கிராமியின் கருத்தை நூற்றுக்கு நூறு உண்மையென்று கொள்ளாவிடினும் அதிலுள்ள உண்மையை நம்மால் ஒதுக்கி விட முடியாது. களப்பணியின் செயலைப் பற்றிய கென்னத் எஸ். கோல்ட்ஸ்டெயின், “தன் சொந்த வீட்டிலிருந்தோ அல்லது நாட்டிலிருந்தோ தூரத்திலுள்ள ஓர் இடத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை செய்தி சேகரிப்பவர் தன்னுடைய தகவலாளி (informants) களுடன் வாழ்வதையே களப்பணி (கள ஆய்வு) என்று நான் கொள்ளுகிறேன். அக்காலப்பகுதியில் அவனுடைய முழுச்சக்தியும், செயல்களும், நாட்டுப்புறவியல் தொடர்பான செய்திகளும், தகவலாளியிடமிருந்து புள்ளி விபரங்களும் பெறும் வகையில் நெறிப்படுத்தப்படுகின்றன” என்று கூறியிருக்கும் இந்த எளிமையான விளக்கம் களஆய்வின் அடிப்படையை உணர்ந்து கொள்ளப் போதுமென்று கருதுகிறேன்.

எந்த வகையான வரைமுறைகளையும் - விதிமுறைகளையும் வகுத்துக்கொண்டு நான் என்னுடைய களஆய்வைத் தொடங்கவில்லை. என் காலத்திய - நான் சந்திக்கின்ற மக்களுடைய பழக்கவழக்கங்களுக்கேற்ப - ரசனைகளுக்கேற்ப என்னால் அசைந்து கொடுக்க முடியுமென்று நான் கருதினேன். அந்த மக்களிடமிருந்து விஷயங்களைப் பொறுக்கிக் கொள்ள அந்தந்தச் சூழலுக்கேற்ப எப்படியெல்லாம் என்னால் நடந்து கொள்ள முடியுமென்பதை அறிந்து கொள்ள ஆவலாயிருந்தேன். அதற்காக நெளிந்து கொடுக்க வேண்டிய அந்தச் சம்பவங்கள் - என் அனுபவங்கள் சுவையாயிருக்குமென்று நான் எண்ணியதாலேயே எந்த வாய்பாடுகளையும் இதில் புகுத்திக் கொண்டு பரிசோதனைகள் செய்யவில்லை. ஆனால் பின்னர் “கென்னத் எஸ். கோல்ட்ஸ்டெயினைப் புரட்டிப் பார்க்கையில் அவருக்கேற்பட்ட பல அனுபவங்கள் - வித்தியாசங்களுடன் எனக்கும் ஏற்பட்டிருப்பது புரிகிறது. ஆனால் அவருக்கிருந்த வசதிகளும், சூழ்நிலைகளும் முற்றிலும் மாறியிருப்பதையுங் கூடவே என்னால் உணர முடிகிறது. இறுதியில், “களத்தில் செய்திகளைச் சேகரிக்க உபயோகிக்க வேண்டிய முறைகளைக் கூறும் இந்தப் புத்தகம் அமெரிக்க, மேற்கு ஐரோப்பிய நாட்டுப் பண்பாட்டியல் மரபுகளுக்கு மட்டுமே மேற்கு ஐரோப்பிய நாட்டுப் பண்பாட்டியல் மரபுகளுக்கு மட்டுமே செல்லுபடியாகும்” என்ற கூற்று என் உணர்ச்சிகள் எந்த அளவு நியாயமானவை என்பதை எனக்கு உணர்த்துகிறது.

என்னுடைய ஆய்வுக்காக நான் எடுத்துக் கொண்ட பொருள் ‘தமிழக தோற்பாவை நிழற்கூத்து’ (Leather Shadow Pupper show in Tamilnadu) என்பதாகும். இது தொடர்பான இயக்கங்களையே இங்குப் பிரதானமாக என் கள ஆய்வாகக் குறிப்பிடுகிறேன். தமிழகப் பாவைக்கூத்தை இரண்டு வகையாகக் கொள்ளலாம். ஒன்று மரப்பாவைக் கூத்து, இரண்டாவது தோற்பாவை நிழற் கூத்து ஆனால் இன்று நாட்டுப்புற மக்களின் பேச்சுவழக்கில் மரப்பாவைக் கூத்தானது ‘பொம்மலாட்டம்’ என்ற பெயருடன் திரிந்து வருகிறது. தோற்பாவை நிழற்கூத்தானது தோலையும் நிழலையும் இழந்து வெறும் பாவைக் கூத்தாக அல்லது பாவை நாடகமாக நிற்கிறது. இருந்தாலும் கிராமப் புறத்தார் இதை அன்போடு அழைப்பது ‘பாவக் கூத்து’ என்று தான். சில இடங்களில் இதை ‘தோல் பொம்மை ஆட்டம்’ என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். ‘நிழலாட்டம்’⁵ என்பதை அச்சில் தான் எண்ணால் காண

முடிந்ததேயொழிய, நான் சென்ற இடங்களில் -சந்தித்த மக்களிடமிருந்து என்னால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்களுக்கு அது பாவைக் கூத்தாகவே உள்ளது.

பாவைக்கூத்து ஆரம்பிக்க எப்படியும் பொதுவாக இரவு 9 மணிக்கு மேல் ஆகிவிடும். இரண்டரை அல்லது மூன்று மணி நேரம் கதை நடைபெறும். டவுனுக்கு அருகிலுள்ள இடமானால் மட்டுமே இரவு 7.30 அல்லது 8 மணிக்கு ஆரம்பித்துச் சினிமா முதற்காட்சி முடிவது போல் 10 மணிக்கெல்லாம் முடித்து விடுகின்றனர். பல உயரங்களில் - பல வண்ணங்களில் காட்சியளிக்கும் பொம்மைகள் அனைத்து மெல்லிய தோலால் செய்யப்பட்டவை. பொருளாதாரத்தில் கொஞ்சம் குறைந்தவர்கள் - தோல் விற்கும் விலையில் வாங்கச் சக்தியற்றவர்கள் சில சிறிய பொம்மைகளை அட்டையில் கத்தரித்து, அதில் படம் வரைந்து வைத்திருப்பதையும் பார்த்திருக்கிறேன். பாவைக் கூத்துக்காரர்களின் சொந்த கைத்திறமையில் உருப்பெற்றவையே அந்தச் சித்திரங்கள். சிறிய அறையொன்று துணிகளால் அமைக்கப் பெற்றிருக்கும். முன்புறத்தில் ஒரு திரைச்சீலை அத்துணியுடன் இணைக்கப் பெற்றிருக்கும். அதன் பாவைகளை ஆட்டுவன் அதற்குள்ளே அமர்ந்திருப்பான். அவன் வலது காலில் ஒரு கட்டை, கையில் ஒரு சலங்கை, மற்றபடி சுற்றிலும் பொம்மைகள், அவன் தலைக்கு மேலே ஒரு விளக்கு - வசதிக்குத் தக்கபடி மாறும் இயல்புடையது. அதன் வெளிச்சத்தில் பாவைக் கூத்துக்காரன் ஆட்டுகின்ற பாவையின் நிழல் திரைக்கு வெளியே தெரியும். அதன் அசைவுகளுக்கேற்ப-பாத்திரங்களின் இயல்பிற்கேற்ப-பல குரல்களில் அவன் ஒருவனே பேசியப்படி கதையை நடத்திச் செல்வான். திரைக்கு வெளியே பாவைக்கூத்துக் காரனின் குடும்பத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பார். 'ஸ்வரப் பெட்டி'யுடன் ஒருவர்- பெரும்பாலும் நான் சந்தித்த அனைத்துக் குழுக்களிலும் பெண்மணிதான் ஸ்வரப்பெட்டியுடன் அமர்ந்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன். 'மத்தப்பெட்டியுடன்' ஒருவர்- 'சிங்கி'யுடன் ஒருவர். இவர்களெல்லாம் பெரும்பாலும் சிறுவர்களாகவே இருக்கின்றனர். அருணாசலராவ் குழுவில் மட்டுமே பெரியவர்கள் இவற்றை இசைப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன். இவர்கள் கதை விமர்சித்துக் கொண்டும், பாடல்கள் பாடிக்கொண்டும் கதையோட்டத்திற்கு உதவுவர். இது நடைபெறும் இடத்தைப் பெரும்பாலும் வட்ட வடிவினதாகப் பெரிய துணியால் மறைத்திருப்பார். முன்னால் ஊர்ப்பொது இடத்தில் திறந்த வெளியில் போட்டவர்கள் இப்பொழுது திரையிட்டு மறைத்து 15 பைசா காசிற்குக் காட்டுகின்றனர். இப்பொழுது பாவைக்கூத்து பற்றிய ஒரு சிறிய திரைப்படம் உங்கள் உள்ளத்தில் ஓடியிருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் இது தொடர்பான என் கள ஆய்வின் அனுபவங்களையும் (experiences) வெளிப்பாடுகளையும் (expressions) உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

வினாவங்கி

1. தமிழக கோயில்கலை குறித்து கட்டுரை வரைக.
2. கல்வெட்டியல் வாயிலாக நீவிர் அறியலாகும் செய்திகளைத் தொகுத்து வரைக.
3. இன்றைய தமிழ் மருத்துவ வளர்ச்சியும் போக்கும் குறித்து கட்டுரையாக்குக.
4. தமிழில் நாட்டுப்புறவியல் கோட்பாடுகளை விவரிக்க.
5. 'மொழியியலும் பிற இயலும்' குறித்து ஆராய்க.
6. சமூகவியல் பற்றிவரையறுக்க.
7. சுற்றுச்சூழல் சிந்தனையின் இன்றைய தேவைக் குறித்து விளக்கம் தருக.
8. தமிழக சுற்றுலாத்தலங்கள், இந்திய சுற்றுலாத்தளங்கள் கட்டுரையாக்குக.:
9. சங்க இலக்கியங்களில் தாவரங்கள், மீன்கள் குறித்த செய்திகளை ஆராய்க.
10. கள ஆய்வில் ஏற்படக்கூடிய அனுபவங்கள் குறித்து கட்டுரையாக்குக.

Course Material Prepared by

Dr. A. SUNDARAM

Associate Professor of Tamil

The MDT Hindu College, Tirunelveli – 627 010.